

DE **O**PNAME

**Ná de Antichrist...
maar vóór Gods Toorn**

Alan E. Kurschner

Copyright © 2020 Alan E. Kurschner

Oorspronkelijke titel:
“Prewrath - a very short introduction to the
Great Tribulation, Rapture and Day of the Lord”

Auteur: Alan E. Kurschner

Vertaler: Ety Koster-Venema

Jaar van uitgave: 2020

Uitgeverij: Eschatos Publishing

Eschatos Ministries
P.O. Box 747
Rice Lake, WI 54868
USA

www.alankurschner.com
www.eschatos.nl

Vormgeving: Alfred van Oosten
www.creavo.nl

ISBN: 978-90-903-3998-6

Bijbelcitaten zijn overgenomen uit de Herziene Statenvertaling,
tenzij anders vermeld.

Inhoud

Illustraties	7
Van de Auteur	9
Voorwoord	11
Inleiding	13
DEEL 1 De Grote Verdrukking van de Antichrist	
De Periode van Zeven Jaar	21
De Rede van Jezus over De Laatste Dagen	24
Het Begin van de Weeën	27
De Grote Verdrukking.....	28
Toelichting Grote Verdrukking.....	31
Misleiding tijdens Grote Verdrukking.....	35
Paulus over Geloofsafval en Openbaring Antichrist.....	35
De Weerhouder	42
De Ultieme Vernietiging van de Antichrist	45
Satanische Bezetenheid en Bedrieglijke Wonderen	46
Twee Grote Misleidingen in het Boek Openbaring.....	49
Plaatsing van de Zeven Zegels.....	51
Het Vierde Zegel: Middelen om te Doden.....	54
Het Vijfde Zegel: Gevolg van het Doden en Belofte van Gods Toorn	56
Conclusie	59
DEEL 2 De Opname van Gods Kinderen	
De Grote Verdrukking Ingekort.....	61
Tekenen aan de Hemel.....	63
Het Zesde Zegel: Aankondiging Komende Toorn	66
Het Shekinah-Teken en Komst van Jezus op de Wolken	70
Zijn Uitverkorenen bijeenbrengen.....	72
Brieven aan de Thessalonicenzen.....	74
Correcte Eschatologie is Belangrijk.....	75

Paulus over de Opstanding en de Opname.....	76
Vier Redenen Opname in Mattheüs 24:31.....	84
Conclusie	94

DEEL 3 | De Toorn van de Dag van de Heer

De Uitdrukking ‘Dag van de Heer’	95
Dag van de Heer zoals Jezus die kende.....	97
Joël over de Toorn van de Dag van de Heer	97
Jesaja over de Toorn van de Dag van de Heer	99
Zefanja over de Toorn van de Dag van de Heer	101
Jezus over Opeenvolging van Opname en Toorn.....	102
Paulus over de Toorn van de Dag van de Heer.....	106
Plotseling als een Dief.....	107
Het Zevende Zegel: Aankondiging Oordeel.....	111
Zeven Kwellende Bazuinen van Gods Toorn.....	112
Zeven Razendsnelle Schalen en Armageddon	114
Conclusie	118

Bijlagen

Parallellen tussen Jezus en Paulus	121
Voorstel Opbouw van het Boek Openbaring	123
Verwachtend - Niet Imminent.....	128

Aantekeningen/Verwijzingen (niet vertaald)	134
---	------------

Index Bijbelverzen.....	138
--------------------------------	------------

Over de Auteur.....	142
----------------------------	------------

Illustraties

Schema's

Inleiding

Schema Pre-Tribulatie	17
Schema Mid-Tribulatie	18
Schema Post-Tribulatie.....	19
Schema Pre-Toorn (Pre-Wrath).....	20

Deel 1

Het Verbond van de Antichrist.....	24
Het Begin van de Weeën	28
De Grote Verdrukking.....	32
De Parousia en de Vereniging.....	37
Gebeurtenissen in het Midden van de Periode van Zeven Jaar	41
Volgorde Belangrijke Gebeurtenissen	43
Gefaseerd Einde Macht Antichrist	45
Twee Gebeurtenissen vóór de Dag van de Heer.....	48
Zeven Zegels Openen in de Periode van Zeven Jaar	52
De Weeën van de Antichrist – Daarna Gods Toorn.....	58

Deel 2

De Grote Verdrukking Ingekort.....	63
Aankondiging Dag van de Heer	65
Overzicht Bijbelverzen Tekenen aan de Hemel	69
Het Teken van de Parousia.....	72
De Opstanding en de Opname.....	83
Bijeenbrengen Uitverkorenen is Opname	85
Begin Tweede Komst (Parousia)	90
Overzicht Positie Pre-Toorn (Pre-Wrath).....	93

Deel 3

Opname en Dag van de Heer: Back-to-Back	106
Stadia van Geboorteweeën.....	110
Zes Bazuinen: Eerste Fase Toorn van God	114
Na de Periode van Zeven Jaar	118

Bijlagen

Verwachtend - Niet Imminent.....	130
----------------------------------	-----

Tabellen

Deel 1

Overzicht van Mattheüs 24 – 25.....	25
De Weeën van de Antichrist – Daarna Gods Toorn.....	58

Deel 2

Daniël 11:36-12:3 parallel met Mattheüs 24:15-31	87
Progressie Richting Gods Toorn.....	92
Mattheüs 24 Parallel met Openbaring 6 – 7.....	93

Bijlagen

Parallellen tussen Jezus en Paulus	122
--	-----

Van de Auteur

Het verheugt mij dat dit boek in het Nederlands is vertaald. Ik wil Etty Koster–Venema bedanken voor haar vele werk en tijd voor het vertalen van dit boek. Haar enthousiasme om deze Bijbelse boodschap voor Nederland verwoord te krijgen, is bemoedigend.

Steeds meer christenen ontdekken dat de laatste generatie de ergste vervolging zal ondergaan sinds het begin van de gemeente van Jezus Christus. Ze begrijpen dat de grote verdrukking van de Antichrist niet dezelfde gebeurtenis is als de toorn van de dag van de Heer. Wanneer de periode van de grote verdrukking wordt ingekort door de opstanding en opname van Gods kinderen, zal op diezelfde dag de toorn van God beginnen. Er zijn echter veel christenen die nog nooit van deze alternatieve visie hebben gehoord, aangezien ze alleen de visie van de pre-tribulatie hebben geleerd. De visie van de pre-tribulatie is ontstaan als een Britse leer in de negentiende eeuw door de Plymouth Brethren theoloog John Nelson Darby. Als het tegenwoordig in andere delen van de wereld wordt gevonden – waaronder Nederland – dan is dat alleen omdat het is geëxporteerd door Britse en Amerikaanse pre-tribulatie literatuur of zendelingen.

Moge het zo zijn dat dit boek in heel Nederland zal worden gelezen en dat het de gemeente nieuw leven zal inblazen om hen voor te bereiden op de vreselijke tijden die eraan komen – en op de heerlijke dag waarop onze Heer ons uit die periode verlost.

Alan E. Kurschner
23 februari 2020
New Jersey

Voorwoord

Dit boekje kan ik u van harte aanbevelen. Het is geen makkelijk boekje en u zult regelmatig teksten moeten opzoeken in de Bijbel. Doet u dat vooral! Wellicht zullen uw inzichten veranderen of ervaart u weerstand bij de heldere visie die de schrijver Alan Kurschner heeft.

Als opgroeiende puber hoorde ik in mijn thuisgemeente nooit iets over de wederkomst van de Here Jezus, laat staan een ‘opname’ (rapture) van de gemeente. Tot ik de boeken van Hall Lindsey ging lezen. Geweldig vond ik het! Jezus Christus komt terug en zal Zijn gemeente ophalen. In een oogwenk zal het plaatsvinden. We zullen een opstandingslichaam krijgen en Hem tegemoet gaan in de lucht en altijd bij Hem zijn. Maar heel veel vragen bleven onbeantwoord.

Later ben ik theologie gaan studeren aan de ETF in Heverlee (België). Daar werden wij onderwezen in de dispensatieleer tijdens het vak eschatologie (leer over de eindtijd). Om misverstanden te voorkomen, de ETF is geen aanhanger van het dispensationalisme. Maar omdat de opleiding destijds gebruik maakte van vele gastdocenten uit alle hoeken kon het gebeuren dat het vak eschatologie gegeven werd door een echte dispensationalist. Deze docent ging uit van de pre-tribulatie gedachte (de opname vóór de verdrukking) en werd als enige en juiste uitleg gegeven. Maar meer en meer begon het bij mij te kriebelen. Klopt het wel. Waarom de radicale scheiding tussen Israël en de gemeente. Hoezo komt Jezus tweemaal? Eenmaal in stilte om de gemeente op te halen en dan zeven jaar later in glorie. Waar komt die tussentijdse komst vandaan in de Schrift? En waarom zou de gemeente niet door de grote verdrukking gaan?

Jaren later kwam ik in aanraking met een boekje van Sidney Wilson (De Komende Wereldcrisis). In dit boek verdedigt hij de post-tribulatie gedachte (de opname ná de verdrukking). Zonder dat velen het weten heeft deze man een geweldige invloed gehad in Nederland. In zekere zin is hij de geestelijke vader van Henk Binnendijk en Anne van der Bijl geweest

en vele anderen. Hij sprak vrijuit en deelde zijn mening dat de gemeente zich moet voorbereiden op een laatste periode die zeven jaar zal duren en pas dan zal de opname van de gemeente plaatsvinden. Wat mij vooral trof is de nauwgezetheid waarmee hij de Bijbel liet spreken. Hij sprak niet vanuit een dogmatische leer, maar liet Gods Woord aan het woord.

En dat is precies wat Dr. Alan Kurschner ook doet. Hij gaat door op de ingeslagen weg van duidelijke en goede exegese van Gods Woord. En hij doet dat samen met meerdere goede uitleggers. En zo is de gedachte van **pre-wrath (pre-toorn)** ontstaan. Eigenlijk een voortborduren op de post-tribulatie gedachte. U zult ontdekken wat dit betekent!

Het boekje dat u nu in handen hebt, is een verkorte uitgave van zijn boek: *‘Antichrist Before the Day of the Lord’*. Bijzonder nauwgezet exegetiseert hij de bekende teksten over de opname in relatie tot Jezus’ wederkomst. En zijn conclusies zijn duidelijk. De gemeente moet zich voorbereiden op een periode van misleiding en vervolging. Zo intens dat God zelf de dagen van de grote verdrukking van satan zal inkorten, omdat er anders geen vlees behouden zou worden. Lees even mee:

“En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden” (Mattheüs 24:22).

Daarna zal de toorn van de dag van de Heer losbarsten. Regelmatig bij het lezen dacht ik – natuurlijk, dat is het! Geforceerde uitleggingen en inconsistenties worden weerlegd. Voor mij persoonlijk vielen de verschillende eindtijdpuuzelstukjes op zijn plek. Dit boekje zal u helpen u voor te bereiden op de dingen die gaan komen. En die moeten gebeuren voordat de Here Jezus u zal opnemen in heerlijkheid en glorie op de grote dag van Zijn komst.

Wim Munters
Predikant te Emmen
d.d. 9 januari 2020

Inleiding

Pre-Wrath (pre-toorn): Een Korte Introductie tot de Grote Verdrukking, Opname en Dag van de Heer is een verkorte uitgave van mijn boek *'Antichrist Before the Day of the Lord: What every Christian needs to know about the Return of Jesus Christ'* (Pompton Lakes, NJ, USA: Eschatos Publishing, 2013). De Nederlandse titel van dit boek is 'De Opname, ná de Antichrist... maar vóór Gods Toorn'.

Dit boek bevat de basiselementen voor de introductie van de visie van **pre-wrath (pre-toorn)** over de terugkeer van Jezus Christus. Hoewel ik het boek *'Antichrist Before the Day of the Lord'* zeer aanbeveel voor een volledige beschrijving, erken ik dat er sommigen zijn die een verkorte uitgave waarderen voordat ze verder ingaan op deze materie. Ik heb dit boek ook geschreven in de hoop dat het op grote schaal zal worden verspreid. Ik geloof dat deze boodschap dringend is. Het is mijn wens om zoveel mogelijk christenen te laten kennismaken met deze Bijbelse boodschap.

Dit boek gaat over de terugkeer van Christus. Het maakt deel uit van de grotere christelijke leer die 'eschatologie' (leer over de laatste dingen) wordt genoemd en die afkomstig is van het Griekse woord 'eschatos' (laatste). Mijn doel is om te focussen op wat volgens de Bijbelse schrijvers de meest prominente kwesties zijn in verband met de terugkeer van Jezus Christus. Wat zijn deze kwesties en waar kunnen ze in de Bijbel worden gevonden? Laat ik eerst het laatste deel van deze vraag beantwoorden. In het Oude Testament zijn de relevante eindtijd kwesties meestal te vinden in de geschriften van de profeten. In het Nieuwe Testament zijn ze te vinden in Jezus' rede op de Olijfberg (Matt. 24 – 25; Lukas 21; Markus 13), het onderwijs van Paulus in de brieven aan de Thessalonicenzen en, niet verwonderlijk, het boek Openbaring. Dit zijn dus de Bijbelse passages waaruit ik zal putten. Wat zijn vervolgens de belangrijkste kwesties in verband met de terugkeer van Christus in deze passages? Dit boek schrijf ik vanuit het pre-wrath (pre-toorn) perspectief. De pre-wrath positie hecht belang aan drie centrale gebeurtenissen in verband met de terugkeer van Jezus Christus.

1) De **Grote Verdrukking** van de Antichrist, wat net vóór Christus' terugkeer zal gebeuren.

2) De **Opname** van Gods kinderen, wat op de eerste dag van Christus' terugkeer zal plaatsvinden.

3) De **Toorn van de Dag van de Heer**, wat onmiddellijk ná de opname zal beginnen.

Deze drie gebeurtenissen worden behandeld in de drie delen van dit boek. Sommigen vragen zich misschien af waarom een boek over Christus' terugkeer nodig is. Misschien zegt men: "Het enige wat telt, is dat Jezus terugkeert." Dit klinkt vroom, maar het is niet Bijbels. Dit zou betekenen dat andere 'bijzaken' met betrekking tot de grote verdrukking, de opname en de toorn van 'de dag van de Heer' de Bijbelse schrijvers geen zorgen baarde. Het zal sommigen verbazen, maar de Bijbelse schrijvers geloofden zelf dat het niet voldoende was om alleen maar te weten dát Jezus Christus terugkeert. Jezus komt inderdaad terug en het lijkt geen twijfel dat het kennen van deze waarheid ons tot een heilig leven moet bewegen. Jezus zelf waarschuwt ons om bewust te zijn van wat er zal gebeuren vóórdát Hij terugkeert. "*Zie, Ik heb het u van tevoren gezegd!*" (Mattheüs 24:25).

Jezus, Paulus en het boek Openbaring leren consistent dat het geloof van de gemeente getest zal worden door de Antichrist en zijn vervolging tijdens de grote verdrukking.

In de context van het beschrijven van deze vervolging vraagt Jezus: "*maar zal de Zoon des mensen, als Hij komt, wel het geloof op de aarde vinden?*" (Lukas 18:8).

Paulus beveelt: "*laat niemand u op enigerlei wijze misleiden*" (2 Thess. 2:3).

Het boek Openbaring waarschuwt: "*hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen*" (Op. 14:12).

Het is daarom absoluut noodzakelijk dat elke gelovige dit serieus neemt. Het onderwijs van Jezus, Paulus en het boek Openbaring over de eindtijd legt sterk de nadruk op de grote verdrukking van de Antichrist die zal plaatsvinden vóórdat Jezus terugkeert voor zijn gemeente. In de rede over de laatste dingen legt Jezus in feite méér nadruk op hoe te leven tijdens de periode van de grote verdrukking vóór zijn terugkeer dan op zijn terugkeer zelf. Daarom moeten ook wij het voorbeeld van Jezus volgen door de gevolgen van de verdrukking van de Antichrist op de gemeente te benadrukken. De taak van de student van profetie is niet alleen te bevestigen dát Jezus terugkeert, maar ook de omstandigheden rondom Zijn terugkeer. Dit omvat de vervolging van de Antichrist; de periode waarin God Zijn bruid zal louteren voor de komst van Zijn Zoon.

Voor sommigen is de visie van pre-wrath (pre-toorn) misschien nieuw of zelfs uitdagend. Je bent misschien opgegroeid in een traditie die gelooft dat we zullen worden opgenomen vóór de grote verdrukking van de Antichrist (zoals ikzelf). Als dit jou betreft, moedig ik je aan om, net als de gelovigen in Berea, alles in dit boek te toetsen aan het Woord van God.

“En dezen (gelovigen te Berea) waren edeler van gezindheid dan die in Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren” (Hand. 17:11).

Vier Opvattingen over Bijbelse Profetieën

Laten we, voordat we met onze studie beginnen, kijken naar vier belangrijke opvattingen over de eindtijd voor een breder begrip.

De eerste opvatting, of benadering, is **futurisme**. Futuristen zijn van mening dat de meeste gebeurtenissen in de rede van Jezus op de Olijfberg, 1 en 2 Thessalonicenzen en het boek Openbaring nog vervuld moeten worden. Futuristen geloven dat de Antichrist en zijn grote verdrukking nog moeten komen. Een gebeurtenis die zal plaatsvinden vlak vóórdat Jezus Christus terugkeert en niet een gebeurtenis die al is vervuld of die op dit moment wordt vervuld.

De tweede opvatting is het **preterisme**. Preteristen geloven dat deze gebeurtenissen, inclusief de grote verdrukking van de Antichrist, al zijn vervuld. Het preterisme stelt dat deze gebeurtenissen in de eerste eeuw plaatsvonden in verband met de verwoesting van Jeruzalem in 70 A.D.

De derde opvatting is **historicisme**, dat gebeurtenissen zoals de grote verdrukking van de Antichrist interpreteert als vervuld gedurende het gehele kerktijdperk tussen de eerste en de tweede komst van Jezus Christus.

De vierde opvatting is **idealisme**. Zij interpreteren deze gebeurtenissen alleen als symbolisch of spiritueel en als tijdloze ethische waarheden over de strijd tussen goed en kwaad.

In dit boek is mijn benadering futuristisch, dus ik zal voornamelijk schrijven voor diegenen die deze visie delen. Dit wil niet zeggen dat preteristen, historici en idealisten niet kunnen profiteren van dit boek. Op enkele punten hebben ze raakvlakken met het futurisme.

Vier Futuristische Standpunten

Binnen het futurisme zijn er vier primaire futuristische standpunten: pre-tribulatie, mid-tribulatie, post-tribulatie en pre-toorn (pre-wrath). (tribulatie = verdrukking).

Eén kenmerk dat deze posities futuristisch maakt, is dat ze bevestigen dat er een toekomstige periode van 7 jaar zal zijn waarin de drie belangrijke eindtijd-gebeurtenissen zich ontvouwen. In Deel 1 zal ik meer zeggen over deze periode van 7 jaar.

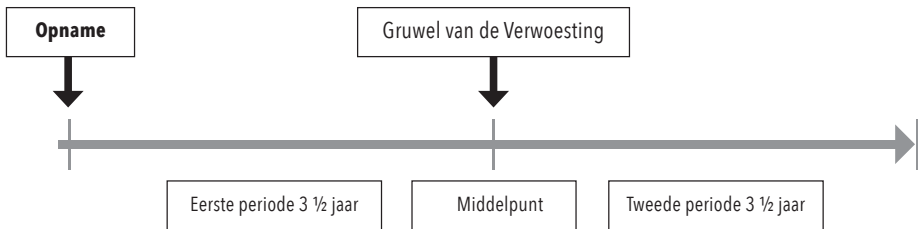
Al deze standpunten bevestigen ook dat aan gelovigen vrijstelling wordt beloofd van de toorn van de dag van de Heer. *“Want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus”* (1 Thess. 5:9).

Daarom is een belangrijke vraag voor al deze posities: wanneer begint de toorn van de dag van de Heer in relatie tot de periode van 7 jaar? Het juiste antwoord op deze vraag zal ons vertellen wanneer de opname plaatsvindt in relatie tot de periode van 7 jaar. Ik zal kort de hoofdlijnen van elk van de futuristische standpunten schetsen.

Pre-Tribulatie leert dat de periode van 7 jaar, die zij ‘de verdrukking’ noemen, in zijn geheel de toorn van de dag van de Heer is. Daarom plaatsen zij de opname net vóórdat de periode van 7 jaar begint. Volgens dit standpunt zal de gemeente de grote verdrukking van de Antichrist niet meemaken, omdat de opname eerst zal plaatsvinden.

Pre-tribulatie maakt geen onderscheid tussen de grote verdrukking van de Antichrist en de toorn van de dag van de Heer.

SCHEMA PRE-TRIBULATIE

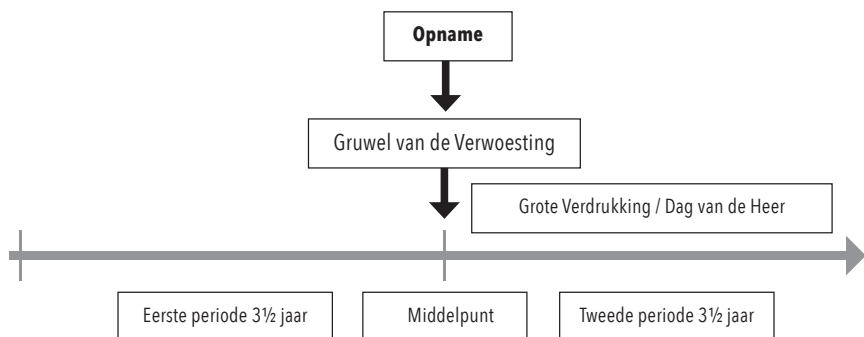

(De hele periode van 7 jaar wordt beschouwd als de dag van de Heer en de periode van verdrukking in de leer van de pre-tribulatie).

Mid-Tribulatie kent verschillende varianten, maar in de kern leert het dat de opname zal plaatsvinden in het midden van de periode van 7 jaar vóór de grote verdrukking van de Antichrist.

Deze positie heeft overeenkomsten met pre-tribulatie in die zin dat de opname plaatsvindt vóór de grote verdrukking van de Antichrist. In de afgelopen decennia is de positie van mid-tribulatie praktisch verdwenen. Ik noem het hier voor de volledigheid.

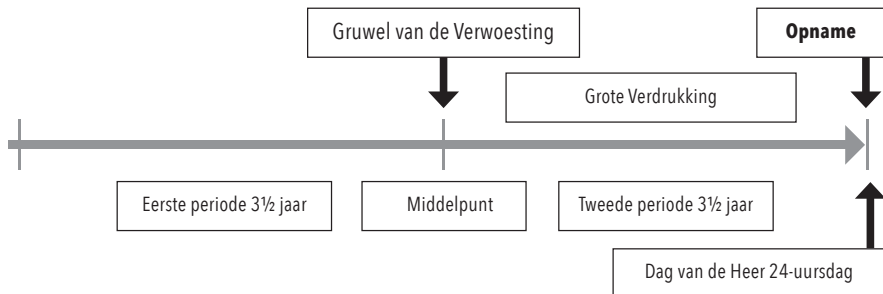
SCHEMA MID-TRIBULATIE

Post-Tribulatie leert dat de opname zal plaatsvinden aan het einde van de periode van 7 jaar. Sommigen ontkennen een toekomstige periode van 7 jaar, maar ze bevestigen nog steeds dat de belangrijkste profetische gebeurtenissen in de toekomst zullen plaatsvinden. In tegenstelling tot pre-tribulatie en mid-tribulatie gelooft deze opvatting dat de gemeente de grote verdrukking van de Antichrist zal meemaken.

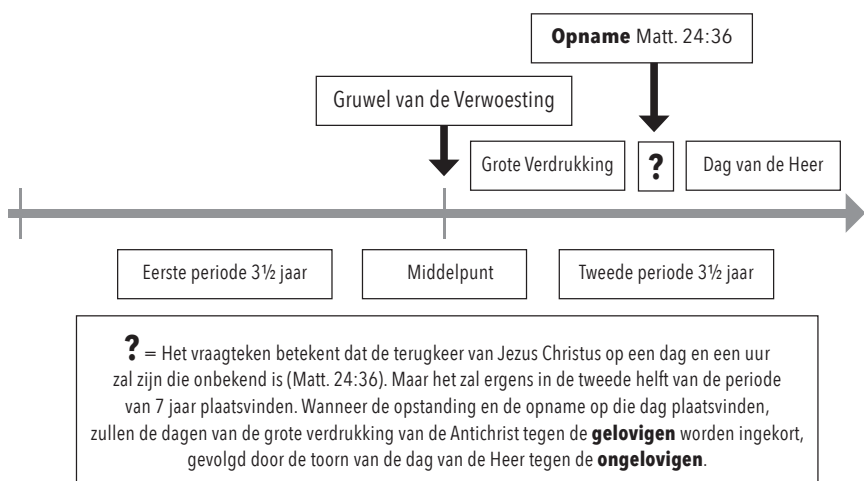
Volgens dit standpunt zal de toorn van de dag van de Heer binnen één enkele dag van 24 uur plaatsvinden aan het einde van de periode van 7 jaar. (Sommigen geloven dat de toorn van de dag van de Heer zich zal ontfouwen gedurende de tweede periode van 3½ jaar, terwijl God de gemeente op aarde beschermt).

SCHEMA POST-TRIBULATIE

Pre-Toorn (Pre-Wrath) leert dat de opname ergens in de tweede helft van de periode van 7 jaar zal plaatsvinden. We weten niet de exacte dag of het juiste uur (Matt. 24:36). Pre-toorn maakt een belangrijk Bijbels onderscheid tussen de gebeurtenissen van de grote verdrukking van de Antichrist en de toorn van de dag van de Heer. De grote verdrukking van de Antichrist zal gericht zijn tegen de gemeente van Jezus Christus. De dagen van de grote verdrukking zullen worden ingekort door de komst van Jezus Christus, wanneer de opstanding en de opname van Gods kinderen zal plaatsvinden. Daarna zal God onmiddellijk beginnen met het uitstorten van Zijn toorn over de goddelozen tijdens de periode van de ‘Dag van de Heer’.

SCHEMA PRE-TOORN (Pre-Wrath)

Velen van ons wordt geleerd dat de gemeente zal worden opgenomen vóór de vervolging van de Antichrist. Ik zal echter aantonen dat de Bijbel consistent leert dat de gemeente eerst de grote verdrukking van de Antichrist zal ervaren vóórdát Christus terugkeert om zijn gemeente op te nemen. Vervolgens zal Hij Zijn toorn op Zijn vijanden uitstorten. Vandaar, **Pre-Toorn (Pre-Wrath)**.

DEEL 1

De Grote Verdrukking van de Antichrist

Deel 1 heb ik als titel gegeven: ‘De Grote Verdrukking van de Antichrist’ om aan te geven dat deze periode wordt gekenmerkt door de vervolging van Gods kinderen door de Antichrist.

Het is niet de periode van Gods toorn.

De woede van de Antichrist zal gericht zijn tegen de gemeente van Jezus Christus alsook tegen een overblijfsel uit de Joden die zich niet aan hem zullen onderwerpen.

We zullen leren dat de Bijbel een belangrijk onderscheid maakt tussen de periode van de grote verdrukking van de Antichrist en de toorn van de dag van de Heer. De grote verdrukking zal eerst plaatsvinden en zal worden gevolgd door de toorn van de Heer.

In deel 1 zal ik de aard en het doel omschrijven van de grote verdrukking van de Antichrist. Hierbij ga ik uit van Jezus’ rede over de laatste dingen op de Olijfberg, de brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen en sluit ik af met het boek van de Openbaring van Johannes.

De Periode van Zeven Jaar

De Bijbel leert dat een toekomstige periode van 7 jaar, de laatste 7 jaar van dit tijdperk vertegenwoordigt.

De pre-tribulatie gedachte (opname vóór de grote verdrukking) beschouwt ten onrechte deze hele periode van 7 jaar als ‘de periode van de verdrukking’.

We zullen zien dat deze visie het Bijbelse onderscheid tussen ‘de grote verdrukking’ en ‘de dag van de Heer’ verwaarloost. Daarom zal ik naar deze periode verwijzen met behulp van de neutrale term ‘de periode van 7 jaar’. Waarom heeft God dit tijdsbestek bepaald? In het boek Daniël, hoofdstuk 9, is de profeet Daniël zeer bedroefd over de zonden van het opstandige Israël. Hij bidt tot God en belijdt de zonden namens zijn volk. Hij vraagt om genade en vergeving. Terwijl Daniël bidt, zendt God een profetisch woord door de engel Gabriël. Daniël wordt verteld dat God een tijdsblok van 490 jaar uit de geschiedenis zal nemen om het volgende te volbrengen:

“Zeventig weken zijn er bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreiding te beëindigen, de zonde te verzegelen, de ongerechtigheid te verzoenen, om een eeuwige gerechtigheid tot stand te brengen, om visioen en profeet te verzegelen en om de Heiligheid van heiligheden te zalven” (Daniël 9:24).

In de generaties na Daniël werden de eerste 483 jaar van de 490 vervuld tegen de tijd van de eerste eeuw na Christus. De laatste 7 jaar moeten echter nog vervuld worden. Aan het einde van deze periode van 7 jaar zal de profetie over Israëls redding worden vervuld. Omdat ik in dit boek een futuristische benadering neem, zal ik niet pleiten voor de toekomst van de periode van 7 jaar.¹ Ik wil echter graag verschillende opmerkingen maken over deze periode van 7 jaar. Een heel belangrijk vers is Daniël 9:27.

“Hij (de Antichrist) zal voor velen (Israël) het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste” (Daniël 9:27) (Vergelijk dit vers met Daniël 12:11).

Dit vers zegt: ‘hij’ zal voor velen het verbond versterken, één week (*shavua*) lang – wat in de Hebreeuwse context een periode van 7 jaar aanduidt.

Het Hebreeuwse werkwoord voor ‘versterken’ is ‘*gabar*’. De betekenis in het Hebreeuws wijst meer op ‘onderdrukken, opleggen of dwingen’, wat suggereert dat de andere partij bij het verbond misschien niet veel te zeggen heeft over de kwestie.²

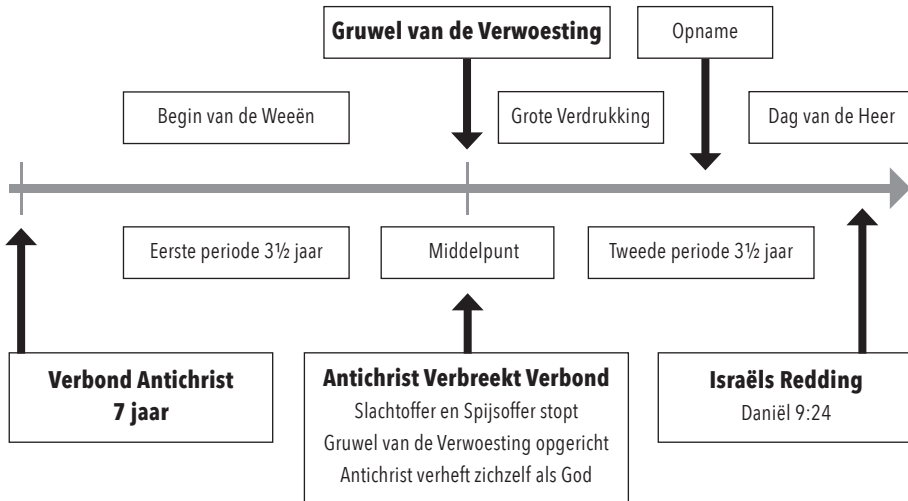
‘Hij’ is een antichristelijk figuur. Het verbond kan zijn voor bescherming of toestemming om het offerstelsel te hervatten in ruil voor een of andere dienst of verrichting. De Antichrist zal het verbond verbreken door het slachtoffer en spijsoffer te stoppen. Dit zal gebeuren in het midden van die laatste jaarweek (het middelpunt van de periode van 7 jaar).

Het woord ‘velen’ verwijst naar Israël, omdat het verbond betrekking heeft op het stoppen van het slachtoffer en spijsoffer die verband houden met de Joodse tempeldienst. Het woord ‘velen’ zou echter ook kunnen suggereren dat het grootste deel van Israël het verbond zal steunen en een deel (overblijfsel) van het volk het niet eens zal zijn met dit verbond.

Zullen we de ondertekening van het verbond herkennen wanneer het gebeurt en daardoor weten dat we de periode van 7 jaar zijn ingegaan? Ik denk dat we daar niet helemaal zeker van kunnen zijn. Wat echter onmiskenbaar zal zijn, is de gebeurtenis in het midden van die 7 jaar – de openbaring van de Antichrist en zijn gruwel die verwoesting brengt. We zullen zien dat Jezus, Paulus en het boek Openbaring zich nergens richten op het begin van de periode van 7 jaar, laat staan het ondertekenen van een verbond vermelden. De afwezigheid van deze sleutelpassages in het Nieuwe Testament suggereert dat de schrijvers het niet belangrijk genoeg achten om onze aandacht erop te richten.

De passages in het Nieuwe Testament benadrukken juist het midden van deze laatste jaarweek. Dan zal er een waarneembare gebeurtenis plaatsvinden, waardoor gelovigen zeker zullen weten dat zij de periode van de grote verdrukking zijn ingegaan.

HET VERBOND VAN DE ANTICHRIST

Na een tijdlijn van 7 jaar te hebben vastgesteld, kunnen wij belangrijke profetische gebeurtenissen plaatsen die halverwege beginnen. Ook het tijdstip waarop de Antichrist het slachtoffer en spijsoffer zal stoppen.

De Rede van Jezus over De Laatste Dingen

De rede van Jezus over de laatste dingen op de Olijfberg was één van Jezus' laatste instructies aan Zijn discipelen voordat Hij werd gekruisigd. De rede is in de drie synoptische Evangeliën opgetekend (Mattheüs 24 en 25, Marcus 13, Lucas 21). Ik heb het verslag van Mattheüs gekozen, omdat deze het meest volledige verslag is van deze drie. Ik zal uit de verslagen van Marcus en Lucas putten wanneer het nuttig is. Er zijn zeven gedeeltes in het verslag van Mattheüs. In Deel 1 zal ik de grote verdrukking tot vers 28 behandelen.

OVERZICHT VAN MATTHEÛS 24-25

- 24:1-3 Profetie van de Tempel
- 24:4-8 Begin van de Weeën
- 24:9-14 Grote Verdrukking
- 24:15-28 Toelichting Grote Verdrukking
- 24:29-31 De Dag van de Heer Begint
- 24:32-25:30 Vergelijkingen en Gelijknissen voor Waakzaamheid
- 25:31-46 Scheiding Schapen en Bokken

Mattheüs 21 beschrijft de triomfantelijke intocht in Jeruzalem die uiteindelijk eindigt in een conflict tussen Jezus en de Schriftgeleerden en Farizeeën. Zij betwistten herhaaldelijk het gezag van Jezus. Dit culmineert in het uitspreken van zevenmaal ‘wee u’ tegen deze huichelaars, gevolgd door Zijn weeklacht over de koppige houding van de Joodse leiders. Mattheüs 24 begint met het vertrek van Jezus uit de tempel na de confrontatie met de Joodse leiders. Deze confrontatie heeft verwarring en angst veroorzaakt bij Zijn discipelen. De discipelen proberen nog iets uit het conflict te redden en vestigen de aandacht van Jezus op de prachtige bouwwerken van de tempel. Het lijkt alsof ze de religieuze prestaties van Israël willen verheerlijken. Maar Jezus laat zich niet afleiden door zulke uiterlijkheden. Mattheüs vermeldt:

¹“En Jezus ging weg en vertrok uit de tempel; en Zijn discipelen kwamen naar Hem toe om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen. ²Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ziet u dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: hier zal niet één steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden” (Mattheüs 24:1-2).

Jezus had daarvóór de verwoesting van Jeruzalem voorzien (Lucas 19:41-44). Nu maakt Hij deze profetie compleet door te focussen op het centrum van het leven in de stad, namelijk de tempel. De vervulling van deze twee profetieën gebeurde een paar decennia later toen de Romeinen Jeruzalem slechtten en de tempel verwoestten in 70 A.D.

In Mattheüs 23:39 vertelt Jezus de Joodse leiders dat Hij hen gaat verlaten: *“Want Ik zeg u: u zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: Gezegd is Hij Die komt in de naam van de Heere!”*

Deze aankondiging en Jezus' voorzegging van de verwoesting van de tempel, brengen de discipelen ertoe twee vragen te stellen: *“Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst (parousia) en van de voleinding van de wereld?”* (Mattheüs 24:3).

Het zelfstandig naamwoord voor 'komst' is in het Grieks **'parousia'**, wat **'een aankomst en een voortdurende aanwezigheid'**³ betekent. Het is de term achter de uitdrukking 'tweede komst' of 'tweede advent'. De tweede komst van de Heer, *parousia*, zal een allesomvattend complex geheel zijn. Met andere woorden, het zal geen simpele, kortstondige gebeurtenis zijn zoals de opname. In plaats daarvan zal het verschillende gebeurtenissen omvatten die Gods doelen zullen vervullen. We kunnen dit illustreren door te kijken naar de eerste komst van Jezus. Wanneer wij aan deze gebeurtenis denken, gaat het niet uitsluitend om Zijn geboorte. Zijn geboorte was Zijn komst, maar Zijn latere aanwezigheid omvatte Zijn opvoeding, onderwijs, wonderen, discipelschap, dood, begravenis en opstanding. Het was een complex geheel dat God gebruikte om Zijn doelen te vervullen. Op dezelfde manier zal de tweede komst beginnen met de komst van Jezus in de wolken om de doden op te wekken en hen samen met de gelovigen, die op dat moment nog in leven zijn, op te nemen in de lucht. (1 Thess. 4:13-18).

De Bijbelse schrijvers benadrukken vaak het aankomst-aspect van de *parousia*, omdat zij hun luisteraars er graag toe willen brengen een heilig leven te leiden. Het zou een vergissing zijn te denken dat zij het alleen beperken tot een glorieuze verschijning van Jezus in de lucht. De blijvende aanwezigheid van Jezus zal vervolgens grote gebeurtenissen omvatten, zoals de toorn van de dag van de Heer, waardoor het overblijfsel van Israël tot redding komt. Jezus zal Zijn Heerschappij herstellen, die zich tot in het Millennium (1000-jarig Vrederijk) zal uitstrekken.

Kortom, Christus komt terug als Bevrijder, Rechter en Koning!

Het Begin van de Weeën

De vragen van de discipelen geven aan dat zij veronderstellen dat de verwoesting van de tempelgebouwen en de voleinding van de wereld een dubbele gebeurtenis zou zijn, waarbij deze gebeurtenissen ongeveer gelijktijdig zullen plaatsvinden. Jezus zal deze veronderstelling en andere aspecten van het Koninkrijk corrigeren. Telkens wanneer Jezus een directe vraag wordt gesteld, reageert Hij met een wedervraag of een onverwacht antwoord. Op deze wijze corrigeert Hij de vooropgezette overtuigingen, met name als het gaat over de eindtijd en het Koninkrijk van God. Jezus leert hun dat er eerst bedrieglijke misleiding en veel lijden zal komen voor degenen die verlangen Zijn Koninkrijk binnen te gaan. De vraag van de discipelen ontlokt aan Jezus één van Zijn langst beschreven onderwijzingen in de evangeliën: de rede over de laatste dingen op de Olijfberg. Hij begint met:

4“En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Pas op dat niemand u misleidt. 5Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden. 6U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde. 7Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen hongersnoden zijn en besmettelijke ziekten en aardbevingen in verscheidene plaatsen. 8Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën” (Mattheüs 24:4-8).

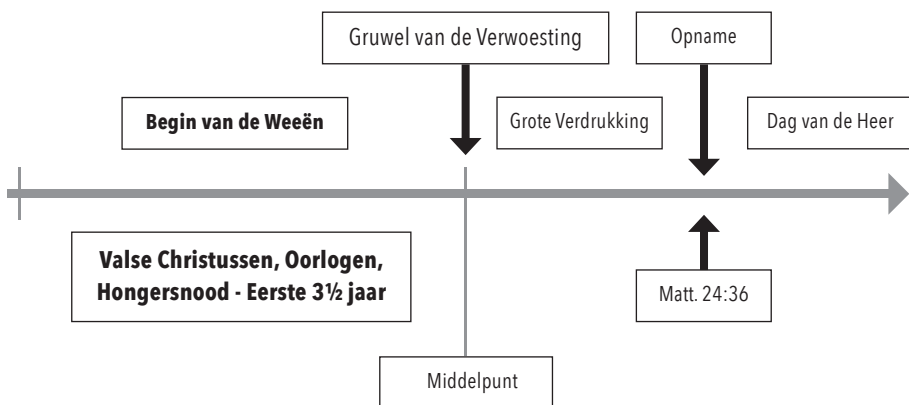
Voordat Jezus het teken van Zijn komst onthult, omschrijft hij een serie gebeurtenissen die éérs moeten plaatsvinden. Hij waarschuwt de discipelen niet verontrust te zijn wanneer deze dingen gebeuren en niet te denken dat de voleinding op handen is.

Er zal eerst een tijd zijn van veel onrust, zowel in de wereld (politiek en natuur) als voor Gods kinderen (valse christussen en valse leraren). Om deze periode te omschrijven, gebruikt Jezus de metafoor ‘het begin

van geboorteweëën'. Deze periode zal worden gekenmerkt door ontberingen. De waarschuwing van Jezus om niet misleid te worden of verontrust te zijn, zou anders geen betekenis hebben.

De periode zal niet zo intens zijn als de heftige 'geboorteweëën' tijdens de grote verdrukking, waarvan Jezus zegt dat het een ongekend zware tijd zal zijn voor Gods kinderen. Toch zal het begin van de 'geboorteweëën' een zeer uitdagende tijd zijn, zowel lichamelijk als geestelijk.

HET BEGIN VAN DE WEEËN

De Grote Verdrukking

Jezus leert dat het begin van de 'geboorteweëën' voorafgaan aan Zijn komst. Hij waarschuwt dat de gebeurtenissen tijdens deze periode niet moeten worden verward met het begin van de voleinding van de wereld. Zijn onderwijs verschuift nu naar de toenemende vervolging van gelovigen; de periode die wij kennen als 'de grote verdrukking'.

“Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en u doden, en u zult door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam. En dan zullen er velen struikelen en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten. En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden. En doordat de wetteloosheid zal toenemen, zal de liefde van velen verkillen. Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden. En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen” (Mattheüs 24:9-14).

Dit gedeelte neemt de beeldspraak van de geboorte mee naar haar volgende fase: de grote verdrukking. Gelovigen zullen geconfronteerd worden met een opeenstapeling aan beproevingen en misleidingen. Jezus vat dit samen als martelaarschap, haat, afvalligheid, verraad, misleiding en wetteloosheid. In het volgende gedeelte, vanaf vers 15, verwijst Jezus terug naar de verzen 9 tot 14. Vanaf vers 15 omschrijft Hij hoe en wanneer het martelaarschap tot stand komt in de toelichting over de grote verdrukking. Maar in dit gedeelte (verzen 9-14) waarschuwt Jezus voor toekomstige vervolging en martelaarschap. Deze waarschuwing strekt zich uit naar de wereldwijde gemeente, omdat de discipelen de gemeente vertegenwoordigen. *“En u zult door alle volken gehaat worden omwille van mijn Naam”*. De naam van Jezus vertegenwoordigt het evangelie. De wereld haat dit evangelie. Ook vandaag de dag is men vijandig wanneer de naam van Jezus in het openbaar wordt uitgesproken. Dit zal een hoogtepunt bereiken vlak voordat Jezus terugkomt.

Vervolgens lezen we: *“En dan zullen er velen struikelen en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten.”* De uitdrukking ‘struikelen’ (ten val komen) verwijst naar geloofsafval (Marcus 4:17; 14:27-29). De druk van vervolging zal te veel voor hen zijn. Het laat zien dat zij het geloof alleen met de mond belijden, maar geen echte gelovigen zijn. Om aan vervolging te ontkomen, zullen zij de gebeurtenissen verstandelijk gaan beredeneren. Ze zullen het zelfs niet met elkaar eens zijn over de geloofsafval, omdat ze elkaar verraden en haten (zie Marcus 13:12). Jezus profeteert dat veel valse profeten

zullen verschijnen en zij zullen velen misleiden (Mattheüs 24:4-5). Het is aannemelijk dat juist de afvalligen ten prooi zullen vallen aan deze valse profeten. Vervolgens zegt Jezus dat de liefde van velen zal verkillen vanwege toenemende wetteloosheid. Het woord ‘velen’ in Mattheüs 24:12 verwijst mogelijk naar het woord ‘velen’ in vers 11, die misleiden zullen worden tot zonde en geloofsafval. In vers 12 staat: *“En doordat de wetteloosheid zal toenemen...”* Letterlijk staat er ‘een complete wetteloosheid’. De wetteloosheid zal een hoogtepunt bereiken. In de vergelijking van het goede zaad en het onkruid zegt Jezus dat degenen die wetteloosheid bedrijven, zullen worden vernietigd bij de voleinding van de wereld.

“Zoals dan het onkruid verzameld en met vuur verbrand wordt, zo zal het ook zijn bij de voleinding van deze wereld; de Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk verzamelen alle struikelblokken, en hen die de wetteloosheid doen” (Mattheüs 13:40-41).

Paulus gebruikt dezelfde term voor wetteloosheid (*anomia*) om te verwijzen naar het hoogtepunt van de wetteloosheid, belichaamd in de Antichrist.

“Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is” (2 Thess. 2:3).

Paulus verbindt de man van wetteloosheid mét de afval. We zullen later wat meer ingaan op wat Paulus hierover zegt. Kortom, Jezus en Paulus geven aan dat de oorzaak van de afval gerelateerd is aan het hoogtepunt van wetteloosheid in de eindtijd.

In Mattheüs 24:13 belooft Jezus: *“Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.”* Jezus spreekt hier niet over geestelijke redding, maar fysieke verlossing. Wanneer de *parousia* begint, zullen degenen die nog in leven zijn, worden verlost door de opname (Mattheüs 24:31; 1 Thess. 4:17).

Toelichting Grote Verdrukking

¹⁵“Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten! – ¹⁶laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen. ¹⁷Wie op het dak is, moet niet naar beneden gaan om iets uit zijn huis te halen, ¹⁸en wie op de akker is, moet niet terugkeren naar wat hij achterliet om zijn kleren te halen. ¹⁹Maar wee de zwangeren en de zogenden in die dagen! ²⁰En bid dat uw vlucht niet zal plaatsvinden in de winter en ook niet op een sabbat. ²¹Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal. ²²En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden. ²³Als iemand dan tegen u zegt: Zie, hier is de Christus of daar, geloof het niet; ²⁴want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden. ²⁵Zie, Ik heb het u van tevoren gezegd! ²⁶Als men dan tegen u zal zeggen: Zie, Hij is in de woestijn; ga er niet op uit; zie, Hij is in de binnenkamers, geloof het niet, ²⁷want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. ²⁸Want waar het dode lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen” (Mattheüs 24:15-28).

Vers 15 is één van de meest belangrijke en structurele verzen in de rede op de Olijfberg. Het introduceert een tussengedeelte. Dit tussengedeelte ontvouwt en verklaart het voorgaande gedeelte. “Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats”.

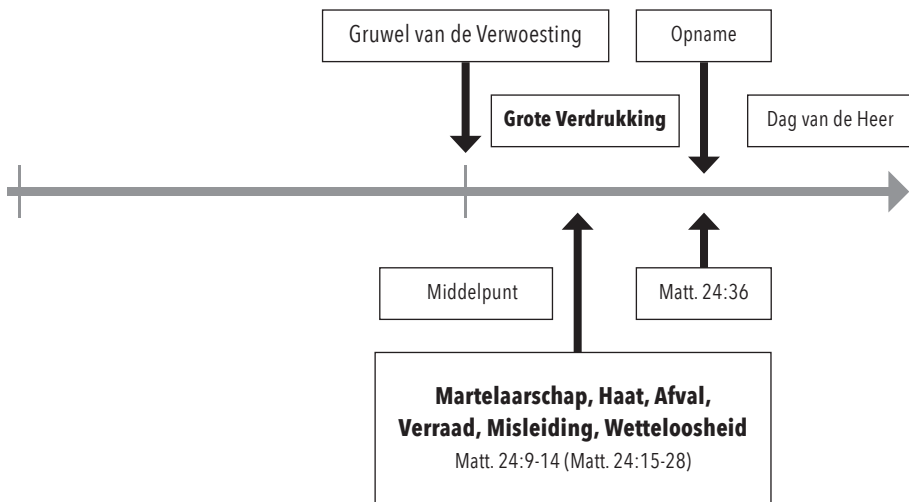
De verzen 15 tot 28 zijn niet een opeenvolging van de verzen 9-14. In plaats daarvan zijn ze een toelichting op de verzen 9 tot 14. De thema's zijn verdrukking, vervolging en geestelijke actie die moet wor-

den ondernomen door de gelovige. We weten dat dit het geval is om een aantal redenen. Het meest belangrijke is: vers 15 begint met het voegwoord 'wanneer'. Dit voegwoord fungeert als 'een gevolgtrekking, conclusie of samenvatting van de voorgaande discussie'⁴.

Een tweede reden is dat de toehoorders in de verzen 15 tot 28 dezelfde zijn als de toehoorders vóór vers 15. Jezus gebruikt grammaticaal de tweede persoon 'u' consistent en zonder enige toespeling dat Hij twee verschillende groepen van gelovigen op het oog heeft. Het woord 'u' in vers 9 is dezelfde 'u' in vers 15 (zie ook de verzen 20 tot 26).

Er is een laatste reden voor de aard van het tussengedeelte van de verzen 15 tot 28. Terwijl de verzen 9 tot 14 een algemene omschrijving zijn van gebeurtenissen die vooraf zullen gaan aan de voleinding van de wereld, trekken de verzen 15 tot 28 de aandacht naar de geestelijke reactie van de gelovige die deze gebeurtenissen zal ondervinden.

DE GROTE VERDRUKKING

Jezus gebruikt de uitdrukking 'gruwel van de verwoesting' om de personificatie van de Antichrist neer te zetten. *"Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats"* (Mattheüs 24:15). De Antichrist is een afschuwelijke afgod die heiligschennis pleegt (Daniël 9:27, 12:11). Door de verwijzing naar dit vers, Daniël 9:27, vestigt Jezus een referentiepunt in het midden van de periode van 7 jaar. Zoals eerder vermeld, geeft Paulus de Antichrist de naam 'mens van de wetteloosheid' (2 Thess. 2:3-4; zie ook Daniël 7:25, 11:36). Het boek Openbaring gebruikt als beeldspraak 'het beest' waarin zijn verwoestende handelwijze zich verder ontvouwt.

³*"En ik zag één van zijn koppen als dodelijk gewond, maar zijn dodelijke wond werd genezen. En de hele aarde ging het beest met verwondering achterna. ⁴En zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest de macht gegeven had. En zij aanbaden het beest en zeiden: Wie is aan dit beest gelijk? En wie kan er oorlog tegen voeren? ⁵En het werd een mond gegeven om grote woorden en godslasteringen te spreken, en het werd macht gegeven om dit tweeënveertig maanden lang te doen. ⁶En het opende zijn mond om God te lasteren, om Zijn Naam te lasteren en Zijn tent en hen die in de hemel wonen"* (Openbaring 13:3-6).

In het licht van deze verwoestende acties begrijpen we waarom Jezus zegt dat dit een ongeëvenaarde tijd van verdrukking zal inleiden. *"Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal"* (Mattheüs 24:21).

Het Griekse woord voor 'verdrukking' is *'thlipsis'*. Dit woord duidt één van de volgende ervaringen aan: 'verdrukking, dwang, droefheid, moeilijkheden, lijden en vervolging'. Deze term (*thlipsis*) kan worden toegepast om de geboorteweëën van een vrouw te omschrijven (Johannes 16:21).

In de context van Mattheüs 24 zal de grote verdrukking zich richten tegen de gelovigen, niet de ongelovigen (vers 22). In het boek Openbaring weerklinkt consistent het onderwijs van Jezus met betrekking tot deze wrede periode.

7“En het beest werd macht gegeven om oorlog te voeren tegen de heiligen en om hen te overwinnen, en hem werd macht gegeven over elke stam, taal en volk. 8En allen die op de aarde wonen, zullen het aanbidden, althans, van wie de namen niet zijn geschreven in het boek des levens van het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af. 9Indien iemand oren heeft, laat hij horen. 10Als iemand in gevangenschap voert, die gaat zelf in gevangenschap. Als iemand met het zwaard doodt, die moet zelf met het zwaard gedood worden. Hier is de volharding en het geloof van de heiligen” (Openbaring 13:7-10).

Dit martelaarschap zal zó groot zijn dat Jezus zegt: *“En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden” (Mattheüs 24:22).*

In dezelfde trant zegt Paulus dat Gods kinderen ‘rust’ zullen ontvangen in deze eindtijd-verdrukking wanneer de Heer terugkomt: *“en aan u die verdrukt wordt, samen met ons verlichting te geven bij de openbaring van de Heere Jezus vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht” (2 Thess. 1:7).* Het is geen wonder dat de martelaars onder het vijfde zegel het zullen uitroepen tot God. *“En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen?” (Openbaring 6:10).* Toch zal vervolging niet de enige rampspoed zijn voor Gods kinderen tijdens de grote verdrukking. Het zal worden versterkt door bedrieglijke verleiding om zich over te geven aan valse leringen.

Misleiding tijdens Grote Verdrukking

Valse christussen en valse profeten zullen bedrieglijke tekenen en wonderen gebruiken om de mensen te overtuigen hen te volgen. Jezus waarschuwt ons:

²³“Als iemand dan tegen u zegt: Zie, hier is de Christus of daar, geloof het niet; ²⁴want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden. ²⁵Zie, Ik heb het u van tevoren gezegd! ²⁶Als men dan tegen u zal zeggen: Zie, Hij is in de woestijn; ga er niet op uit; zie, Hij is in de binnenkamers, geloof het niet” (Mattheüs 24: 23-26).

De opkomst van deze valse christussen en valse profeten zal geen verschijnsel worden om licht op te vatten. Jezus profeteert dat zij overtuigingskracht (*geloof het niet*) en misleiding (*zie, ik heb het u van tevoren gezegd!*) zullen gebruiken. De misleiding zal zó groot zijn dat zij, als het mogelijk zou zijn, ook de uitverkorenen zouden misleiden. De verleiding van Gods kinderen zal reëel en sterk zijn. Het feit dat zij gelovigen (uitverkorenen) zijn, zal hen niet kunnen verontschuldigen van hun menselijke verantwoordelijkheid om weerstand te bieden en trouw te blijven. Door deze waarschuwingen heen zal God zijn volhardende genade laten werken om hen te beschermen tegen geloofsafval. (Fil. 1:6; 1 Thess. 5:23-24; 1 Kor. 10:13; Joh. 6:39; Joh. 10: 28-29; 1 Petrus 1:5-6).

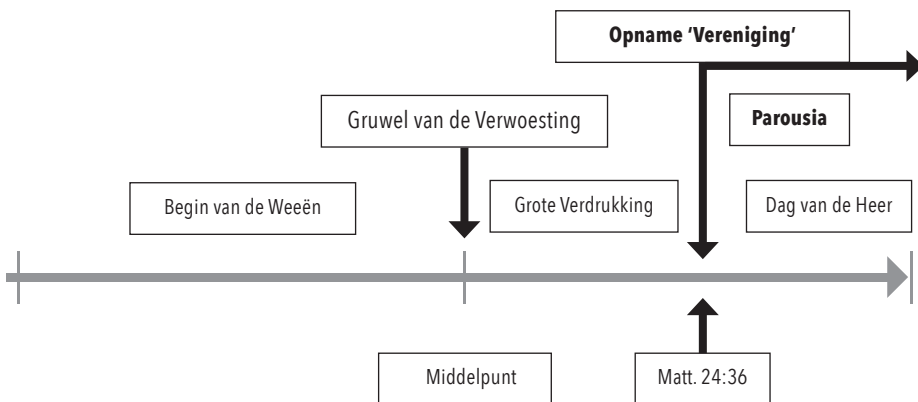
Paulus over Geloofsafval en Openbaring Antichrist

In zijn tweede brief aan de Thessalonicenzen verbindt de apostel Paulus valse leraren én geloofsafval aan de openbaring van de Antichrist. Het onderwijs van Paulus over dit onderwerp is één van de meest belangrijke in de Bijbel, daarom zullen we er ruim voldoende aandacht aan besteden.

1“En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, 2dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn. 3Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, 4de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet. 5Herinnert u zich niet dat ik u deze dingen zei, toen ik nog bij u was? 6En u weet wat hem nu weerhoudt, opdat hij op zijn eigen tijd geopenbaard wordt. 7Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. 8En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst; 9hem, wiens komst overeenkomstig de werking van de satan is, met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen, 10en met allerlei misleiding van de ongerechtigheid in hen die verloren gaan, omdat zij de liefde voor de waarheid niet aangenomen hebben om zalig te worden” (2 Thess. 2:1-10).

In 2 Thess. 1 moedigt Paulus de gelovigen in Thessalonica aan om te blijven volharden. Paulus stelt hen gerust dat hun verdrukkingen niet de dag van het oordeel is, maar dat Jezus hen zal verlossen bij Zijn komst en dat Hij in hen verheerlijkt zal worden. Paulus gaat verder met het onderwerp over de dag van de Heer in 2 Thess. 2. Paulus omschrijft twee profetische gebeurtenissen die moeten gebeuren vóórdat de dag van de Heer aanbreekt. In hoofdstuk 1 benadrukt Paulus dat de dag van de Heer zal komen. In hoofdstuk 2 zal hij benadrukken dat de dag van de Heer nog niet gekomen is.

DE PAROUSIA EN DE 'VERENIGING'

Paulus schrijft:

*“En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de **komst** van onze Heere Jezus Christus en onze **vereniging** met Hem” (2 Thess. 2:1).*

Paulus verbindt twee gebeurtenissen met elkaar: ‘de komst van onze Heere Jezus Christus’ en ‘onze vereniging met Hem’. Het woord voor ‘komst’ is *parousia*. Het woord ‘komst’ benadrukt het startpunt van de *parousia*. In het verlengde daarvan draagt het woord in zich een voortdurende aanwezigheid. De uitdrukking ‘onze vereniging met Hem’ (*episyntagoge*) herinnert ons aan het onderwijs van Paulus over de opname (1 Thess. 4:15-18, 2 Thess 1:7). Meer over het laatste punt in Deel 2.

Vervolgens zegt Paulus:

*“(En...) dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof **de dag van Christus** al aangebroken zou zijn” (2 Thess. 2:2).*

In dit vers omschrijft Paulus de bovengenoemde **'komst'** en **'vereniging'** (vers 1) als **'de dag van Christus'** (NBG-vertaling: 'dag des Heren'). De Thessalonicenzen geloofden ten onrechte dat de dag van de Heer al was aangebroken. Paulus schrikt hiervan en pleit dat zij niet spoedig hun bezinning moeten verliezen of in onrust moeten verkeren. De valse leraren in Thessalonica ontkenden de dag van de Heer niet, zij bevestigden hem zelfs. Hun dwaling was dat zij onderwezen dat die dag al was aangebroken. Paulus had hun verteld dat zij zouden worden verlost van de toorn van God (1 Thess. 5:9), daarom kunnen wij ons hun angstige gemoedstoestand wel voorstellen. Ze dachten dat ze waren achtergelaten voor het oordeel. Paulus moet deze valse leer onmiddellijk bestrijden. De verkeerde gedachten over de eindtijd in 2 Thess. 2:2 was enigszins door Paulus verwacht (zie 1 Thess. 1:5-10). Paulus had in de eerste brief aan de Thessalonicenzen al een basis van hoop gelegd. Kortom, de openbaring van Christus heeft nog niet plaatsgevonden, daarom kunnen de Thessalonicenzen er zeker van zijn dat de dag van Gods toorn ook nog niet is aangebroken. Paulus geeft hun vervolgens extra zekerheid over deze waarheid door uit te leggen dat er eerst twee dingen moeten plaatsvinden.

³“Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, ⁴de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet” (2 Thess. 2:3-4).

Paulus begint met stevige taal en waarschuwt de Thessalonicenzen. Er is een reden waarom zij (en in het verlengde daarvan alle christenen) zich niet moeten laten misleiden. De dag van de Heer komt pas nadat eerst 1) de afval komt én 2) de man van wetteloosheid is geopenbaard. Sommigen begrijpen dit verkeerd door te denken dat de afval als eerste komt en de openbaring van de man van wetteloosheid als tweede. Maar Paulus stelt hier geen opeenvolging van gebeurtenissen. Hij voegt deze twee aan elkaar gerelateerde gebeurtenissen samen en

leert dat beide moeten plaatsvinden vóór de dag van de Heer. De context zal ons aanwijzingen geven over de relatie tussen de afval en de openbaring van de Antichrist.

Paulus zegt heel eenvoudig dat ‘de afval’ (*ho apostasia*) zal komen zonder de precieze aard ervan uit te leggen. De Griekse term betekent: ‘tarten van de gevestigde orde of autoriteit, rebellie, verlatenheid, schending van het geloof’. Dit kan betekenen: het verlaten van politieke of religieuze overtuigingen. In bovengenoemde context gaat het om het laatste, geloofsafval. Maar welk soort geloofsafval bedoelt Paulus hier? Het is hoogstwaarschijnlijk een geloofsafval binnen de kerk die ‘de leer van de laatste dagen’ (eschatologie) belijdt en onderwijst. In het Grieks is het belangrijk dat er een lidwoord voor ‘afval’ staat, omdat dit wijst op een waarneembare gebeurtenis⁵. Het zal namelijk een aanzienlijke geloofsafval zijn in de tijd van de Antichrist. Het zal een afscheiding veroorzaken van ongelovigen van het overblijfsel van gelovigen. Er zijn twee redenen waarom ik geloof dat dit de juiste uitleg is. Ten eerste, in deze context wordt ‘*apostasia*’ geassocieerd met een satanisch geïnspireerde afwijzing van de waarheid in de eindtijd, vooral in de verzen 2 Thess. 9 tot 12 (zie ook 1 Tim. 4:1; Matt. 24:9-13, 23-26).

In de directe context vinden we een verzameling van uitspraken over het christelijk geloof en de waarheid. Paulus spoort de Thessalonicenzen aan om daarvan niet af te wijken:

- dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt (vers 2)
- laat niemand u op enigerlei wijze misleiden (vers 3)
- omdat zij de liefde voor de waarheid niet aangenomen hebben (vers 10)
- en daarom zal God hun een krachtige dwaling zenden (vers 11)
- heiliging door de Geest en geloof in de waarheid (vers 13)
- sta dan vast en houd u aan de overleveringen waarin u onderwezen bent door ons woord of door onze brief (vers 15)

De tweede reden voor deze geloofsafval is de relatie met de profetische gebeurtenis die vóór ‘de dag van de Heer’ moet plaatsvinden: de openbaring (*apokalypto*) van de Antichrist. Het woord *apokalypto* betekent: ‘volledige bekendmaking, onthullen, openbaren, aan het licht brengen’. Paulus verbindt de satanisch geïnspireerde geloofsafval mét de openbaring van de Antichrist. Vervolgens verbindt hij de openbaring van de Antichrist mét de tijd wanneer “*die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet*” (2 Thess. 2:4). De Antichrist zal eisen dat de wereld hem aanbidt. Dit zal een glasheldere test worden voor degenen die beweren christenen te zijn. Er zijn maar 2 keuzes: afvallig worden of trouw blijven aan het geloof. De Antichrist zal het object van aanbidding worden. Zij die alleen naamchristenen zijn, zullen door hun leeg geloof ten prooi vallen aan deze afval.

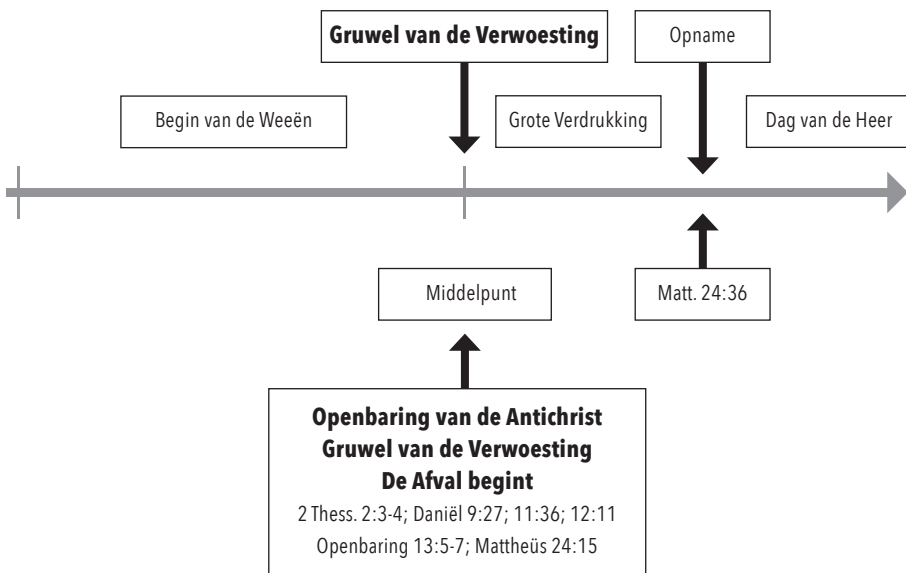
Kortom, de geloofsafval zal duivels, misleidend, waarneembaar en vernietigend zijn.

Paulus gebruikt de term ‘de man van wetteloosheid’ (*anomia*) om de Antichrist te omschrijven als de man die zich zal verzetten tegen de wet van God. Zoveel zelfs dat er staat “*die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt.*” De Antichrist zal niet een man van wetteloosheid zijn, maar dé man van wetteloosheid. De Antichrist zal de ultieme belichaming zijn van de wetteloosheid in de hele menselijke geschiedenis. Zeker, nu al is het “*geheimenis van de wetteloosheid werkzaam*” (2 Thess. 2:7), maar op een dag zal zich dit manifesteren in een fysiek persoon.

Dan voegt Paulus nóg een benaming toe aan de Antichrist: ‘zoon van het verderf’. Dit betekent dat hij bestemd is voor vernietiging (2 Thess. 2:8; Openbaring 17:8,11). Paulus verbindt de openbaring van de Antichrist met het feit dat hij “*als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet.*” Er zal dus een tempel herbouwd moeten worden, zodat hij daarin kan plaatsnemen. De tempel die herbouwd zal worden vóór het midden van de periode van 7 jaar zal zeker niet

door God worden geheiligd. Het zal een poging zijn om de wetten van Mozes te hervatten. Vermoedelijk zal de herbouw van de tempel worden ingezet door Orthodoxe Joden. Zij willen een heilige plaats herstellen voor hun Levitische offers en andere tempelrituelen, zoals voorgeschreven in de Torah. Het woord voor tempel in 2 Thess. 2:4 is 'naos'. Dit woord verwijst niet naar een groot tempelcomplex zoals in de dagen van Salomo. Het woord verwijst meer naar een eenvoudiger bouwwerk, tent of de plek van het heiligdom.

GEBEURTENISSEN IN HET MIDDEN VAN DE PERIODE VAN 7 JAAR

De Weerhouder

“En u weet wat hem nu weerhoudt, opdat hij op zijn eigen tijd geopenbaard wordt. ⁷Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is” (2 Thess. 2:6,7).

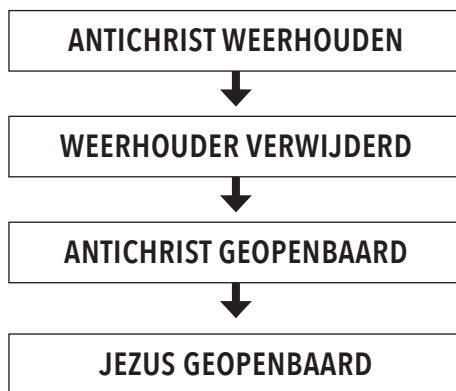
Paulus herinnert de Thessalonicenzen eraan dat zij de taak van de weerhouder kennen, die de openbaring van Antichrist tegenhoudt. *“En u weet wat hem nu weerhoudt.”* Ik zal de hoofdlijnen van het commentaar van Paulus over dit onderwerp aangeven.

De Thessalonicenzen zijn in de veronderstelling dat ‘de dag van de Heer’ al was begonnen op het moment dat Paulus deze brief schrijft. Paulus corrigeert deze denkfout door uit te leggen dat de Antichrist zich eerst zal openbaren voordat Christus zich openbaart. Maar Paulus vervolgt dat zelfs voordat de Antichrist zich openbaart eerst degene die deze openbaring van de Antichrist weerhoudt, verwijderd moet worden. De openbaring van de Antichrist wordt op het moment dat Paulus deze brief schrijft nog weerhouden. Gods soevereine plan zal zich ontvouwen op de bestemde tijd: *“opdat hij op zijn eigen tijd geopenbaard wordt.”*

Dan legt Paulus uit dat het principe van het geheimenis van de wetteloosheid al in de wereld aanwezig is, hoewel de mán van wetteloosheid nog niet is geopenbaard. *“Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam.”* Dit geheimenis zal op een dag niet meer worden verhinderd. *“Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is.”* Dit vers vertelt ons dat er iemand is die de belichaming van wetteloosheid tegenhoudt. Er komt een tijd dat hij zijn taak als weerhouder zal stoppen. Wat een verborgen kracht van wetteloosheid was, zal dan een zichtbare kracht van wetteloosheid zijn in de belichaming van de man van wetteloosheid, de Antichrist. De raadselachtige persoon die weerhoudt, is altijd terecht aangeduid als ‘de weerhouder’. Pas wanneer de weerhouder is verwijderd, zal de

Antichrist zich openbaren. Daarna zal de Antichrist plaatsnemen in de tempel (*naos*) en zichzelf als God voordoen (2 Thess. 2:4). Op het moment dat dit gebeurt, zal de grote verdrukking beginnen (Openbaring 12:12,17).

VOLGORDE BELANGRIJKE GEBEURTENISSEN

Door de eeuwen heen zijn verschillende theorieën naar voren gebracht in een poging de weerhouder te identificeren. Om er een paar te noemen: de Heilige Geest, God de Vader, de universele kerk, regeringen, het Romeinse Rijk en de evangelieverkondiging. Sommige leraren weten zich er geen raad mee en staken hun zoektocht. Onlangs is er baanbrekend onderzoek gedaan naar dit onderwerp door Professor Colin R. Nicholl (Phd, University of Cambridge)⁶. Hij beweert dat de weerhouder waarnaar Paulus verwijst, Michaël de aartsengel is. Hieronder een aantal punten uit zijn betoog:

- 1) In de hedendaagse Joodse literatuur bevestigen de kenmerken die worden gebruikt om Michaël te beschrijven dat hij een superieure rol zal spelen in de laatste dagen, en de belangrijkste tegenstander van satan en beschermer voor Gods volk is.
- 2) Michaël wordt gezien als een beschermer voor Gods volk in de hemelse gewesten (Daniël hoofdstuk 10 t/m 12). Deze hoofdstukken dienen als bron voor de verklaring van Paulus in 2 Thess. 2:3-8.

- 3) Daniëls weergave van het Hebreeuwse werkwoord *'amad'* in Daniël 12:1 stemt overeen met het staken van de taak van de weerhouder in 2 Thess. 2:6-7.
- 4) De Griekse term *'parerchomai'* in Daniël 12:1 in de Septuagint (LXX) betekent 'voorbijgaan'. Dit geeft aan dat men in de oude Joodse interpretatie van deze tekst Michaël zag als degene die zijn weerhoudende taak zal staken tijdens deze gebeurtenis in de laatste dagen. Het is zeer waarschijnlijk dat Paulus bij zijn onderwijs over de weerhouder in 2 Thess. 2:6-7 informatie uit de tekst in Daniël 12:1 ontleent.
- 5) Vroege rabbinale interpretatie van Daniël 12:1 ziet Michaël 'opzijaan' of 'terugtrekken' in verband met de vestiging van de Antichrist in de buurt van of op de Tempelberg (Daniël 11:45) vlak voor een ongeëvenaarde vervolging van Gods volk in de eindtijd (Daniël 12:1).
- 6) Openbaring 12:7-17 ondersteunt de visie van Michaël als de weerhouder, omdat het de oorlog van Michaël tegen de draak in de hemelse gewesten verbindt met de vervolging van Gods kinderen (2 Thess. 2:6-7; Daniël 11:45; 12:1).

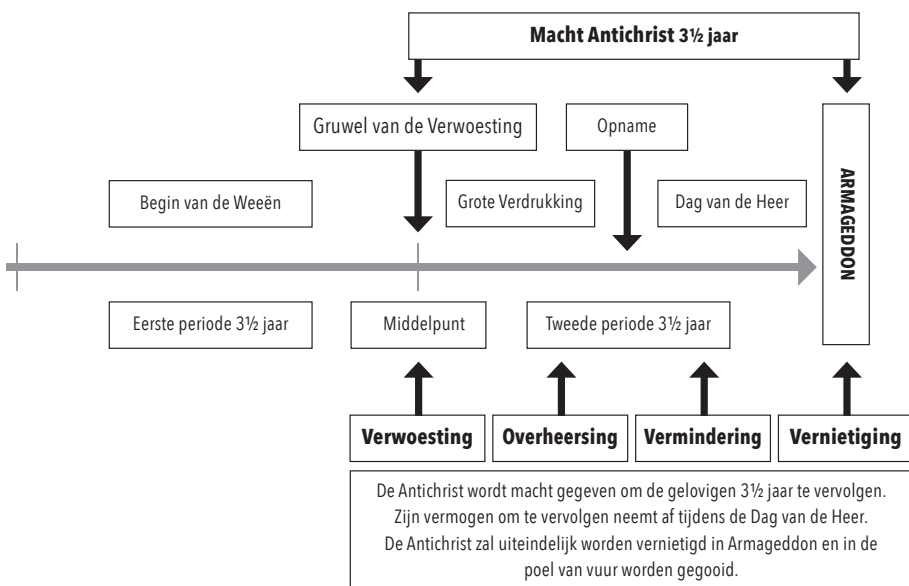
Deze 6 punten geven duidelijk aan dat Paulus in 2 Thess. 2:6-7 Michaël de aartsengel als de weerhouder ziet. Wanneer Michaël zich terugtrekt, zal de gruwel die verwoesting brengt in de tempel worden gevolgd door de grote verdrukking van de Antichrist.

De Ultieme Vernietiging van de Antichrist

“En dan (wanneer de weerhouder is verwijderd) zal de wetteloze geopenbaard worden. De Here zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst” (2 Thess. 2:8).

Paulus noemt alleen dat de Antichrist aan zijn einde komt wanneer de Heer terugkomt. Het was niet het doel van Paulus om de complexe reeks parousia-oordelen te beschrijven, die de macht van de Antichrist verzwakken en tot zijn definitieve ondergang leiden. Hiervoor moeten we elders kijken. Het boek Openbaring laat zien dat de oordelen van de bazuinen en de schalen de kracht van de Antichrist verminderen, terwijl de slag om Armageddon zijn ultieme ondergang teweegbrengt (zie Openbaring 19:19-20). Meer hierover in Deel 3.

GEFASEERD EINDE MACHT ANTICHRIST

Satanische Bezetenheid en Bedrieglijke Wonderen

Het zou niet juist zijn als ik de Antichrist te veel aandacht zou geven voor zijn verzet tegen God. De echte vijand is satan die zich sinds de hof van Eden tegen God verzet. Satan verleidde de eerste mensen in de hof, maar nu zal hij de hele wereld verleiden door de satanische bezetenheid van ‘de man van wetteloosheid’.

9“...hem, wiens komst overeenkomstig de werking van de satan is, met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen, ¹⁰en met allerlei misleiding van de ongerechtigheid in hen die verloren gaan, omdat zij de liefde voor de waarheid niet aangenomen hebben om zalig te worden” (2 Thess. 2: 9-10; zie ook Openbaring 12:12,17).

Paulus geeft hier een uitgebreide omschrijving van satans bedoelingen en middelen om zijn duivels doel proberen te bereiken. De openbaring van de Antichrist zal een belangrijke gebeurtenis zijn voor de doelen van satan. Uiteraard zal de wereld geen individu aanbidden omdat hij beweert God te zijn. Schijngevolgen zullen niet van hun geloof afvalen zonder een krachtige misleiding en een reële bedreiging. Er moet iets gebeuren waardoor ze hem onderdanig worden. Van de 24 voorbeelden van het woord *parousia* in het Nieuwe Testament is 2 Thess. 2:9 het enige vers dat verwijst naar de komst van de Antichrist. Het is niet zo dat de komst van de Antichrist slechts wordt beïnvloed door satan. De uitdrukking “*overeenkomstig de werking (energeia) van de satan*” geeft een satanische bezetenheid aan. Satan zal bedrieglijke wonderen en tekenen gebruiken (Marcus 13:22). Hierdoor zal de Antichrist zichzelf kunnen opstellen met macht en geloofwaardigheid, wanneer hij plaatsneemt in de tempel en verkondigt dat hij God is. George Eldon Ladd verwoordt dit goed wanneer hij zegt:

“De manifestaties van het kwaad die de menselijke geschiedenis hebben gekenmerkt, zullen zich in de eindtijd concentreren in één laatste incarnatie van het kwaad, een supermens, de Antichrist. Hij zal een wereldheerser zijn, de staat verheerlijken en een eenheid bereiken

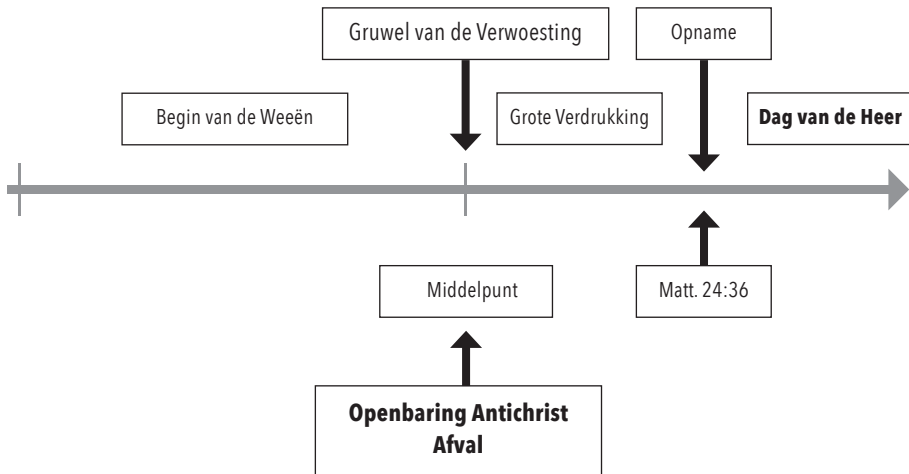
tussen kerk en staat. De mensen zullen worden gedwongen om hem te aanbidden, anders volgen er economische sancties en de doodstraf. De Antichrist, onder invloed van satanische krachten, zal zich vooral tegen God en Gods kinderen keren. Tijdens zijn tijd op aarde zullen Gods kinderen de meest angstige vervolging ooit in de geschiedenis meemaken⁷.”

Samenvattend, Paulus heeft ons één van de duidelijkste Schriftgedeelten gegeven om ons te laten weten dat de gemeente nog op aarde zal zijn gedurende een periode van de Antichrist. Paulus moest de Thessalonicenzen vertellen dat de Heer nog niet was teruggekomen. De Antichrist en de geloofsafval zullen zich eerst manifesteren. De leer van de pre-tribulatie beweert dat de opname vóór de openbaring van de Antichrist zal gebeuren. Deze bewering maakt het onderwijs van Paulus onbegrijpelijk. De waarschuwingen van Paulus richting de Thessalonicenzen zijn dan slechts een academische aangelegenheid. Ook beweert deze leer dat de dag van de Heer aan het begin van de periode van 7 jaar aanbreekt. Maar Paulus legt juist de nadruk op de woorden van Jezus en daarmee de verwijzing naar Daniël, dat de openbaring van de Antichrist in het midden van de laatste jaarweek plaatsvindt (Mattheüs 24:15; Daniël 9:27).

Paulus richt zijn onderwijs tot de gelovigen, omdat de laatste generatie van de gemeente de misleiding van de Antichrist zal meemaken. Waarom waarschuwt Paulus zo gepassioneerd voor de misleiding van de Antichrist als de gemeente van Jezus Christus vóór de komst van de Antichrist zal worden opgenomen? Dan had Paulus heel eenvoudig kunnen zeggen dat de dag van de Heer niet eerder komt dan na de opname. In plaats daarvan leert Paulus dat de openbaring van de Antichrist én de geloofsafval het bewijs zijn dat de dag van de Heer (en in het verlengde daarvan onze vereniging met Hem bij de opname) nog niet is gekomen. Dit alles zal zich in de laatste generatie van de gemeente ontfouwen.

Dat wij de openbaring van de Antichrist en de geloofsafval nog niet hebben zien gebeuren, betekent dat de Heer nog niet is teruggekomen. Daarom is er reden: *“dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt”* (2 Thess. 2:2).

TWEE GEBEURTENISSEN **VÓÓR** DE DAG VAN DE HEER

Twée Grote Misleidingen in het Boek Openbaring

Openbaring 13 geeft een breder beeld van satans activiteiten en wat erachter steekt tijdens de grote verdrukking. In dit hoofdstuk lezen we dat er twee grote misleidende handelingen plaatsvinden met als doel de wereld ertoe te brengen om de Antichrist te aanbidden.

Ten eerste is het de onechte opstanding van de Antichrist.

³“En ik zag één van zijn koppen als dodelijk gewond, maar zijn dodelijke wond werd genezen. En de hele aarde ging het beest met verwondering achterna. ⁴En zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest macht gegeven had. En zij aanbaden het beest en zeiden: Wie is aan dit beest gelijk? En wie kan er oorlog tegen voeren?” (Openbaring 13:3-4).

Ten tweede verricht de valse profeet bovennatuurlijke tekenen.

¹²“En het oefent al de macht van het eerste beest voor zijn ogen uit, en het maakt dat de aarde en zij die er wonen het eerste beest aanbidden, waarvan de dodelijke wond genezen was. ¹³En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel laat neerkomen op de aarde, voor de ogen van de mensen. ¹⁴En het misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest” (Openbaring 13:12-14a).

Deze twee misleidende handelingen zullen geen illusies zijn. Het zullen echte satanisch geïnspireerde tekenen zijn, bedoeld om de wereld te misleiden en de Antichrist te aanbidden en daardoor satan zelf. De middelen die satan en de Antichrist de wereld zullen opleggen, om er zeker van te zijn dat ze aanbeden zullen worden, zijn tweevoudig: het beeld en het merkteken.

Het meest bekende en raadselachtige gedeelte in het boek Openbaring luidt:

14“En het zegt tegen hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest dat de wond van het zwaard had en weer levend werd. 15En hem werd macht gegeven om een geest te geven aan het beeld van het beest, opdat het beeld van het beest zelfs zou spreken, en zou maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. 16En het maakt, dat men aan allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven een merkteken geeft op hun rechterhand of op hun voorhoofd, 17en het maakt dat niemand kan kopen of verkopen, behalve hij die dat merkteken heeft, of de naam van het beest of het getal van zijn naam. 18Hier is de wijsheid. Wie verstand heeft, laat hij het getal van het beest berekenen, want het is een getal van een mens, en zijn getal is zeshonderd zesenzestig” (Openbaring 13:14b-18).

De keuze is duidelijk: deelnemen aan het onheilige sacrament van de Antichrist en kortstondig leven onder zijn bewind óf zijn aanbedding weigeren en gedood worden om de naam van Jezus en voor altijd leven onder de Heerschappij van Christus. God accepteert geen uitzonderingen voor degenen die capituleren door het merkteken te nemen.

9“En een derde engel volgde hen, die met een luide stem zei: Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, 10dan zal hij ook drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn, en gepijnigd worden in vuur en zwavel voor het oog van de heilige engelen en van het Lam. 11En de rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid, en zij die het beest en zijn beeld aanbidden, hebben dag en nacht geen rust, evenmin als iemand die het merkteken van zijn naam ontvangt. 12Hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen” (Openbaring 14:9-12).

Plaatsing van de Zeven Zegels

Het laatste gedeelte van Deel 1 sluit ik af door extra aandacht te schenken aan het vierde en vijfde zegel uit het boek Openbaring. Deze zegels tonen de martelaren die worden gedood tijdens de grote verdrukking. Eerst zal ik enkele opmerkingen plaatsen over de eerste drie zegels (voor de opbouw van het boek Openbaring verwijs ik u naar de bijlage: Voorstel Opbouw van het Boek Openbaring).

Het boek Openbaring omschrijft een boekrol verzegeld met zeven zegels. Deze zegels zijn de voorwaarden die nodig zijn om de boekrol te openen, zodat de inhoud van de dag van de Heer kan worden uitgevoerd door middel van de oordelen van de zeven bazuinen en de zeven schalen. Er is een logische ontwikkeling in de zeven zegels. Zoals ik hieronder zal bepleiten, is het meest aannemelijke scenario dat de eerste drie zegels gedurende de eerste helft van de periode van 7 jaar plaatsvinden, vóór de grote verdrukking. Het vierde en vijfde zegel vinden plaats tijdens de grote verdrukking, die de naderende dag van de Heer aangeven. Het zevende zegel vindt plaats meteen ná de grote verdrukking, die de start van de dag van de Heer aankondigt. We moeten wel een zekere mate van duidelijkheid hebben in deze ontwikkeling van de zegels. Wat bedoel ik daarmee? Ik denk dat we het minst zeker zijn van de tijdsbepaling van de eerste drie zegels. Ze kunnen gedurende (en misschien gedeeltelijk al wel voor) de laatste jaarweek plaatsvinden.

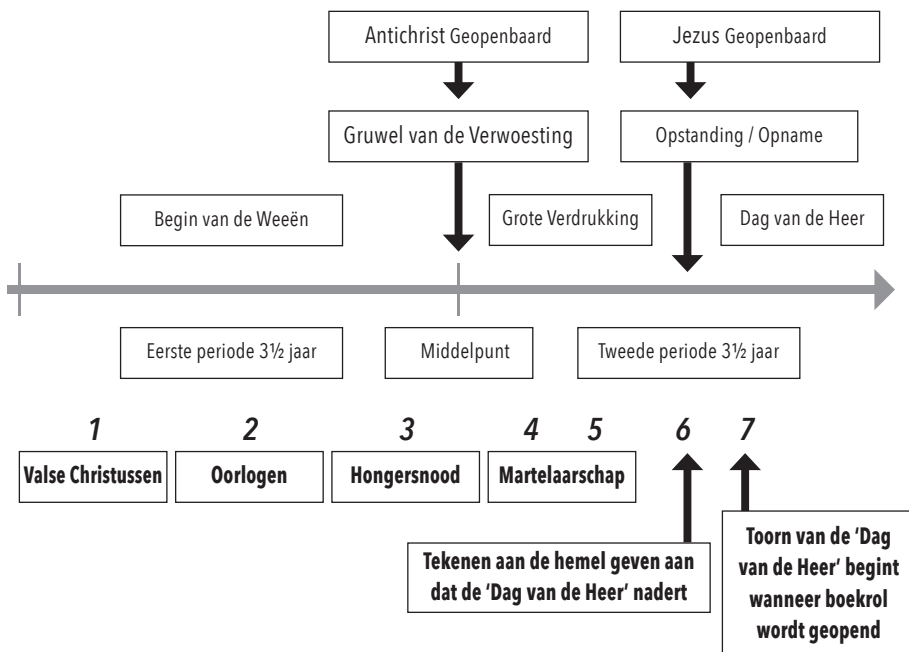
Mijn doel in dit deel is om te focussen op het vierde en vijfde zegel. We zijn er zeker van dat deze tijdens de grote verdrukking plaatsvinden. Omdat de openbaring van de Antichrist aan het begin van de grote verdrukking plaatsvindt (wat de kern van dit boek is), zal ik mijn opmerkingen over de eerste drie zegels tot een minimum beperken.

In Deel 2 en 3 zal ik het zesde en zevende zegel behandelen. We beschikken over de meeste zekerheid wat deze laatste twee zegels betreft, omdat ze respectievelijk de grote verdrukking afsluiten en de dag van de Heer introduceren.

Johannes omschrijft de beelden van de eerste drie zegels als volgt:

1“En ik zag hoe het Lam het eerste van de zegels opende en ik hoorde een van de vier dieren met een stem als van een donderslag zeggen: Kom en zie! 2En ik zag, en zie, een wit paard, en hij die erop zat, had een boog. En hem was een kroon gegeven en hij trok uit, overwinnend en om te overwinnen. 3En toen het Lam het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen: Komen en zie! 4En een ander paard, dat rood was trok uit, en aan hem die erop zat, werd macht gegeven de vrede van de aarde weg te nemen, en te maken dat men elkaar zou afslachten. En hem werd een groot zwaard gegeven. 5En toen het Lam het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag, en zie, een zwart paard, en hij die erop zat, had een weegschaal in zijn hand. 6En ik hoorde te midden van de vier dieren een stem zeggen: Een maat tarwe voor een penning en drie maten gerst voor een penning. En breng de olie en de wijn geen schade toe” (Openbaring 6:1-6).

ZEVEN ZEGELS OPENEN IN DE PERIODE VAN 7 JAAR

Er moet overigens worden opgemerkt dat de eerste drie zegels overeenkomen met het begin van de geboorteweëen in Jezus' rede over de laatste dingen (Mattheüs 24:4-8). Maar de overeenkomsten stoppen daar niet. In deze studie zullen we zien dat ook de andere zegels in volgorde overeenkomen met de rede van Jezus. Het eerste zegel is de meest dubbelzinnige van de zeven. Er is inderdaad sprake van een opkomend, overwinnend type mens, maar wie is hij? Er zijn verschillende ideeën naar voren gebracht. De twee bekendste kandidaten zijn Christus en de Antichrist. Persoonlijk denk ik dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat hier over de Antichrist wordt gesproken, die het archetype van de valse christus is.⁸

Als hij inderdaad de Antichrist voorstelt, is dit niet het moment van zijn openbaring in het midden van de laatste jaarweek, maar wellicht het moment wanneer hij zich op het politieke terrein begeeft aan het begin van de periode van 7 jaar. Hij heeft zich op dit moment nog niet ten volle geopenbaard aan de wereld als dé Antichrist. Als deze visie klopt, dan geeft dit aan dat het tweede, derde en vierde zegel fases zijn van de campagne van de Antichrist, waarbij het vierde zegel het plan van vervolging weergeeft gedurende de grote verdrukking. Het weerspiegelt de tijd waarin hij zichzelf vestigt als militaire wereldleider die zijn machtsbasis aan het versterken is.

De vurige rode kleur van het tweede paard stelt waarschijnlijk bloedvergieten voor, omdat het tweede zegel duidt op internationale oorlogen (*“en aan hem die erop zat, werd macht gegeven de vrede van de aarde weg te nemen”*). Door de hele geschiedenis heen zijn er overal oorlogen geweest, zelfs wereldoorlogen. De taal die hier in het tweede zegel wordt gebruikt, drukt een intensivering van oorlogen uit. Waarschijnlijk een wereldoorlog op ongekend grote schaal.

Het derde zegel veroorzaakt hongersnood en schaarste. Dit zou wel eens het gevolg kunnen zijn van de oorlogen in de gebieden die de Antichrist verovert. Het zwarte paard van deze zegel symboliseert hongersnood. Het beeld van een weegschaal symboliseert de hoge prijzen en rantsoenering vanwege de schaarste (Ezechiël 4:16; Leviticus 26:26).

Een andere indicatie dat het hier om hongersnood gaat, is de omschrijving van de waarde van het tarwe en de gerst dat 8 tot 16 keer duurder is dan de gemiddelde prijs in het Romeinse Rijk destijds. In de context van de eindtijd zal het een acute inflatie betreffen.⁹ Deze voedselcrisis kan de Antichrist in staat stellen zijn controle over de voedselprijzen en aanverwante goederen te bemachtigen. Hoe zou hij dit uiteindelijk kunnen uitvoeren? Vermoedelijk gaat deze crisis door tot in de tweede helft van de laatste jaarweek. Zodra de Antichrist het systeem van het merkteken zal instellen, zal hij dit gebruiken om absolute controle te bemachtigen over iedereen die wil kopen en verkopen.

Het Vierde Zegel: Middelen om te Doden

⁷“En toen het Lam het vierde zegel geopend had, hoorde ik de stem van het vierde dier zeggen: Kom en zie! ⁸En ik zag, en zie: een grauw paard, en die erop zat, zijn naam was de dood, en het rijk van de dood volgde hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel van de aarde om te doden met het zwaard, met honger, met de dood en door de wilde dieren (beesten) van de aarde” (Openbaring 6:7-8).

Het vierde en hoogstwaarschijnlijk het vijfde zegel stellen het martelaarschap voor tijdens de grote verdrukking. Het is mijn overtuiging dat het vierde zegel de consequenties weerspiegelen van de weigering om het merkteken van de Antichrist te nemen. Dit zal een donkere periode worden voor de gelovigen. Zij zullen volledig op God moeten vertrouwen voor hun lichamelijke en geestelijke voedsel (Mattheüs 6:25-34). Het vierde zegel zal je leefwereld behoorlijk verkleinen en beperken. Dit laatste paard heeft een grauwe kleur die de dood symboliseert in de persoon op het paard, waarbij het dodenrijk (*hades*) hen volgt. Het paard en zijn rijder worden, met Gods permissie, macht gegeven om door middel van het zwaard, honger, pestilentiën en wilde dieren¹⁰ te doden. Voor de duidelijkheid: de uitdrukking ‘om te doden’ veronderstelt een voornemen. Het betekent niet dat dit voornemen om

te doden volledig zal slagen. Dit in tegenstelling tot het gedeelte in het boek Openbaring waar duidelijk wordt vermeld dat een groot aantal mensen zijn gedood, bijvoorbeeld: *“Door deze drie werd het derde deel van de mensen gedood: door het vuur, de rook en de zwavel die uit hun mond kwam”* (Openbaring 9:18, zie ook Openbaring 11:13).

De vraag die gesteld moet worden: is ‘een vierde deel van de aarde’ geografisch of demografisch? Het vierde zegel is op dit punt niet helemaal duidelijk. Hoewel het vijfde zegel waarschijnlijk het gevolg is van het vierde zegel, kunnen we niet zonder meer aannemen dat een vierde deel van de aarde martelaars zijn. Het zou kunnen verwijzen naar het christendom in het algemeen. Toch zal de Antichrist waarschijnlijk de hele aarde besturen op politiek en religieus gebied (Openbaring 13:3, 7-8; Daniël 7:23), maar door Gods almacht zou zijn voornemen om te doden kunnen worden beperkt. In deze context beschrijft het vierde zegel de middelen om te doden en het vijfde zegel het gevolg daarvan.

Het volgende gedeelte zegt dat de dood en het dodenrijk (*hades*) ‘wilde dieren van de aarde’ zal gebruiken om te doden. Het is opmerkelijk dat de term voor dieren (*therion* – *wat beter vertaald kan worden met beesten*) 39 keer voorkomt in het boek Openbaring. In elk van deze teksten verwijst het naar de Antichrist en zijn connecties (zijn beeld, systeem, of religieuze handlanger). Dit is de eerste keer dat deze term wordt gebruikt. Omdat het in alle andere 38 teksten naar de Antichrist verwijst, zou het hoogst onwaarschijnlijk zijn, maar niet onmogelijk, dat hier niet over de Antichrist en zijn connecties wordt gesproken. Bovendien wordt het bepaalde lidwoord ‘de’ (*ho*) voor het woord dieren geplaatst. Dit maakt de dieren ‘bepaald’. Met andere woorden, het verwijst niet naar dieren in het algemeen.¹¹ De aanwezigheid van het lidwoord duidt een zekere bijzonderheid aan. Later zien we dat het boek Openbaring expliciet aangeeft dat ‘het beest’ in feite verantwoordelijk is voor het doden van de gelovigen.

“Als iemand in gevangenschap voert, die gaat zelf in gevangenschap. Als iemand met het zwaard doodt, die moet zelf met het zwaard gedood worden. Hier is de volharding en het geloof van de heiligen” (Openbaring 13:10, zie ook Openbaring 20:4).

Het is geen verrassing dat het dodenrijk (*hades*) de dood achtervolgt. Een combinatie van het gebruik van deze twee termen in het Oude Testament onthullen dat ze in wezen synoniemen zijn (Psalm 6:5; 49:14; 116:3; Spreuken 2:18; 5:5; 7:27; Job 33:22, 38:17).

Een ander verband tussen de combinaties Antichrist/Valse Profeet en de Dood/Dodenrijk is, dat beide paren in de poel van vuur worden ge-goooid (Openbaring 19:20; 20:10,14).

Kort samengevat, ik ben in de veronderstelling dat het vierde zegel de keuze weergeeft die de mensen moeten maken. In het boek Openbaring is de overkoepelende keuze voor iedereen hier op aarde om Jezus Christus óf de Antichrist te volgen (Openbaring 13; 14:9-13). Degenen die Christus volgen, riskeren de dood door ‘het zwaard, honger, pestilentiën en door wilde dieren (beesten)’. Het zijn de consequenties voor het niet willen volgen van de Antichrist.

Het Vijfde Zegel: Gevolg van het Doden en Belofte van Gods Toorn

⁹“En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen van hen, die geslacht waren omwille van het woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden. ¹⁰En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? ¹¹En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden” (Openbaring 6:9-11).

Het vijfde zegel toont de gevolgen van het doden en het nog vóórtdurende uitmoorden van de gelovigen door de Antichrist. De martelaren worden gezien als schreeuwend om gerechtigheid over hun onrechtmatige dood. Zij vragen de Almachtige God wanneer Zijn toorn zal worden uitgestort om hun bloed te wreken. Johannes zag *“onder het altaar de zielen van hen, die geslacht waren omwille van het woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden”* (Openbaring 6:9).

Het vijfde zegel is problematisch voor de uitleg van de pre-tribulatie gedachte. Het vijfde zegel is expliciet van toepassing op de gelovigen, niet de ongelovigen! Nog specifiek, het is van toepassing op de gelovigen die de martelaarsdood zijn gestorven. Pre-tribulatie ziet namelijk alle zegels als uitdrukking van de dag van Gods toorn. De pre-tribulatie gedachte laat noodgedwongen de gelovigen lijden onder de toorn van God in plaats van de toorn van satan!

Dit is in tegenspraak met de Bijbelse belofte dat gelovigen Gods toorn niet zullen ervaren. *“Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Here Jezus Christus”* (1 Thess. 5:9). Bovendien stelt het vijfde zegel vast dat zelfs ten tijde van hun martelaarschap de toorn van God nog niet is gekomen.

¹⁰“En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? ¹¹En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden” (Openbaring 6:10-11).

De martelaars onder het vijfde zegel bevestigen dat zij niet zijn gestorven als gevolg van Gods toorn, integendeel, zij schreeuwen het uit naar God wanneer hen recht zal worden gedaan. Dit wordt bevestigd met de belofte dat Gods toorn zeer snel zal komen. Maar voor het zover is, zullen er eerst nog meer gelovigen de martelaarsdood sterven, totdat

hun getal vol is. In de tussentijd worden de gestorven martelaren lange witte gewaden gegeven en verteld dat zij *“nog een korte tijd moesten rusten.”* Lange witte gewaden zijn een garantie voor de opstanding die binnenkort zal plaatsvinden. In Deel 2 zullen we zien dat, nadat het zesde zegel is geopend, deze opstandingsbelofte is vervuld.

“Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand” (Openbaring 7:9).

¹³*“En een van de ouderlingen antwoordde en zei tegen mij: Dezen, die bekleed zijn met de witte gewaden, wie zijn zij en waar zijn zij vandaan gekomen? ¹⁴En ik zei tegen hem: U weet het, mijn heer. En hij zei tegen mij: Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam”* (Openbaring 7:13-14).

Het vijfde zegel is cruciaal, omdat het geven van witte gewaden aan martelaren wijst op Gods naderende uitvoering van gerechtigheid (zie: Rom. 12:19; Lukas 18:7-8).

DE WEEËN VAN DE ANTICHRIST - DAARNA GODS TOORN

1e t/m 4e Zegel: **De Weeën:** Valse christussen, Oorlogen, Hongersnood, Martelaarschap

5e Zegel: **Gevolg Weeën:** de Dood

6e Zegel: **Gods Toorn Aangekondigd:** Tekenen aan Zon, Maan en Sterren

7e Zegel: **Gods Toorn Uitgevoerd:** Bazuinen en Schalen

Conclusie

In Deel 1 begon ik met een inleiding over de Antichrist en het plaatsen van zijn acties in een periode van 7 jaar. De Openbaring van de Antichrist zal in het midden van die periode van 7 jaar plaatsvinden, gevolgd door zijn grote verdrukking van de gemeente van Jezus Christus. De waarschuwing richting de gemeente is om niet van het geloof af te vallen. Integendeel, wij zijn geroepen om te blijven volharden in het geloof tijdens ongeëvenaarde vervolging en acute misleiding. Nadat ik de instructies van Jezus en Paulus over de grote verdrukking had behandeld, sloot ik af met een uitleg over de eerste vijf zegels in het boek Openbaring. Hierbij lag mijn focus op het vierde en vijfde zegel.

In Deel 2: 'De Opname van Gods Kinderen' zal ik laten zien hoe een uniek geheel van hemelse tekenen en gebeurtenissen de komende toorn van God aankondigen. Het zijn óók de signalen voor de naderende verlossing (opname) van de gemeente van Jezus Christus. Tijdens deze tekenen aan de hemel en totale duisternis zal de tijd van de grote verdrukking worden ingekort door de schitterende terugkeer van Jezus Christus in de wolken!

Hij zal Zijn kinderen uit de dood opwekken en degenen die dan nog in leven zijn, verlossen. De Heer zal hen samen opnemen in de lucht om Hem daar te ontmoeten.

DEEL 2

De Opname van Gods Kinderen

Op een gegeven moment, tegen het einde van de grote verdrukking, zullen er een aantal unieke verschijnselen aan de hemel voor een totale duisternis zorgen. Dit zal veel opschudding veroorzaken onder de mensen. Dan zal Jezus Christus in al Zijn heerlijkheid terugkomen op de wolken. Hij zal de doden opwekken en de gelovige overlevenden verlossen en hen samen opnemen in de lucht om Hem daar te ontmoeten.

In Deel 2 zal ik eerst deze unieke gebeurtenissen van de tekenen aan de hemel behandelen. Deze tekenen geven het signaal aan de gemeente dat hun verlossing uit de grote verdrukking nabij is en de toorn van God voor de wereld nadert.

Daarna zal ik het thema van de opname behandelen zoals Jezus, Paulus en het boek Openbaring deze gebeurtenis omschrijven. Elk draagt een belangrijk element bij aan het grotere beeld van Gods verlossing van de komende toorn.

De Grote Verdrukking Ingekort

Op een moment, dat door God wordt bepaald, zal Hij de tijd van de grote verdrukking inkorten ter wille van de uitverkorenen. Dit inkorten zal gebeuren door middel van de opname.

²¹“Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal. ²²En als die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden” (Mattheüs 24:21-22).

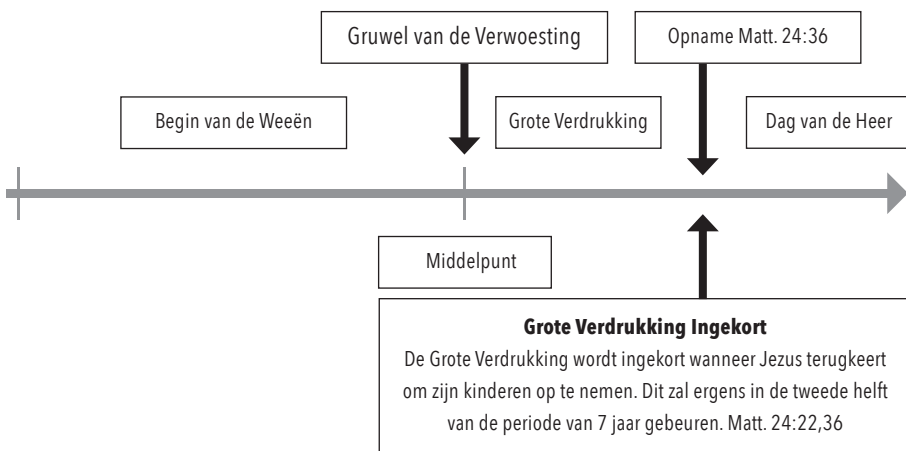
De uitdrukking “die dagen” duidt niet op letterlijke dagen, alsof een 24 uren dag wordt ingekort naar bijvoorbeeld 20 uur. Het betekent ook niet dat de periode van 7 jaar wordt ingekort. De uitdrukking “die dagen” verwijst naar de tijd van vervolging. De grote verdrukking van de gelovigen zal worden ingekort, anders “zou geen vlees behouden worden.” Dit inkorten van de tijd gebeurt door middel van lichamelijke verlossing, geen geestelijke redding. Zeker, onze verheerlijkte lichamen zijn een essentieel onderdeel van onze geestelijke redding. Als het de Antichrist was toegestaan om door middel van vervolging zijn doel te bereiken dan “zou geen vlees behouden worden” en elke gelovige worden uitgeroeid. Jezus onthult het doel van het inkorten van de tijd: “ter wille van de uitverkorenen” (zie ook Mattheüs 24:31). De Griekse term voor inkorten is ‘koloboo’. Dit woord betekent: ‘om de duur van iets te verminderen, inkorten’. In het algemeen kan het ‘amputeren of voorkómen dat iets zijn volledig beoogde lengte bereikt’ betekenen. Wanneer de tijd van de grote verdrukking van de Antichrist is ingekort, zal er nog voldoende tijd van de periode van 7 jaar overblijven, waarin God Zijn toorn zal ontketenen in de dag van de Heer. De vijfde bazuin maakt bijvoorbeeld deel uit van de dag van de Heer en duurt 5 maanden (Openbaring 9:5). Wanneer zal het moment zijn dat de tijd van de grote verdrukking wordt ingekort tijdens de tweede periode van 3½ jaar? Dat weten we niet, want Jezus zegt:

“Maar die dag en dat uur is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, maar alleen aan Mijn Vader” (Mattheüs 24:36).

Wat we wél weten, is het moment waarop de grote verdrukking begint. Dat is op het moment wanneer de Antichrist de ‘gruwel van de verwoesting’ opstelt. Hij zal dan plaatsnemen in een soort tempel (*naos*) en eisen dat de wereld hem aanbidt. Het enige wat we dus over het inkorten van

de tijd (en daarmee de opname) weten, is dat het ergens tijdens de tweede helft van de periode van 7 jaar zal gebeuren. Maar de dag en het uur weten we niet.

DE GROTE VERDRUKKING INGEKORT

Tekenen aan de Hemel

Verschijnselen aan de hemel is een veelvoorkomend thema in de Bijbel. Het is dus onze plicht er aandacht aan te schenken. Wat heeft het ons te vertellen? Christus komt niet terug op de wolken zonder enige waarschuwing aan de wereld. Hij zal een voorbode gebruiken om Zijn naderend oordeel en bevrijding aan te kondigen. Dit zal allesbehalve onopvallend zijn. De Heer zal de hemellichamen gebruiken waarbij een hemels salvo zal losbarsten.

“En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden” (Mattheüs 24:29).

Het is vrij zeker dat Jezus hier de profetie van Joël in gedachten heeft: uitdrukkelijke tekenen aan de hemel, die de dag van de Heer aankondigt.

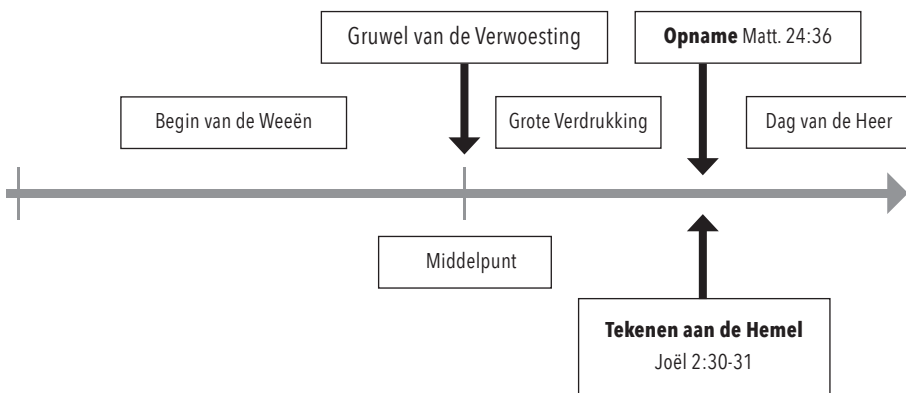
³⁰“Ik zal wondertekenen geven aan de hemel en op de aarde: bloed en vuur en rookzuilen. ³¹De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voor die dag van de Heere komt, die grote en ontzagwekkende” (Joël 2:30-31, zie ook Jesaja 13:9-10).

De profeet Joël voorziet ons van wat men de ‘terminus a quo’ noemt, wat ‘het vroegst mogelijke startpunt’ voor iets betekent. Joël onthult dat deze tekenen plaatsvinden voordat die “*dag van de Heere*” komt. In het verleden heeft God vaker tekenen aan de hemel gebruikt om gebeurtenissen aan te kondigen, zoals de ster in het Oosten bij de eerste komst van Jezus (Mattheüs 2:2). De profeet Joël heeft niet de intentie om deze hemelse tekenen te verwarren met regelmatige zons- en maansverduisteringen. Hier gaat het om intense verstoringen van de hemellichamen die de toorn van God aankondigen. Deze aankondiging zal ongekend zijn, waardoor de wereld het niet zal kunnen missen of verwarren met iets anders.

Terwijl Joël precies aangeeft dat deze verstoringen van de hemellichamen de dag van de Heer aankondigt, voegt Jezus nog een stukje informatie toe. Mattheüs 24:29 begint met “*En meteen na de verdrukking van die dagen.*” Welke dagen? De dagen van de grote verdrukking (vers 21-22). God zal de dagen van de grote verdrukking inkorten door middel van de tekenen aan de hemel in combinatie met de terugkeer van Jezus.

Wat zal de precieze aard zijn van deze tekenen aan de hemel? De vallende sterren verwijzen waarschijnlijk naar meteorieten. De gebeurtenissen die de maan in een bloedrode kleur verandert en de zon verduistert, worden mogelijk veroorzaakt door catastrofale rampen op aarde, zoals vulkaanuitbarstingen of erger, door een supervulkaan. Het zal in elk geval niet bij één enkele gebeurtenis blijven. Het zullen meerdere gebeurtenissen zijn die elkaar versterken. Niemand zal de losbarsting van dit hemelse salvo missen die de dag van de Heer aankondigt.

AANKONDIGING 'DAG VAN DE HEER'

Lukas omschrijft een onheilspellend beeld:

25"En er zullen tekenen zijn in zon, maan en sterren, en op de aarde benauwdheid onder de volken, in radeloosheid vanwege het bulderen van zee en golven. 26En het hart van de mensen zal bezwijken van vrees en verwachting van de dingen die de wereld zullen overkomen, want de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. 27En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen in een wolk, met grote kracht en heerlijkheid. 28Wanneer nu deze dingen beginnen te geschieden, kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is" (Lucas 21:25-28).

Lucas benadrukt dat er twee tegengestelde reacties zullen zijn van twee verschillende groepen mensen naar aanleiding van deze tekenen. De ongelovigen zullen *"bezwijken van vrees en verwachting van de dingen die de wereld zullen overkomen."* De gelovigen echter worden aangespoord om te blijven volharden met de woorden: *"kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is."*

Lucas verbindt een aards element aan deze tekenen aan de hemel. Hij vermeldt dat Jezus zei: *“en op de aarde benauwdheid onder de volken, in radeloosheid vanwege het bulderen van zee en golven.”* Landen maken zich niet druk om slechts drie meter hoge golven, dus dit suggereert een wereldwijde impact. Golven van angstaanjagende omvang kunnen worden veroorzaakt door meteorieten die in de zeeën neerstorten. Er kunnen ook tsunami's worden bedoeld. Interessant genoeg kan de Griekse term voor 'bulderen van zee' (*salos*) ook 'aardbeving' betekenen. Een tsunami die radeloze angst bij de mensen veroorzaakt op wereldwijde schaal, zal moeten worden veroorzaakt door een gigantische aardbeving of meerdere regionale aardbevingen. We kunnen daarom de tekenen van de aankondiging van de dag van Heer beter omschrijven als 'verstorings op aarde én aan de hemel'.

Zesde Zegel: Aankondiging Komende Toorn

Dit leidt ons naar de laatste (en meest uitgebreide) passage over de tekenen aan de hemel: het zesde zegel in het boek Openbaring.

¹²“En ik zag toen het Lam het zesde zegel geopend had, en zie, er kwam een grote aardbeving, en de zon werd zwart als een haren zak, en de maan werd als bloed, ¹³en de sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt als hij door een harde wind wordt geschud. ¹⁴En de hemel week terug als een boekrol die wordt opgerold. En alle bergen en alle eilanden werden van hun plaats gerukt. ¹⁵En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over duizend, de machtigen en alle slaven en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen. ¹⁶En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. ¹⁷Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?” (Openbaring 6:12-17, zie ook Jesaja 24:18-20).

Wanneer het zesde zegel wordt geopend, vindt er een enorme aardbeving plaats. Deze aardbeving valt samen met onmiskenbare en wereldwijde zichtbare tekenen.

Deze aardbeving zal waarschijnlijk over de hele wereld gevoeld worden. Het voorspelt de komst van Yahweh om de aarde te oordelen. Misschien is deze aardbeving de oorzaak van de wereldwijde tsunami's waar Lucas over schrijft (Lucas 21:25-27).

Johannes gebruikt onheilspellende beelden om het zesde zegel te omschrijven: *“de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd als bloed.”* Een haren zak was van grof materiaal en gemaakt van zwart geitenhaar. Het stond symbool voor soberheid en rouw. Waar zullen de goddelozen om rouwen? Hun leven! De maan verandert in een bloedrode kleur. Waarschijnlijk zal de oorzaak van de verduistering van de zon dezelfde zijn als van de maan. De hemellichten zullen verduisterd worden ter voorbereiding van de stralende Goddelijke glorie die de hele aarde zal bestralen.

Een andere gebeurtenis aan de hemel die in deze passage wordt voorspeld, is het vallen van de sterren. *“En de sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt als hij door een harde wind wordt geschud.”* Deze taal kan duiden op een ongekende meteorietenregen. Het zal gepaard gaan met het volgende: *“En de hemel week terug als een boekrol die wordt opgerold. En alle bergen en alle eilanden werden van hun plaats gerukt.”* De taal die hier wordt gebruikt, kan ook betekenen dat de hemel ‘niet meer kan worden gezien’ (*apochorizo*).¹² Deze uitzonderlijke beeldspraak van de hemel die oprolt of verdwijnt, dient waarschijnlijk het doel om de aanwezigheid van God in de hemel aan de goddelozen te onthullen. In de volgende zin roepen de goddelozen namelijk: *“val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam.”* Het Griekse woord voor ‘aangezicht’ is *‘prosopon’*. Dit woord kan een letterlijk ‘gezicht’ betekenen of ‘iemand’s persoonlijke aanwezigheid’. Deze ‘aanwezigheid’ in combinatie met alle wanorde om hen heen maakt dat de

mensen voor God willen vluchten. Dus tijdens het zesde zegel zal God de hemel oprollen om Zijn aanwezigheid in de hemel te onthullen aan de goddelozen. Deze gebeurtenis is bijzonder apocalyptisch! De hemel die wordt opgerold als een boekrol is één van de meest adembenemende elementen van de hemelse tekenen. Het zal de weg vrijmaken voor Jezus om vanuit de hemel neer te dalen om Zijn kinderen te verzamelen en tot zich te nemen (Mattheüs 24:30; 1 Thess. 4:16-17; Handelingen 1:11; Openbaring 1:7).

De reactie van de goddelozen na het openen van het zesde zegel wordt als volgt door Johannes opgetekend.

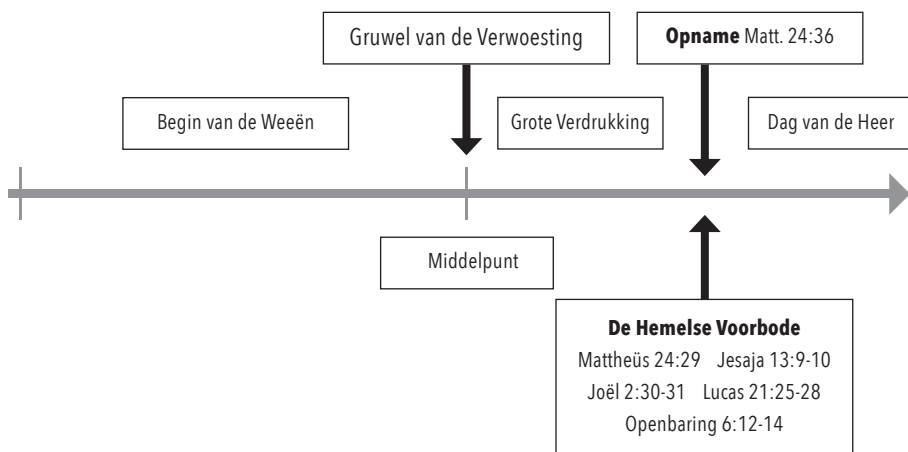
¹⁵“En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over duizend, de machtigen en alle slaven en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen. ¹⁶En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. ¹⁷Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?” (Openbaring 6:15-17, zie ook Jesaja 2:10-11, 19-21).

Deze reactie herinnert aan het verslag van Lucas hoe zij zullen reageren: *“en het hart van de mensen zal bezwijken van vrees en verwachting van de dingen die de wereld zullen overkomen”* (Lucas 21:26). Deze enorme ontwrichting zal het hele scala aan sociale klassen beïnvloeden en niemand een voorkeursbehandeling geven. Sociale status zal niemand redden van Gods toorn aan het einde van hun leven. De goddelozen zullen het zesde zegel niet ervaren als een natuurlijk, grillig verschijnsel. Zij zullen het als een Goddelijke vergelding zien. In de verzen 15-17 proberen de goddelozen zich te verbergen – ze vragen zelfs om gedood te worden – om aan de komende toorn (*orge*) van God te kunnen ontsnappen.

Als God jou roept om in de laatste generatie van de gemeente te leven in de periode van de grote verdrukking van de Antichrist, wat zal jouw reactie zijn op al deze rampzalige gebeurtenissen die over de aarde komen en zelfs de hemel doet wankelen? Zul jij bezwijken van vrees en angst voor de dingen die over de wereld komen? Of, zoals ik hoop, blij je trouw en standvastig en put je kracht uit de volgende woorden: “...kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is.”

Nadat we Schrift met Schrift hebben vergeleken, is er een duidelijk beeld ontstaan van de tekenen aan de hemel. De samenhang tussen de profeet Joël, Jezus Christus en het boek Openbaring toont aan dat deze gebeurtenissen de dreigende dag van de Heer aankondigen. Het zal twee tegengestelde reacties veroorzaken: terreur voor de goddelozen en triomf voor de gelovigen! Pas nadat deze hemelse tekenen hebben plaatsgevonden, zal men kunnen uitzien naar de opname. Niet daarvoor! De opname van Gods kinderen is het volgende onderwerp dat we gaan behandelen.

OVERZICHT BIJBELVERZEN TEKENEN AAN DE HEMEL

Het Shekinah-Teken en de Komst van Jezus op de Wolken

Tot aan Mattheüs 24:27 heeft Jezus de vraag van de discipelen over het teken van Zijn komst in de eindtijd nog niet beantwoord (Mattheüs 24:3). Jezus profeteert eerst over het begin van de geboorteweëën die over de hele wereld komen. Hij waarschuwt Zijn discipelen dat er veel lijden voor de gelovigen aan Zijn terugkeer zal voorafgaan. Nu, in vers 27, onthult Hij eindelijk het specifieke teken van Zijn komst: *“want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn”* (Mattheüs 24:27). Dit vers begint met ‘want’ (*gar*), wat de reden aangeeft dat de discipelen het niet moeten geloven als de mensen zeggen: *“zie, hier is de Christus of daar”* (Mattheüs 24:23-26). De beelden van de bliksem duiden Zijn Shekinah-glorie aan, de stralende glorie van Zijn Goddelijke aanwezigheid.

“Zijn bliksemflitsen verlichten de wereld, de aarde ziet ze en beeft”
(Psalm 97:4).

Zodra het gebeurt, zal het niet nodig zijn om de mensen erop te wijzen; het is niet te missen. De vergelijking van de richting van oost naar west van de bliksem toont de universele zichtbaarheid van de gebeurtenis aan. De Shekinah-glorie zal hét teken zijn van de echte Messias, het waarmerk. Een groot contrast met alle valse christussen. Wanneer Jezus het teken uitlegt, verbindt Hij daar een bijzonder spreekwoord aan: *“want waar het dode lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen”* (Mattheüs 24:28). Dit vers is gerelateerd aan de situatie vóór vers 28 en erna. Het is een cruciaal vers in zoverre dat het twee tijdvakken onderscheidt van de menselijke geschiedenis. Dit structurele vers brengt het principe over dat, waar morele corruptie bestaat, Goddelijk oordeel vereist is. Wanneer de verdorvenheid van de wereld tot de rand reikt, zal Gods oordeel beginnen. Dit stemt overeen met de opbouw van Mattheüs 24, omdat alles voorafgaand aan vers 28 morele corruptie beschrijft en alles wat daarop volgt Goddelijk oordeel. Het spreekwoord dient als waarschuwing. De dag van de toorn van de Heer zal begin-

nen wanneer Christus terugkomt. Misschien is er nog een bijkomend punt voor wat betreft dit spreekwoord. De mensen zullen net zomin de aanwezigheid van de Zoon des mensen kunnen missen, wanneer Hij terugkomt, dan gieren de aanwezigheid van een dood lichaam. De komst van Jezus zal evident zijn. Op een bepaald moment tijdens de angstige duisternis, wereldwijde aardbevingen en stormachtige zeeën, zal Jezus Christus neerdalen in al Zijn Shekinah-glorie!

“En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid” (Mattheüs 24:30).

Deze ‘parousia-glorie’ is het bewijs van de aanwezigheid van Christus in tegenstelling tot de bedrieglijke tekenen van de valse christussen.

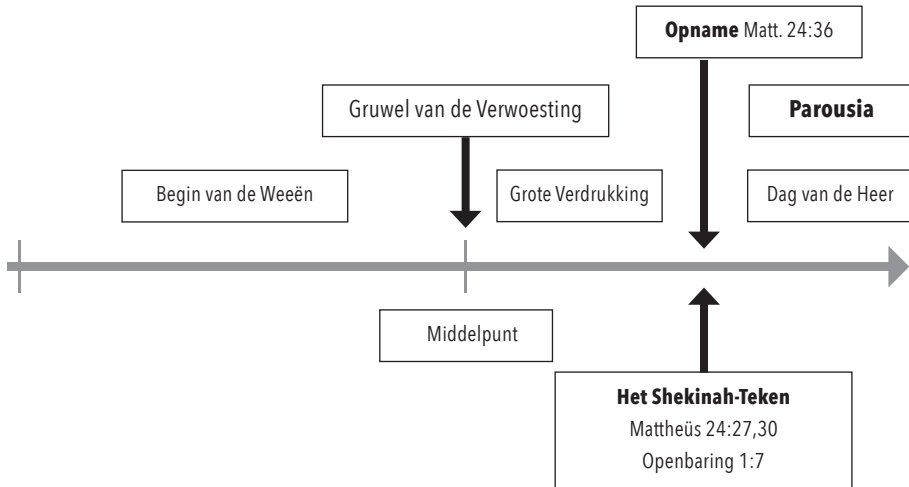
Om dit briljante teken te accentueren, wordt de Shekinah-glorie onthuld tegen de achtergrond van een donkere hemel. (Andere verzen die de verschijning van Jezus vermelden: 1 Tim. 6:14; 2 Tim. 4:8; Titus 2:13; Hand. 2:20; 1 Joh. 2:28; 1 Joh. 3:2; Kol. 3:4; 1 Petrus 5:4 en Openbaring 1:7).

De Griekse term voor hemel is ‘*ouranos*’ en verwijst in deze context naar de lucht in plaats van de verblijfplaats van God, omdat het hier gaat over Jezus’ neerdalen op de wolken.

Dat ‘al de stammen’ van de aarde Hem zullen zien, geeft aan dat dit niet alleen lokaal zichtbaar is, maar wereldwijd (Openbaring 1:7). De volkeren echter zullen zich niet bekeren. Ze rouwen alleen omdat Jezus als rechter terugkomt om te oordelen.

De wolken zijn het voertuig voor transport. In de oudheid waren wolken een kenmerk van goddelijkheid – hier is Jezus de Goddelijke Ridder op de wolkenwagen. Zijn verschijning in de lucht zal alle mythologie overtreffen. Het zal de definitieve openbaring zijn die dit tijdperk zal beëindigen en voltooiën.

HET TEKEN VAN DE PAROUSIA

Zijn Uitverkorenen Bijeenbrengen

De tekenen aan de hemel zullen de naderende dag van de Heer aankondigen. Dan volgt het teken van de glorieuze komst van Jezus wanneer Hij neerdaalt op de wolken. Dit is het moment waarop de grote verdrukking wordt ingekort en Jezus Zijn engelen uitzendt om zijn uitverkorenen te verzamelen.

“En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan” (Mattheüs 24:31).

Bij de Hemelvaart van Christus verspreidde Hij Zijn uitverkoren getuigen *“tot aan het uiterste van de aarde.”*

“...maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde” (Handelingen 1:8).

Bij Zijn tweede komst zal Jezus de vruchten van de arbeid van de discipelen verzamelen, Gods kinderen, uit de vier windstreken en hen tot zich nemen.

De visie van pre-toorn (opname ná het inkorten van de grote verdrukking en vóór de toorn van God) beweert dat ‘zijn uitverkorenen bijeenbrengen’ in vers 31 een verwijzing is naar de opname, die kort na de opstanding plaatsvindt. Niet iedereen is het daarmee eens. Pre-tribulatie plaatst de opname vóór de grote verdrukking. Zij interpreteren dit ‘bijeenbrengen’ als een fysieke verzameling van Joden die terugkeren naar Israël wanneer Jezus terugkomt. Zeker, de visie van pre-toorn leert ook dat er een terugkeer zal zijn van Joden naar het land Israël, maar niet op dit moment. Preteristen geloven dat dit ‘bijeenbrengen’ al heeft plaatsgevonden rond of na het jaar 70 A.D. In tegenstelling tot deze twee groepen gelooft pre-toorn dat de bewijskracht groot is dat dit ‘bijeenbrengen’ de opname is.

De uitdrukking ‘Zijn uitverkoren bijeenbrengen’ geeft ons geen specifieke informatie. Het was niet de intentie van Jezus om hierover uit te wijden in Zijn rede op de Olijfberg. De discipelen vragen om informatie over het teken zelf, niet wat er ná het teken zal gebeuren. Later zal ik vier redenen behandelen waarom vers 31 een verwijzing naar de opname is. Maar eerst behandelen wij de meest belangrijke passage in de Bijbel over de opname, zoals opgetekend door de apostel Paulus in de eerste brief aan de Thessalonicenzen. Hierdoor zullen wij het ‘bijeenbrengen’ in Mattheüs 24:31 beter begrijpen. Deze aanpak is logisch, omdat Paulus zijn informatie put uit de rede van Jezus op de Olijfberg. Hij gebruikt deze informatie, over de terugkeer van Jezus, voor zijn eigen onderwijs in de brief aan de Thessalonicenzen (zie bijlage: Parallellen tussen Jezus en Paulus).

Brieven aan de Thessalonicenzen

¹³“Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben. ¹⁴Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. ¹⁵Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voor gaan. ¹⁶Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. ¹⁷Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. ¹⁸Zo dan, troost elkaar met deze woorden” (1 Thess. 4:13-18).

De brieven van Paulus bevatten veel informatie over de terugkeer van Jezus. Vaak zijn het korte passages verspreid over zijn 13 brieven en af en toe een grotere passage. Toch schreef Paulus twee brieven met het exclusieve doel om de bezorgdheid over de eindtijd te beantwoorden: de brieven aan de Thessalonicenzen. De stad Thessalonica lag in het oude Macedonië, het huidige Thessaloniki in Griekenland. Paulus bezocht deze stad tijdens zijn tweede zendingsreis, waar hij een gemeente stichtte die voornamelijk uit niet-Joden bestond. Beide brieven aan deze gemeente zijn waarschijnlijk de eerste brieven van Paulus geweest, geschreven omstreeks het jaar 50-51 A.D. We gaan dit klassieke gedeelte over de opname behandelen in 1 Thess. 4:13-18. Hoewel dit een populair gedeelte is over de opname moeten we de oorsprong niet vergeten: de Thessalonicenzen waren hopeloos bedroefd, net als de heidenen.

Correcte Eschatologie is Belangrijk

Enige tijd nadat Paulus Thessalonica verlaat, ontvangt hij een bericht van Timotheüs over de situatie in de gemeente (1 Thess. 3:6). Waarschijnlijk bevat dit bericht informatie dat sommige leden van de gemeente zijn gestorven. Dit veroorzaakt angst binnen de gemeente over de bestemming van hun gestorven dierbaren. Ze leven immers niet meer bij de terugkeer van Jezus. Paulus schrijft terug om deze nieuwe gelovigen te verzekeren dat ze herenigd zullen worden met hun gestorven dierbaren tijdens de *parousia*. Deze verzekering geeft hij door te schrijven:

“Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben” (1 Thess. 4:13).

Dit vers is het belangrijkste vers in de brief, omdat het ons informatie geeft over het doel om de bedroefde Thessalonicenzen te schrijven. Het was om te reageren op hun onwetendheid over de relatie tussen de opstanding en de *parousia* van Christus. Paulus probeert deze onwetendheid te corrigeren. De Thessalonicenzen moesten getroost worden in hun leed, omdat hun manier van rouwen niet overeenkomt met de christelijke hoop. De onwetendheid van de Thessalonicenzen zet Paulus ertoe aan te benadrukken dat hun gestorven dierbaren niet benadeeld worden. Het zullen niet alleen de levenden zijn die verlost worden bij zijn komst, maar ook zij die in Christus gestorven zijn. Hun gestorven dierbaren zullen niet alleen deelnemen aan de tweede komst van Christus, maar zij zullen het voorrecht hebben om mét Hem terug te komen.

De gestorvenen in Christus zullen als eerste gezegend worden. Zij nemen deel aan Gods eerste Goddelijke doel van de *parousia*, de opstanding! In die tijd zal er een hereniging plaatsvinden tussen de gestorvenen in Christus en de levenden in Christus. Daarom moeten ze stoppen met treuren, zoals hun ongelovige burens die deze zekere hoop niet bezitten.

Paulus schrijft:

“Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem” (1 Thess. 4:14).

Dit vers bevat een lastige ‘als-dan’ verklaring. Paulus zegt hier niet, als we niet geloven dat Jezus gestorven en weer opgestaan is, zal God er ook niet voor zorgen dat de zielen van de gestorvenen met Jezus terugkomen. In plaats daarvan is de betekenis in de zin van: omdat we geloven in de waarheid van de opstanding van Jezus Christus is het ‘theologische gevolg’ dat we óók in de opstanding van gelovigen moeten geloven. Paulus leert de Corinthiërs dezelfde waarheid: *“En God heeft niet alleen de Heere opgewekt, maar zal ook ons opwekken door Zijn kracht”* (1 Kor. 6:14, zie ook 2 Kor. 4:14).

Bij de terugkeer van Jezus zal de Vader ervoor zorgen dat allen die in Jezus gestorven zijn (die op dat moment nog bestaan als zielen zonder lichaam) Hem uit de hemel zullen vergezellen. De bestemming van de hemel naar de lucht wordt expliciet genoemd in de verzen 16 en 17. De laatste verklaring in vers 14: *“zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem”* wordt uitgewerkt in de volgende verzen.

Paulus over de Opstanding en de Opname

¹⁵*“Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan. ¹⁶Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. ¹⁷Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. ¹⁸Zo dan, troost elkaar met deze woorden”* (1 Thess. 4:15-18).

In vers 15 begint Paulus dieper in te gaan op Gods oorspronkelijke doel voor de terugkeer van Jezus: de relatie tussen degenen die zullen opstaan en de gelovigen die nog leven. Paulus wijst op de bron voor zijn gezaghebbende leer: *“Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere.”* Dit ‘woord’ verwijst naar de inhoud van de verzen 16-18 (vers 15 is Paulus’ eigen anticiperende samenvatting). In het Oude Testament zou de uitdrukking ‘woord van de Heere’ een profetisch woord van God hebben aangekondigd. In het Nieuwe Testament duidt deze uitdrukking op het evangelie zelf of een leer van Jezus tijdens Zijn bediening. In deze passage is het vrij zeker dat Paulus zijn onderwijs ontleent aan de woorden van Jezus’ rede op de Olijfberg, vanwege de vele overeenkomsten. Het tweede gedeelte van vers 15 luidt: *“dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere.”* Paulus zegt niet alleen *“wij die levend zullen overblijven”* maar verduidelijkt het met *“tot de komst van de Heere.”* Hij gebruikt deze uitdrukking opnieuw in vers 17. In het Grieks staat er *‘hoi perileipomenoi’* (die overblijven). Wanneer deze term wordt toegepast op mensen, zoals hier het geval is, duidt het op overleving. Bovendien kan deze term in Bijbels, Joods en seculier gebruik niet alleen overleving betekenen, maar overleving van een tragedie waarin anderen zijn omgekomen.¹³ Paulus gebruikt deze term waarschijnlijk om te verwijzen naar Jezus’ leer over de grote verdrukking. Overigens werd de term ‘ontslapenen’ in de oudheid vaak gebruikt als eufemisme voor de dood. Daarom gebruikt Paulus het waarschijnlijk als positieve ondertoon voor de toekomstige opstanding van de gelovigen. Bovendien leert Paulus dat degenen die het overleven, helemaal tot aan de parousia zullen leven (*“die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere”*). Dit laat zien dat er geen tijdruimte is tussen de opname en Zijn komst; de opname is één van de eerste gebeurtenissen van de *parousia* van Christus. Paulus stelt zich hier de laatste generatie van de gemeente voor die onder zeer moeilijke omstandigheden zal overleven tot aan de parousia (2 Thess. 1:6-7). Dit is consistent met de passages waarin Jezus spreekt over een groep overlevenden die vervolging hebben ervaren tot het moment van Zijn komst. Verdrukking, die uiteindelijk zal worden afgebroken door die komst (Mattheüs 24:15; 21-22; 29-31).

(Ik wil graag eerst een algemene veronderstelling ophelderen. Door velen is ten onrechte aangenomen dat de wederkomst begint met de slag bij Armageddon. De Bijbel toont echter aan dat de *parousia* begint met de verschijning van Christus in de wolken om Zijn kinderen te bevrijden, gevolgd door de toorn van de dag van de Heer, uitgevoerd door de bazuinoordelen en vervolgens de schaaloordelen en Armageddon. Bij de opname komen de zielen van gelovigen die zijn gestorven mét Christus mee om hun nieuwe lichamen te ontvangen (1 Thess. 4:14). Bij de opname gaat het om bevrijding. Bij Armageddon daarentegen, komen de opgestane gelovigen met Christus mee in hun nieuwe lichamen. Hier gaat het om oordeel. *“En de legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos”* (Openbaring 19:14). We weten dat deze legers gelovigen zijn, omdat ons een paar verzen eerder is verteld dat het de bruid is. *“Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. En het is haar gegeven zich met smetteloos en blinkend fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen”* (Openbaring 19:7-8). In één geval in Openbaring worden engelen afgebeeld met dezelfde kleding (Openbaring 15:6), terwijl de heiligen in meerdere gevallen worden gezien in witte kleding (Openbaring 3:4-5, 18; 7:9, 13-14; 19:7-8). De context van het verlossende bruiloftsmaal verbindt de bruid met het Lam; we zien de bruid en het Lam vechten tegen hun vijanden, resulterend in een oordeelsmaaltijd. *“En ik zag één engel dicht bij de zon staan, en hij riep met luide stem naar alle vogels die hoog aan de hemel vlogen: Kom en verzamel u voor het avondmaal van de grote God, om te eten vlees van koningen, en vlees van oversten over duizend, en vlees van machtigen, en vlees van paarden en van hen die daarop zitten, en vlees van alle vrijen en van slaven, kleinen en groten”* (Openbaring 19:17-18). Bovendien wordt ons elders verteld dat de heiligen het Lam vergezellen naar de strijd. *“Zij zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam – want Heere der heren is Hij en Koning der koningen – zal hen overwinnen, en zij die samen met Hem zijn, geroepen, uitverkorenen en gelovigen”* (Openbaring 17:14). Daarom laten deze redenen zien dat de legers die Jezus in de strijd volgen in Openbaring 19:14 zeer zeker heiligen zijn en geen engelen. Dit wil natuurlijk niet

zeggen dat er helemaal geen engelen zullen zijn die Jezus vergezellen in de strijd. Dat zullen ze waarschijnlijk wel doen, omdat het uitvoeren van Zijn oordelen een rol voor engelen is. Maar in dit specifieke vers (Openbaring 19:14) verwijzen de legers naar de verlore heiligen.)

Het laatste gedeelte van 1 Thess. 4:15 vermeldt dat de gelovige overlevenden *“de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan.”* Dit veronderstelt dat de gelovigen in Thessalonica denken dat degenen die nog in leven zijn bij de terugkeer van Christus in het voordeel zullen zijn. Paulus benadrukt echter dat de gestorvenen in Christus niet alleen de gelovigen zullen voorgaan, maar de gestorvenen zullen zelfs als eersten hun verheerlijkte lichamen ontvangen. Paulus troost de gelovigen in Thessalonica door te onderwijzen dat hun gestorven dierbaren zullen deelnemen aan de *parousia* en zelfs prominent aanwezig zijn.

Laten we even terugblikken en kijken waar we ons nu bevinden in de redenering van Paulus.

In vers 13 beschrijft Paulus het probleem: de Thessalonicenzen zijn bedroefd en hebben de hoop verloren. *“Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben.”*

In vers 14 geeft hij het hoofdpunt voor troost. *“Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem.”*

In vers 15 ondersteunt hij dit hoofdpunt met een samenvatting van het woord van de Heere. *“Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan.”*

Nu, in vers 16, geeft Paulus ons het ‘woord van de Heere’ die het hoofdpunt toelicht:

¹⁶“Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. ¹⁷Daarna zullen wij, levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn” (1 Thess. 4:16-17).

Deze twee verzen hebben de kerk de populaire opname-leer gegeven die vele preken, liederen en boeken voortbrengt. Mijn doel is om een zorgvuldige interpretatie van de bedoeling van Paulus te geven en de tekst niet meer of minder te laten zeggen dan het doet. Ten eerste benadrukt de passage dat het de Heer zelf is die vanuit de hemel naar de wolken neerdaalt. De Bruidegom komt persoonlijk voor Zijn bruid. Dit is de vervulling van de profetische woorden van de engelen bij de Hemelvaart van Jezus, waar werd gezegd dat Hij vanuit de hemel op de wolken terug zal keren (Hand. 1:9-11).

Vervolgens leert Paulus ons dat er tijdens het neerdalen van Jezus een drietal glorieuze luide aankondigingen te horen zullen zijn: “met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God.” Dit zal geen geheime terugkeer van Jezus zijn. Sommigen zeggen dat deze triade een enkel geluid is die op drie verschillende manieren wordt beschreven. Maar de meesten hebben dit terecht op een meer natuurlijke manier geïnterpreteerd als drie verschillende geluiden, die elk een andere functie hebben. Het eerste geluid is een luid bevel (commando), wat suggereert dat het van de Heer zélf zal komen om de doden in Christus op te wekken. Tijdens Jezus’ aardse bediening beval hij een dode tot leven te komen op dezelfde manier. “En toen Hij dit gezegd had, riep Hij met een luide stem: Lazarus, kom naar buiten!” (Joh. 11:43). Dit leven-creërende commando van Jezus is een voorafschaduwing van de opstanding van de gelovigen.

Het tweede geluid is de stem van een aartsengel. De naam van de aartsengel wordt niet genoemd en het is moeilijk om te weten welke rol deze stem zal hebben. Misschien zal de stem dienen om instructies te geven

aan de scharen van engelen om de gelovigen te verzamelen. Aartsengelen heersen over engelen en een schare engelen zal met Jezus meekomen bij Zijn terugkeer (Mattheüs 24:31; 2 Thess. 1:7; Lucas 9:26).

Het derde geluid is de bazuin van God. Bazuingeschal diende verschillende doelen in het oude Israël. Ze werden gebruikt voor vergaderingen, waarschuwingen, veldslagen, liturgieën en kroningsceremonies (Numeri 10:2-10). Een belangrijke bazuin klonk bij de berg Sinai (Exodus 19:16; 20:18). In deze context houdt de bazuin verband met de opstanding en verzameling van Gods kinderen. We moeten hier bijzonder voorzichtig zijn, omdat de Bijbel verschillende eindtijd bazuinen noemt die zullen worden geblazen. We moeten er niet vanuit gaan dat elke bazuin hetzelfde is. De passage zegt dat het de bazuin van God is, wat de positieve aard benadrukt van deze beslissende actie. Er zijn twee overeenkomstige Bijbelgedeelten met dezelfde bazuin in beeld.

“En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan” (Mattheüs 24:31).

Jezus noemt het luid bazuingeschal. We weten dat het dezelfde bazuin is als in 1 Thess. 4:16, omdat Jezus leert dat het zal schallen bij Zijn terugkeer wanneer de *parousia* begint. Beide teksten vermelden dat het een universele verzameling is van Gods kinderen. In het tweede Bijbelgedeelte staat:

⁵¹“Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, ⁵²in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden” (1 Korinthe 15:51-52).

De context van deze passage beschrijft de opstanding uitvoerig. Na een discussie over de opstanding richt hij zijn aandacht op degenen die nog in leven zullen zijn bij de *parousia* van Christus. Paulus zegt dat hij hun een geheimenis zal vertellen. Paulus bedoelt hier niet dat het een geheimenis is in de zin dat hij zijn lezers in onzekerheid laat verkeren. Integendeel, hij zegt dat deze openbaring niet eerder door God is onthuld. Wat houdt deze nieuwe openbaring in? Paulus leert dat God heeft bepaald dat de laatste generatie van de gemeente – zij die nog in leven zijn bij de *parousia* – de dood niet hoeft te ervaren, want *“wij zullen wel niet allen ontslapen.”* Net zoals de doden zullen worden veranderd met onvergankelijke herrezen lichamen, zullen de levenden verandering ervaren zonder te moeten sterven. Paulus zegt dat deze opstanding van de doden en de transformatie van de levenden zal gebeuren bij het schalpen van de laatste bazuin.

Deze drievoudige glorieuze geluiden kondigen Gods doel aan van de *parousia*. Het eerste doel is om de doden in Christus op te wekken. De pas opgewekte doden worden niet meteen opgenomen in de lucht zoals we in vers 17 lezen. God zal blijkbaar de opgewekte mensen op aarde gebruiken als een getuigenis voor de wereld om Zijn macht over de dood te verkondigen. Dit doel is niet ongekend, want God toonde Zijn kracht op dezelfde manier tijdens de eerste komst van Christus bij Zijn dood en opstanding: *“ook werden de graven geopend en veel lichamen van heiligen die ontslapen waren, werden opgewekt; en na Zijn opwekking gingen zij uit de graven, kwamen in de heilige stad en zijn aan velen verschenen”* (Mattheüs 27:52-53). Hoe lang zullen de opgewekte mensen op aarde zijn vóór de opname? Dat wordt ons niet verteld, maar de tekst suggereert dat het kort is. Vervolgens staat in vers 17:

“Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn” (1 Thess. 4:17).

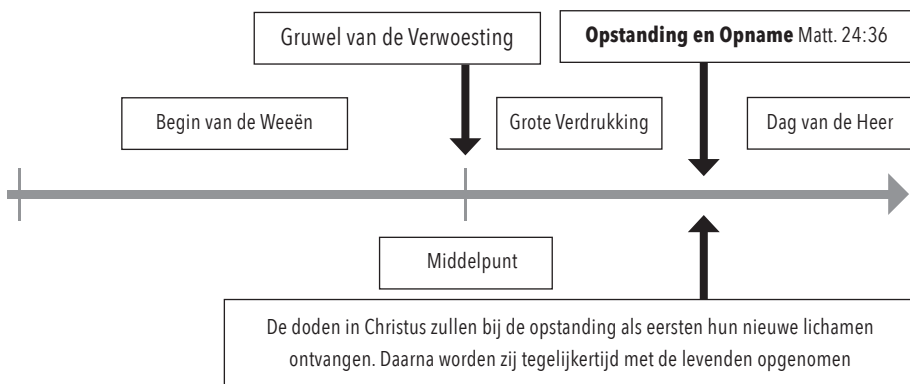
Zij die in Christus gestorven zijn, zullen éérst hun nieuwe lichaam ontvangen, daarna ook zij die bij de *parousia* nog in leven zijn. Dan zullen beide groepen tegelijkertijd in de wolken worden opgenomen om de Heer in de lucht te ontmoeten. Wolken worden vaak gebruikt voor Goddelijke aanwezigheid. Het is in die wolken dat we Gods aanwezigheid zullen ervaren door de ontmoeting met Zijn Zoon.

Er wordt vaak aangenomen dat de levenden hun nieuwe lichamen zullen ontvangen wanneer ze worden opgenomen, maar de tekst vermeldt dit niet. Vermoedelijk zullen de levenden in hun nieuw getransformeerde lichamen zich voegen bij de opgestane mensen hier op aarde als een getuigenis voor de wereld en kort daarna zullen ze samen opgenomen worden. Beide groepen zullen hier op aarde herenigd worden vóór de opname. De Griekse tekst zegt expliciet: *hama* (samen of tegelijkertijd) *syn* (met) *autois* (hen) *harpagesometha* (weggerukt).

Joseph Plevnik vat het als volgt samen:

“De eerste daad bij de komst van de Heer uit de hemel is dat de gestorven gelovigen weer tot leven worden gebracht; alleen dan, als ze eenmaal herenigd zijn met de levenden, wordt iedereen opgenomen in de wolken om de Heer te ontmoeten. De verwijzingen ‘eerst’, ‘dan’ en ‘samen met’ vereist deze volgorde van de handelingen.”¹⁴

DE OPSTANDING EN DE OPNAME

Ik wil een paar opmerkingen maken over het Griekse woord *harpazo*, dat achter het theologische concept van de opname schuilgaat. Dit woord betekent ‘wegrukken, wegnemen, plotseling grijpen’. De term *harpazo* komt 14 keer voor in het Nieuwe Testament¹⁵ (voor de volledigheid, deze term wordt ook gevonden in andere contexten dan de opname). In de vroege kerk was één van de allereerste vertalingen van de Bijbel in het Latijn. De vertaler koos ‘rapio’ als het juiste Latijnse werkwoord om *harpazo* te vertalen.

Het Engelse woord voor opname is ‘rapture’ dat is afgeleid van het Latijnse woord ‘rapio’.

Vier Redenen Opname in Mattheüs 24:31

Na uitvoerig de leer van Paulus over de opstanding en de opname te hebben onderzocht, brengt dit ons nu terug naar de leer van Jezus over het bijeenbrengen van de uitverkorenen.

“En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuïngeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan” (Mattheüs 24:31).

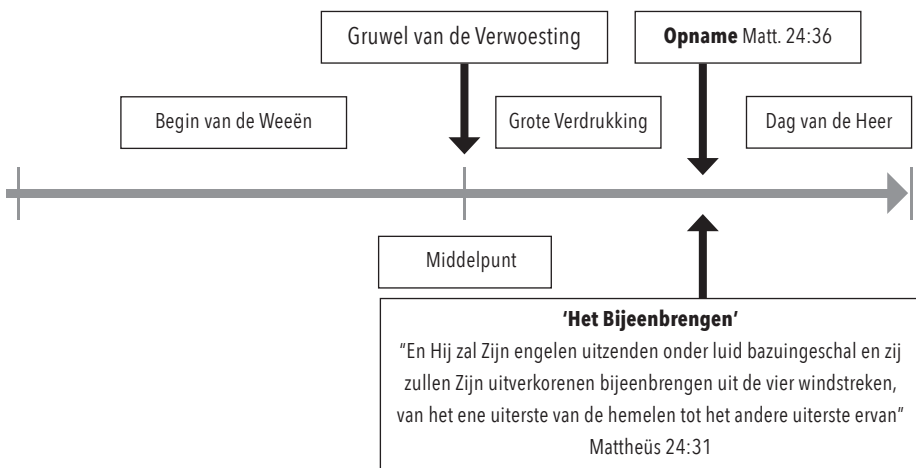
Verwijst de zin *“en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen”* naar de opname? Deze vraag is een keerpunt. Het is een cruciale vraag, want als het naar de opname verwijst dan zal de gemeente van Jezus Christus de grote verdrukking van de Antichrist onder ogen moeten zien. Jezus waarschuwt onheilspellend: *“zie, Ik heb het u van tevoren gezegd”* (Mattheüs 24:25). Jezus zegt niet: zie, Ik heb het u gezegd. Nee, Hij zegt: *“zie, Ik heb het u van tevoren gezegd.”*

Het is de plicht van elke student van de profetieën om niet alleen te begrijpen dát Jezus terugkeert, maar ook de omstandigheden vóór Zijn terugkeer. Vooral de cruciale gebeurtenis van de vervolging van gelovigen

door de Antichrist. Het is dus noodzakelijk dat we deze kwestie onderzoeken.

De volgende vier redenen ondersteunen de visie dat Mattheüs 24:31 verwijst naar de opname.¹⁶

BIJEENBRENGEN UITVERKORENEN IS OPNAME

1^e Reden: Jezus gebruikt 'Opname-Taal'

In 2 Thess. 2:1 schrijft Paulus: “En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem...” Paulus verwijst naar zijn opname-leer in 1 Thess. 4:17 door de term *episynagoge* te gebruiken wat ‘een vergadering of bijeenkomst’ betekent. Jezus gebruikt dezelfde term in Mattheüs 24:31. “En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuïngeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen (*episynagoge*) uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.” Jezus gebruikt de actieve vorm van het hetzelfde woord, *episynagoge*.

Voor de zekerheid, dit is geen vakterm voor de opname, omdat het ook in een andere context gebruikt kan worden. Maar het punt is dat het laat zien dat Paulus zijn onderwijs ontleent aan de rede van Jezus op de Olijfberg en daarbij gebruikt maakt van Jezus' eigen terminologie (zie bijlage: Parallellen tussen Jezus en Paulus).¹⁷

2^e Reden: Jezus Verwijst naar Daniël over de Opstanding

In Mattheüs 24:31 houdt *“Zijn uitverkorenen bijeenbrengen”* verband met de opstanding. Het boek Daniël was de belangrijkste bron waaruit Jezus putte voor Zijn rede over de laatste dingen op de Olijfberg. *“Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats...”* (Mattheüs 24:15).

Wanneer we het Bijbelse principe van interpretatie gebruiken en Schrift met Schrift vergelijken, ontdekken we dat het de bedoeling is van Jezus om het ‘bijeenbrengen van de uitverkorenen’ in Mattheüs 24:31 te betrekken op de opstanding die in Daniël 11:36-12:3 wordt genoemd.

Het boek Daniël bevat een reeks van vier belangrijke gebeurtenissen die overeenkomen met dezelfde reeks in Mattheüs 24, zoals de volgende parallellen illustreren.

Daniël 11:36-12:3 parallel met Mattheüs 24:15-31

De Gruwel van de Verwoesting

Daniël: ³⁶*“Die koning zal handelen naar eigen goeddunken. Hij zal zich verheffen en zich groot maken boven elke god. Hij zal tegen de God der goden wonderlijke dingen spreken. Hij zal voorspoedig zijn tot de gramschap voltrokken is. Want wat vast besloten is, zal gebeuren. ...⁴⁵En hij zal de tenten van zijn paleis tussen de zeeën opzetten, bij de berg van het heilig sieraad. Dan zal hij tot zijn einde komen, en geen helper hebben”* (Daniël 11:36,45).

Jezus: *“Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats...”* (Mattheüs 24:15).

De Grote Verdrukking

Daniël: *“Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd”* (Daniël 12:1a).

Jezus: *“Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal”* (Mattheüs 24:21).

Redding van Overgebleven Uitverkorenen

Daniël: *“In die tijd zal uw volk ontkomen: ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek”* (Daniël 12:1b).

Jezus: *“En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden”* (Mattheüs 24:22).

Opstanding

Daniël: *“En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen”* (Daniël 12:2).

Jezus: *“En zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan”* (Mattheüs 24:31).

Dit laatste vers uit Daniël 12:2 wordt beschouwd als de meest expliciete verwijzing in het Oude Testament naar de opstanding: *“velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken.”* Jezus zegt expliciet dat Hij Daniël citeert. Zelfs de volgorde komt overeen van deze vier gebeurtenissen in Daniël en Mattheüs. Dan is de natuurlijke conclusie dat Jezus óók verwijst naar de opstanding, wanneer Hij zegt dat Zijn uitverkorenen bijeengebracht zullen worden.

Toen de discipelen op de Olijfberg hoorden dat Jezus verwees naar de meest expliciete opstandingspassage in het boek Daniël, zouden ze het ongetwijfeld in verband hebben gebracht met de opstanding.

3^e Reden: Jezus en Paulus spreken over het Begin van de Parousia

Niemand is het oneens over het feit dat Paulus het eerste aspect van de *parousia* uiteenzet in 1 Thess. 4:15-17. Hierin leert hij dat de opstanding en de opname onmiddellijk zullen gebeuren wanneer Christus terugkeert. Paulus schrijft: *“Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan.”* Merk goed op dat Paulus hier schrijft ‘tot de komst van de Heere’ die het begin van de *parousia* aangeeft. Maar wat zegt Jezus? Gaat Hij ook in op het begin van de terugkeer? Jezus zegt hierover:

27“...want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. 28Want waar het dode lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen. 29En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. 30En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid. 31En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen

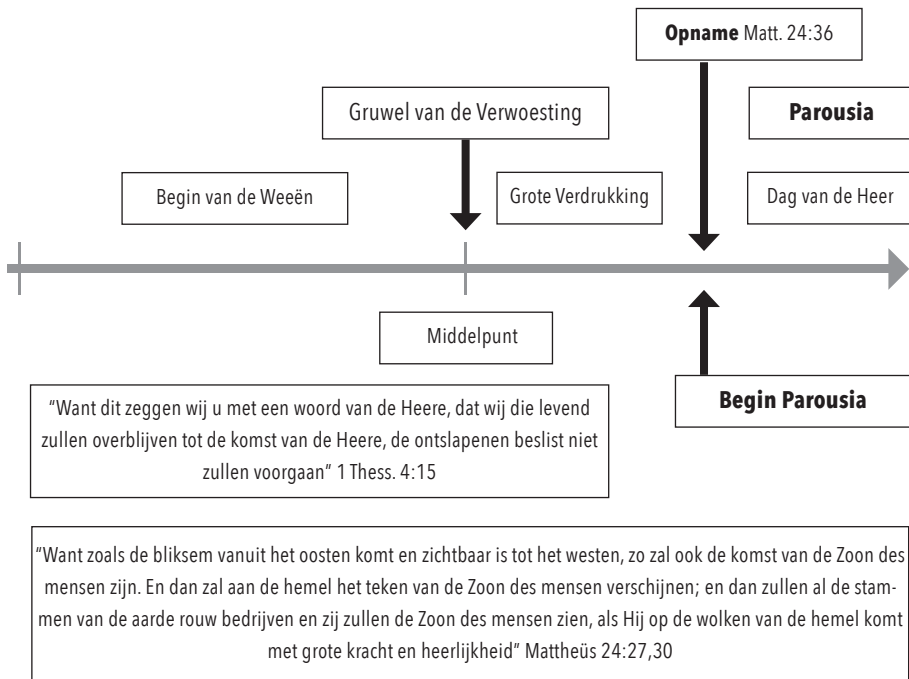
bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan” (Mattheüs 24:27-31).

Het is duidelijk dat Jezus in deze passage het begin van de *parousia* beschrijft en niet iets uit een later stadium. Eerst geeft Jezus het teken van de *parousia* (vers 27), wat de bliksem is, de Shekinah-glorie. Hij leert dat dit heldere teken zal dóórbreken wanneer het natuurlijke licht donker wordt en de krachten van de hemelen heftig bewogen zullen worden (vers 30-31). Tekenen worden gegeven om iets aan te kondigen. En dit teken (van het begin van de *parousia*) is precies wat Jezus geeft in antwoord op de vraag van Zijn discipelen.

Ten tweede gaan de vergelijkingen en gelijkenissen expliciet in op het begin van Zijn terugkeer (Mattheüs 24:32-51). Zijn waarschuwingen om waakzaam te zijn, zouden onbegrijpelijk worden als ze worden toegepast op het einde van de dag van de Heer. Ten derde zegt Jezus dat de *parousia* onmiddellijk ná de grote verdrukking zal beginnen (vers 29). De vervolging van Gods kinderen door de Antichrist zal worden afgebroken door de combinatie van de tekenen aan zon, maan en sterren en het teken van Zijn komst, de Shekinah-glorie, gevolgd door het bijeenbrengen van Zijn uitverkorenen.

De beschrijving van de beginfase van de *parousia* door Jezus en Paulus is consistent. Jezus' vermelding ervan is kort, terwijl Paulus er verder op ingaat.

BEGIN TWEEDE KOMST (PAROUSIA)

4^e Reden: Bijgebracht 'uit de Grote Verdrukking'

In Deel 1 zijn we kort ingegaan op de inhoud van Jezus' rede op de Olijfberg en hoe deze opeenvolgend overeenkomt met Openbaring 6. Dit zou niet verwonderlijk moeten zijn, omdat Jezus de bron van beide is.

Er zijn zeven zegels op de boekrol die moeten worden geopend, vóóordat de inhoud van Gods toorn wordt losgelaten door de zeven bazuinen en de zeven schalen. Openbaring 6 beschrijft zes zegels die achtereenvolgens zonder onderbreking worden geopend. Voordat het zevende zegel wordt geopend in Openbaring 8:1 is er een opvallende pauze in Openbaring 7. Dit intermezzo tussen het zesde en zevende zegel toont twee groepen mensen die worden gered: 144.000 Israëlieten die op aarde zijn verzegeld en worden beschermd tegen de naderende toorn nadat het zevende zegel is geopend, en een ontelbare menigte in de hemel die bestaat uit gelovigen uit elke natie, stam, volk en taal.

Voor nu zal onze aandacht worden gericht op de ontelbare menigte in de hemel (lees hiervoor Openbaring 7:9-17). Johannes ziet *“een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen.”* Ze worden gezien met een nieuw opstandingslichaam en ze prijzen God voor hun verlossing en opstanding. Ze zijn *“bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand”* en *“zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam.”* De martelaren onder het vijfde zegel moeten wel degelijk worden beschouwd als onderdeel van deze groep van Gods kinderen. *“En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten”* (Openbaring 6:11).

De omschrijving *“alle naties, stammen, volken en talen”* (Op. 7:9) en hun gewaden *“wit gemaakt in het bloed van het Lam”* (Op. 7:14) getuigt van de omschrijving van de gemeente en al Gods kinderen zoals genoemd in Openbaring 5:9. *“U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie”* (zie ook Op. 5:10 samen met Openbaring 1:5-6).¹⁸

Deze grote menigte gelovigen die in de hemel verschijnen, brengt Johannes in verwarring waardoor de vraag wordt gesteld: *“wie zijn zij en waar zijn zij vandaan gekomen?”* (Op. 7:13; Op. 7:16-17). Hem wordt verteld: *“Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen.”* Dit loopt parallel met het onderwijs van Jezus dat de uitverkorenen bij Zijn terugkeer uit de grote verdrukking zullen worden bijeengebracht.

²²*“En als die dagen (van de grote verdrukking) niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden...”*³¹*En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingeschal en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan”* (Mattheüs 24:22,31; zie ook de verzen 29-30).

Deze verzameling van Gods kinderen wordt ook in Lukas vermeld: *“Wanneer nu deze dingen beginnen te geschieden, kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is”* (Lukas 21:28).

Deze ontelbare menigte kan niemand anders zijn dan de opgestane en opgenomen kinderen van God. Het is volkomen passend dat ze op dit punt uit de grote verdrukking worden opgenomen met hun verheerlijkte lichamen, omdat het juist net gebeurt vóórdat het zevende zegel wordt geopend, die de toorn van de dag van de Heer ontketend (Op. 8:1). Bovendien laten beide vermeldingen (Jezus’ rede op de Olijfberg en Openbaring 6 en 7) zien dat deze verzameling van Gods kinderen plaatsvindt net ná de tekenen aan de hemel (Matt. 24:29-31; Lukas 21:25-28; Op. 6:12-17). Met andere woorden: het vijfde zegel belooft Gods toorn, het zesde zegel voorspelt Gods toorn, een intermezzo in Openbaring 7 beschermt ons voor Gods toorn en het zevende zegel kondigt Gods toorn aan.

PROGRESSIE RICHTING GODS TOORN

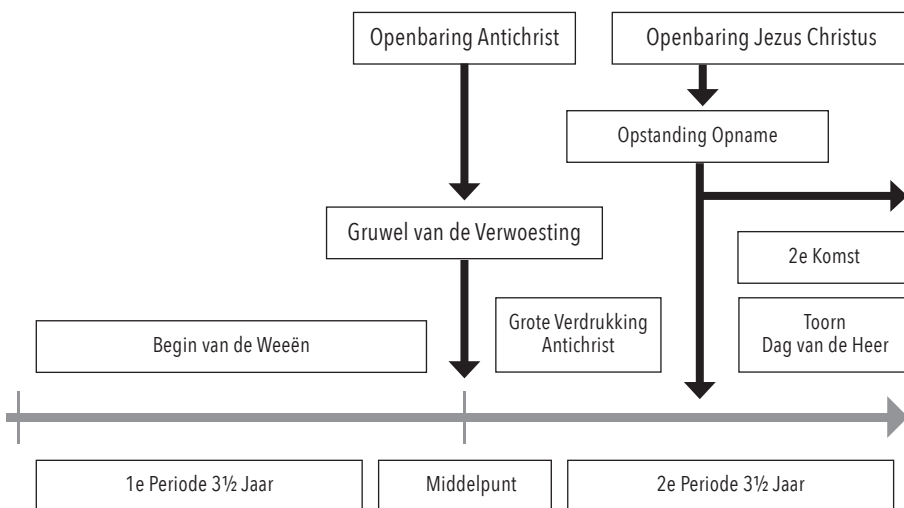
5e Zegel	Belooft Gods Toorn
6e Zegel	Voorspelt Gods Toorn
Intermezzo	Beschermt tegen Gods Toorn
7e Zegel	Kondigt Gods Toorn aan

Ik heb vier redenen gegeven ter ondersteuning dat Mattheüs 24:31 verwijst naar de opname. De terugkeer van Jezus wordt niet alleen in Mattheüs 24 beschreven, maar wordt ook verwoord in het onderwijs van Paulus in 2 Thess. 2:1. Daarnaast verwijst Jezus naar het boek Daniël, waarin expliciet wordt gesproken over de opstanding. Bovendien ligt de focus van zowel Jezus als Paulus op het begin van Zijn tweede komst. De vierde reden laat zien dat Jezus’ rede en het boek Openbaring dezelfde context en volgorde bevatten wat betreft Gods kinderen die uit de grote verdrukking zijn gekomen. Naar mijn oordeel is elke reden zeer krachtig en vormen ze gezamenlijk een overtuigende verdediging.

De overeenkomsten tussen Mattheüs 24 en Openbaring 6 en 7 worden in de volgende tabel geïllustreerd.

Mattheüs 24	Parallel met	Openbaring 6-7
4-5	Antichrist / Valse Christussen	1e Zegel 6:1-2
6-7	Oorlogen	2e Zegel 6:3-4
7	Hongersnood	3e Zegel 6:5-6
9, 21-22	Martelaarschap Grote Verdrukking	4e Zegel 6:7-8
9, 21-22	Gevolg Martelaarschap (Grote Verdrukking)	5e Zegel 6:9-11
29	Tekenen aan de Hemel	6e Zegel 6:12-17
30-31	Opname	Intermezzo 7:9-17
14, 30, 37-41	Toorn - Dag van de Heer	7e Zegel: Bazuinen en Schalen

OVERZICHT POSITIE PRE-TOORN (PRE-WRATH)

Conclusie

In Deel 2 heb ik de unieke tekenen aan de hemel behandeld die de wereld zullen waarschuwen voor de naderende toorn van de dag van de Heer. Deze tekenen dienen óók als een signaal voor de gemeente van Jezus Christus, dat hun verlossing van het lijden door de verdrukking van de Antichrist nadert. Vervolgens behandelde ik het onderwijs over de opname en concludeerde dat het bijeenbrengen in Mattheüs 24:31 verwijst naar de opname.

In Deel 3 zullen we de gebeurtenissen ná de opname behandelen: de toorn van de dag van de Heer. We zullen deze periode onderzoeken zoals Jezus die kende uit geselecteerde citaten van oudtestamentische profeten en het belangrijke onderwijs van Paulus over Gods toorn in de laatste dagen. Ik zal afsluiten met de grafische weergave van de toorn van de dag van de Heer uit het boek Openbaring.

DEEL 3

De Toorn van de Dag van de Heer

In dit derde en laatste deel zal ik de toorn van de dag van de Heer behandelen. Dit is de periode van het eschatologische oordeel. Het zal vreselijk, destructief en beslissend zijn. Ik zal eerst de uitdrukking ‘de dag van de Heer’ behandelen. Vervolgens zal ik de dag van de Heer uitleggen zoals Jezus die kende van de oude profeten. Daarna zal ik me concentreren op het belangrijkste onderwijs van Paulus over de dag van de Heer. Ik sluit af met de bazuin- en schaaloordelen en Armageddon in het boek Openbaring.

De Uitdrukking ‘Dag van de Heer’

Om de terminologie en het concept van ‘de dag van de Heer’ beter te begrijpen, zal ik wat nadere uitleg geven. De persoonlijke naam van God is Yahweh (YHWH). Dit is het Hebreeuwse woord voor HEER in de uitdrukking ‘dag van de Heer’. Veel vertalingen geven het met kleine hoofdletters weer, HEER. Niet om er de nadruk op te leggen, maar om de naam van God te onderscheiden van het gewone woord heer. In het Hebreeuws is dit het woord *adonai*. Deze term verwijst meestal naar de Godheid of een respectvol persoon. Ik hou het eenvoudig. Wanneer ik de uitdrukking ‘de dag van de Heer’ uit het Oude Testament citeer, kun je ervan uitgaan dat ‘Heer’ verwijst naar Gods naam, Yahweh.

Het Hebreeuwse woord voor ‘dag’ in deze uitdrukking is *yom*. In onze context heeft het woord een rijkere betekenis en een grotere reikwijdte dan een letterlijke 24-uursdag. Het woord *yom* kent veel verschillende betekenissen in het Oude Testament, dus context speelt een belangrijke rol. Het verwijst naar een letterlijke 24-uursdag wanneer het om een aantal dagen gaat, bijvoorbeeld ‘drie dagen’ of ‘elke dag’ en ‘dag van de sabbat’ enz.

De profeten gebruiken vaak ‘dag’ om de tijd aan te duiden waarin God in glorie en oordeel de geschiedenis zal doorbréken en de goddelozen ter verantwoording zal roepen. Deze eschatologische ‘dag’ is beslissend en complex. Deze ‘dag’ ontvouwt zich in de loop van de tijd.

Het boek Openbaring onthult dat het oordeel van de vijfde bazuin vijf maanden zal duren (Op. 9:5,10). De zevende bazuin zal zich binnen een onbepaald aantal dagen ontvouwen (Op. 10:7).

De term ‘de dag van de Heer’ is niet de enige Bijbelse uitdrukking die verwijst naar Gods eschatologische oordeel over de goddelozen. Het Oude en Nieuwe Testament gebruiken ook andere uitdrukkingen zoals: die dag, de dag van het oordeel, de oogst en de dagen van de Zoon des mensen. Deze hele discussie over de oordelen van de dag van de Heer kan de indruk wekken dat oordeel het enige kenmerk van deze dag zal zijn. Dezelfde profeten die van dit oordeel spreken, profeteren echter ook dat deze ‘dag’ toekomstige hoop, verlossing en zegeningen in het 1000-jarig Vrederijk zal brengen voor de rechtvaardigen (Jes. 27, 40-66; Micha 4:6-8; Obadja 15-17; Jer. 30:8-9; Zefanja 3:9-20; Zacharia 14).

De nadruk die ik in dit deel op het oordeelsaspect van deze ‘dag’ leg, is niet bedoeld om het belang van alle zegeningen en Gods glorieuze doel om bij Zijn volk te wonen, te minimaliseren. Het is bedoeld om de visie van pre-toorn (pre-wrath) weer te geven.

De Dag van de Heer zoals Jezus die kende

Het spreekt voor zich dat er geen Nieuw Testament was in de tijd van Jezus. De Schriften die Jezus kende, waren de Hebreeuwse Geschriften (het Oude Testament). Ook wel de Joodse Bijbel genoemd (Tenach). De oude Joodse profeten geven een levendig beeld van Gods toorn in de eindtijd. De profeten waren bevoorrechte dienaren van God. Ze loofden God om Zijn heilige en trouwe eigenschappen en riepen Israël terug naar verbondstrouw.

Toen Israël zich niet bekeerde, bevestigde God Zijn heiligheid door de opstandige natie te oordelen. De profeten herinneren de Israëlieten herhaaldelijk aan de keuze tussen Gods koninkrijk en menselijke koninkrijken. De eerste kenmerkt zich door gehoorzaamheid, de laatste door koppigheid. De profeten wijzen op de uiteindelijke nederlaag van menselijke koninkrijken die zal worden vervangen door het Vrederijk. Daar zal Gods volk voor altijd in gemeenschap leven met zijn Schepper. Voordat het koninkrijk van vrede is hersteld, zullen de menselijke koninkrijken worden gezuiverd door Gods toorn. Dit is de constante boodschap van de profeten, die ons een aangrijpend beeld daarvan geven. We zullen naar drie van deze profeten kijken: Joël, Jesaja en Zefanja. Zij schetsen een duidelijk beeld van de toorn van Yahweh in de eindtijd.

Joël over de Toorn van de Dag van de Heer

De Bijbel geeft minimale informatie over de achtergrond van deze profeet. Er wordt gesuggereerd dat hij uit het Zuidelijk Rijk van Juda kwam, mogelijk zelfs Jeruzalem. De voornaamste boodschap in het boek Joël is de dag van de Heer, zowel historisch als eschatologisch. Joël 1-2:11 beschrijft een sprinkhanenplaag die Israël is binnengevallen. Joël gebruikt dit beeld om de aanstaande invasie door de Assyriërs en Babyloniërs voor te stellen. Hij gebruikt het ook om de ongeëvenaarde eschatologische dag van de Heer te voorspellen (Joël 2:28-3:21). Als antwoord roept Joël Israël op om terug te keren naar de Heer met een diep berouwvol hart over hun verwaarlozing van de wet van God (Joël 2:12-27).

Lees Joël 2:1-11 voor een ernstige boodschap en levendige beeldspraak van de dag van de Heer. We hebben de tekenen aan de hemel al in Deel 2 behandeld, maar voor de volledigheid vermeld ik het opnieuw.

³⁰”Ik zal wondertekenen geven aan de hemel en op de aarde: bloed en vuur en rookzuilen. ³¹De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voor die dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende” (Joël 2:30-31, zie ook Joël 3:14-15).

Tenslotte leert Joël dat de stormachtige toorn van de dag van de Heer niet beperkt zal blijven tot het onbekeerde Israël. De goddeloze naties zullen ook een vurig oordeel ondergaan. Dit oordeel wordt beschreven door middel van beelden uit de landbouw (lees Joël 3:1-2, 12-16). Het boek Joël sluit af met de profetie over de vestiging van Gods Koninkrijk, het ultieme doel van de dag van de Heer. De Heer zal regeren en wonen in Sion (Joël 3:17-21).

Joëls beschrijving van de dag van de Heer wordt gekenmerkt door het volgende:

- Onheilspellende tekenen aan de hemel
- Vreselijke duisternis
- Angst en beven
- Goddelijk, beslissend oordeel
- Aanwezigheid van een talrijk Goddelijk leger
- Ongekende terreur
- Vuur verslindt alles op zijn pad
- Onverwachte rampen
- Beperkte overlevingskansen

Jesaja over de Toorn van de Dag van de Heer

Jesaja profeteerde tijdens precaire dagen in het Zuidelijk Rijk van Juda. Zijn belangrijkste thema's zijn onder meer: de voorstelling van de Heer als Krijger, Verlosser en Alleenheerser. Hij waarschuwt voor een naderend oordeel als het volk niet in geloof en gehoorzaamheid tot God terugkeert (Lees Jesaja 2:10-22 voor een expressieve verklaring). De goddelozen zullen zich niet bekeren wanneer zij de Koninklijke pracht van de Heer zien. In plaats daarvan zullen ze wegrennen. Dit soort angst leidt niet tot wijsheid. Het legt dwaze afgoderij bloot. De Heer alleen zal op die dag worden verheven en de mens vernederd. De grootste prestaties ter wereld worden niet langer gevierd.

De Heer zal de eindtijd-torens van Babel slopen en ze op hun trotse knieën brengen. Trotse individuen die macht, geld, amusement en andere afgoden aanbidden, zullen 'neergebogen worden' (Jesaja 2:11). Het antwoord van de goddelozen staat in schril contrast met het antwoord van Jesaja een paar hoofdstukken verderop, nadat hij het zeldzame voorrecht krijgt om de Heer in schitterende glorie te zien in Zijn prachtige troonzaal. In hoofdstuk 6 beschrijft hij de Heer der heerscharen te zien en serafs die roepen: heilig, heilig, heilig is de HEERE. Jesaja erkent zijn onwaardigheid en bekeert zich van zijn zonde, zodat hij gereinigd wordt voor zijn profetische bediening. (Lees Jesaja 13:6-13 voor een weergave van het onheil dat van de gezichten van de goddelozen valt af te lezen). Dit gedeelte is van toepassing op het nabije oordeel over Juda door de Babyloniërs in 605-586 B.C. (zie Jesaja 13:1). Het is ook een voorafschaduw van Gods verschijning in de eindtijd.

Jesaja 13 is een goed voorbeeld van hoe de profeten het historische vaak samenvoegen met het eschatologische. Ze hebben het eschatologische aspect meestal niet goed afgebakend met duidelijke tijdsindicaties, dus we moeten naar andere elementen kijken die ons aanwijzingen geven. In hoofdstuk 13 (binnen het orakel van Babylon) kunnen we onderscheiden dat delen ervan verwijzen naar het grotere oordeel in de eindtijd vanwege de universele terminologie zoals 'aarde' en 'wereld'.

Bovendien zijn de tekenen aan de hemel in deze passage opvallend vergelijkbaar met andere passages die duidelijk in hun eigen eindtijd-context staan (Joël 2:30-31; Matt. 24:29; Op. 6:12-13).

Jesaja 13 toont een operatie van de Soevereine Krijgsheer! Zijn toorn zal onverminderd zijn, wat resulteert in doodsbanige zondaars en hun vernietiging. Overleven zal schaarser zijn dan zuiver goud (Jesaja 13:12). Jesaja ontleent het thema van de tekenen aan de hemel ook uit het boek Joël. Het is niet alleen een letterlijke vervulling van tijdelijke duisternis, maar er is ook symboliek in deze profetie. Het concept van de duisternis is passend, omdat veel heidense goden worden geïdentificeerd met hemellichamen die licht uitstralen, waaronder de zon, maan en sterren. Zelfs vandaag de dag bestaat in het naturalistisch denken het idee dat de hemellichamen een doel op zichzelf zijn die niet door een Schepper zijn ontstaan, maar door hun eigen zelfvoorzienende kracht. Daarom zal het ironisch zijn wanneer God de hemellichamen verduistert om Zijn eigen majestueuze glans uit te stralen (zie ook Romeinen 1:18-32).

De zekerheid van de komst van deze dag zal ons ertoe moeten brengen om onszelf te onderzoeken op alle wereldse zaken waaraan we gehecht zijn, en die ons beletten om ons volledig over te geven aan de Heer van het universum. We moeten nooit te zelfverzekerd zijn en God altijd vragen om onze harten te onderzoeken op zonde. Voor meer informatie over de profetieën van Jesaja over Gods toekomstig oordeel en triomf over de aarde, verwijs ik u naar Jesaja hoofdstuk 24 t/m 27 die de 'kleine Apocalyps van Jesaja' wordt genoemd.

Jesaja belicht de volgende elementen van de dag van de Heer:

- Trotse mensen zullen vernederd worden
- Goddelozen proberen te vluchten voor zijn oordeel
- Alleen de Heer zal op die dag hoogverheven zijn
- Blootstelling van waardeloze afgoden
- Dwaasheid van vertrouwen in menselijke structuren
- Volkomen angst en wanhoop

- Gods onverminderde woede
- Zondaars gestraft
- De hemel totaal verduisterd
- Overleving zeer onwaarschijnlijk

Zefanja over de Toorn van de Dag van de Heer

Deze profeet geeft een compacte en levendige verklaring van de dag van de Heer. Zefanja profeteerde tegen Juda in de 7^e eeuw voor Christus en veroordeelde opvallende zonden zoals heidense praktijken, afgoderij, luiheid en trots (Lees Zefanja 1:1-3, 14-18).

Meer dan alle andere profeten benadrukt Zefanja de universaliteit van Gods oordeel. *“Ik zal alles volkomen wegvagen van de aardbodem, spreekt de HEERE”* (Zefanja 1:2, 3:8).

Yahweh is geen Godheid van een aantal stammen. Hij regeert wereldwijd. Volgens Zefanja kenmerkt zich deze tijd door Gods brandende toorn, duisternis, verwoesting en bloedvergieten van zowel dieren als mensen. De Goddelijke Krijgsheld dringt definitief binnen in de menselijke geschiedenis. De goddelozen hebben geen andere keuze dan zich te onderwerpen aan Zijn soevereine wil. Het verslag van Zefanja over Gods interventie in de eindtijd wordt wel ‘de botsing tussen God en mens’ genoemd.

Materiële investeringen zullen niet bij machte zijn om de opstandige mensen te bevrijden op de dag van het oordeel van de Heer. Gezien dit vreselijke beeld van toorn, dringt Zefanja aan op berouw en vurige toewijding aan de Heer (zie Zefanja 2:2-3). De profeet sluit het boek af met hoop voor het overblijfsel van Israël. Zij zullen op de Naam van de Heere vertrouwen en God zal hen herstellen (Zefanja 3:9-20). Alleen de nederige mensen zullen bij God wonen. Daardoor roept God ons op tot berouw en zelfonderzoek. Hij spoort ons aan niet te vertrouwen op menselijke structuren, maar in onderwerping aan de structuren van Zijn Koninkrijk.

Zefanja kenmerkt de dag van de Heer als volgt:

- Brandende toorn
- Verwoesting en duisternis
- Bloedvergieten van levende wezens en de mensheid
- Onderwerping aan Gods soevereine oordeel
- Machteloosheid van materiële rijkdom

Joël, Jesaja en Zefanja zijn drie profeten die een onheilspellend beeld van Gods eschatologische toorn tonen. De woorden van deze profeten zijn echter niet de laatste woorden over de inhoud van de dag van de Heer. Extra informatie in het Nieuwe Testament geeft een compleet beeld.

Jezus over Opeenvolging van Opname en Toorn

Er is een patroon te zien in de Bijbel dat God Zijn kinderen op bovennatuurlijke wijze redt, vlak voordat Hij Zijn oordeel uitvoert over de goddelozen. Dit wordt op een bijzondere manier bevestigd in het verhaal van Gods plagen over Egypte, wat leidt tot de verlossing van Israël uit de handen van het leger van Farao dat uiteindelijk wordt vernietigd in de rode zee.

Dit patroon wordt voortgezet in de context van de dag van de Heer wanneer Paulus de gelovigen de geruststellende belofte geeft in 1 Thess. 5:9. *“Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus.”*

Het woord voor zaligheid (redding) in dit vers is *soteria*. Het heeft twee gemeenschappelijke betekenissen: redding in de zin van fysieke verlossing en redding in de zin van geestelijke verlossing. In de context van de opname en de dag van de Heer gaat het over fysieke verlossing. Voor de gelovigen zal de dag van de Heer niet komen als een dief. *“Maar u, broeders, bent niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen”* (1 Thess. 5:4).

Dit patroon van verlossing vóór Gods toorn komt vooral tot uiting in het onderwijs van Jezus waar Hij de nadruk legt op de opeenvolging van verlossing (opname) en toorn (oordeel).

22"En Hij zei tegen de discipelen: Er zullen dagen komen dat u ernaar verlangen zult één van de dagen van de Zoon des mensen te zien, en u zult die niet zien. 23En zij zullen tegen u zeggen: Ziehier of ziedaar is Hij. Ga er niet heen en ga er niet achteraan. 24Want zoals de bliksem flitst van de ene plaats onder de hemel en naar de andere plaats onder de hemel licht, zo zal ook de Zoon des mensen zijn op Zijn dag. 25Eerst moet Hij echter veel lijden en verworpen worden door dit mensengeslacht. 26En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. 27 Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen om deed komen" (Lukas 17:22-27, zie ook Matt. 24:37-41).

In dit Schriftgedeelte zien we ten minste drie belangrijke waarheden met betrekking tot de terugkeer van Jezus Christus.

Ten eerste zal het teken van Zijn komst als bliksem zijn die de hemel zal verlichten. In Deel 2 hebben we dit behandeld (Matt. 24:3, 27,30).

Ten tweede vergelijkt Jezus de ongelovigen ten tijde van de zondvloed met de ongelovigen op het moment van Zijn terugkeer. Jezus zegt dat mensen doorgaan met hun dagelijkse bezigheden van eten, drinken en trouwen. Hij verwijst niet naar vraatzucht, dronkenschap en immoraliteit. Zeker, de wereld vóór de zondvloed was allesbehalve Godvrezend (Genesis 6:11-13) en het is veilig om te zeggen dat bovengenoemde zaken aan de orde van de dag waren (zie 2 Petrus 2:5). Maar dat is niet het punt waar het om gaat. Jezus benadrukt dat ze geheel onverschillig waren en bezig met hun dagelijkse activiteiten. Ze waren zich niet bewust van Gods komende toorn. Kortom, in de dagen van Noach waren de mensen niet voorbereid toen de zondvloed kwam. Zo zal het ook zijn in de dagen

bij de komst van Christus. Mensen gaan gewoon door met hun dagelijkse werkzaamheden voor hun eigen genot. De woorden van Paulus stemmen overeen met de woorden van Jezus, want hij zegt dat bij de aanvang van de dag van de Heer de ongelovigen zullen zeggen:

“Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw en zij zullen het beslist niet ontvluchten” (1 Thess. 5:3).

Het derde punt dat Jezus maakt, is dat deze onwetendheid plaatsvond tot de dag dat Noach de ark binnenging. Op dezelfde dag dat zij de ark binnengingen, begon de zondvloed. Niet twee, vijf of zeven dagen later (Genesis 7:1-18). Noach had zeven dagen de tijd om alle dieren te verzamelen, *“want over nog zeven dagen zal Ik het op de aarde veertig dagen en veertig nachten laten regenen”* (Genesis 7:4). Aan het eind van de zeven dagen *“zijn alle bronnen van de grote watervloed opengebarsten en de sluizen van de hemel opengezet (Gen.7:11).* En *“op diezelfde dag gingen Noach...in de ark”* (Gen. 7:13).

Er zal géén tijdsruimte zijn van dagen, weken of maanden tussen de verlossing van de rechtvaardigen en de ontlading van Gods toorn bij Zijn terugkeer. Het is back-to-back!

Om ervoor te zorgen dat Hij niet verkeerd wordt begrepen, benadrukt Jezus dit punt door de gebeurtenis van Lot en Sodom te citeren.

²⁸Op dezelfde manier ook, zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden.

²⁹Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. ³⁰Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden. ³¹Wie op die dag op het dak zal zijn, met zijn huisraad in huis, moet niet naar beneden gaan om het mee te nemen. En wie op de akker is, moet evenmin terugkeren naar wat hij achterliet. ³²Denk aan de vrouw van Lot.

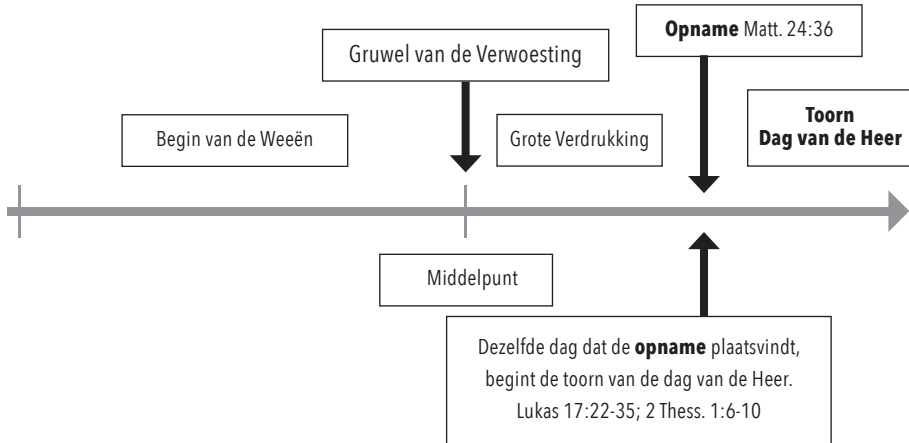
³³Wie zijn leven zal proberen te behouden, zal het verliezen. En wie het

zal verliezen, zal het behouden. ³⁴*Ik zeg u: In die nacht zullen er twee op één bed zijn. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden.* ³⁵*Twee vrouwen zullen samen malen. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden*” (Lukas 17:28-35).

Net als in de dagen van Noach gingen de mensen in de dagen van Lot door met hun dagelijkse dingen: *“zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden.”* Ze waren zich nergens van bewust en hadden zich niet voorbereid op Gods naderende oordeel. Zijn oordeel begon op dezelfde dag als de bevrijding van Lot. *“Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om”* (zie ook Gen. 19:23-28). *“Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden.”* Paulus maakt een soortgelijke opmerking in 2 Thess. 1:7 *“en aan u die verdrukt wordt, samen met ons verlichting te geven bij de openbaring van de Heere Jezus vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht.”* Paulus zegt hier dat de gemeente verdrukking zal ervaren tot op de dag van de openbaring van Jezus Christus. Wij weten uit zijn eerder onderwijs, in de eerste brief aan de Thessalonicenzen, dat deze verlossing de opname is (1 Thess. 4:15-18).

In 2 Thess. 1:10 zegt Paulus dat het uitsluiten van ongelovigen van het aangezicht van de Heere zal beginnen *“wanneer Hij zal gekomen zijn om op die dag verheerlijkt te worden in zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die geloven.”* Voor de gelovigen die op dat moment nog in leven zijn en het getuigenis van Paulus geloven (vers 10), zal op die dag de eeuwige rust beginnen, maar voor de ongelovigen *“die het evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn”* (vers 8) het eeuwige verderf. Met andere woorden, er zal geen vertraging zijn tussen de opname van de rechtvaardigen en de dag van het oordeel van de Heer over de goddelozen. De komst van de Heer zal tegelijkertijd tweeledig zijn (opname en toorn). Deze waarheid van ‘op dezelfde dag’ bevat belangrijke implicaties. De Bijbel leert dat er gebeurtenissen zullen plaatsvinden vóór de dag van de Heer, daarom zullen deze gebeurtenissen – tekenen aan de hemel (Joël 2:30-31), de komst van Elia (Mal. 4:5), de geloofsafval en de openbaring van de Antichrist (2 Thess. 2:1-4) – vóór de opname plaatsvinden!

OPNAME EN DAG VAN DE HEER: BACK-TO-BACK

Paulus over de Toorn van de Dag van de Heer

In de eerste brief aan de Thessalonicenzen geeft de apostel Paulus ons belangrijk onderwijs over de toorn van de dag van de Heer.

1"Maar wat de tijden en de gelegenheden betreft, broeders, is het voor u niet nodig dat men u schrijft. 2Want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht. 3Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten. 4Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen" (1 Thess. 5:1-4).

In 1 Thess. 4:13-18 reageert Paulus op het verdriet van de Thessalonicenzen door een belangrijk punt in hun leer over de laatste dagen te corrigeren. Het is niet hun enige denkfout. De Thessalonicenzen zijn angstig, omdat ze denken het oordeel van God te moeten ondergaan. Daarom verzekert Paulus ze van Gods belofte en soevereiniteit in 1 Thess. 5:1-11. In het vorige Bijbelgedeelte over de opname, troost Paulus de gelovigen in Thessalonica over het lot van hun gestorven dierbaren. Nu richt Paulus zich tot dezelfde gelovigen over hun eigen positie in Christus in het licht van Zijn *parousia*. Hij spoort hun aan geestelijk waakzaam te blijven. Voor wat betreft de ongelovigen, zij zullen niet in staat zijn aan de plotselinge terugkeer van de Heer te ontsnappen. Zij zullen Zijn toorn ervaren.

Plotseling als een Dief

¹Maar wat de tijden en de gelegenheden betreft, broeders, is het voor u niet nodig dat men u schrijft. ²Want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht” (1 Thess. 5:1-2).

De verklaring van Paulus dat “het voor u niet nodig is dat men u schrijft” geeft twee dingen aan: 1) er is een vraag gesteld over de tijden en gelegenheden van Jezus’ terugkeer en 2) de Thessalonicenzen hadden daarvoor al onderwijs ontvangen over deze dingen (2 Thess. 2:5).

In eerste instantie zou je denken dat Paulus hun vraag afwijst over de timing van de komst van de Heer, alsof ze vragen: “Paulus, op welke dag komt Jezus terug?” Waarop Paulus antwoordt: “dat kan ik je niet vertellen, want Hij komt terug als een dief.” Dit is een onzorgvuldige manier van lezen wat de context betreft. De Thessalonicenzen vragen niet om een specifiek jaar, dag of uur op de kalender. In plaats daarvan onthult het antwoord van Paulus dat ze vragen hebben over de voorwaarden van die dag. Met andere woorden, Paulus leert dat Jezus terug zal komen wanneer er een bepaalde conditie in de wereld bestaat. Ik kom hier later op terug.

Paulus legt uit waarom hij ze niet hoeft te schrijven over de tijden en gelegenheden *“want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht.”* Het is duidelijk dat Paulus deze vergelijking met de dief gebruikte toen hij de gemeente stichtte, maar zij begrepen niet de volledige implicaties. De vergelijking van de dief in de nacht wordt vaak gebruikt in het Nieuwe Testament, allereerst door Jezus in de rede op de Olijfberg (zie Matt. 24:43; Lukas 12:39-40; 2 Petrus 3:10, Openbaring 3:3, 16:15). Wat is de bedoeling van deze vergelijking en hoe kunnen we deze goed begrijpen? De leer van de pre-tribulatie past ten onrechte deze vergelijking toe op hun visie, dat de terugkeer van Jezus op elk willekeurig moment kan gebeuren. Deze visie houdt zich niet bezig met het feit of geprofeteerde gebeurtenissen al dan niet moeten plaatsvinden vóórdat Jezus terugkeert. Het is ook een vergissing om een zekere onvoorspelbaarheid in deze vergelijking te lezen, want Paulus zegt: *“maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen”* (1 Thess. 5:4). In plaats daarvan geeft deze vergelijking een waarschuwing om geestelijk voorbereid te zijn. Het punt van Paulus is dat (als je geestelijk niet voorbereid bent) de terugkeer van Christus je plotseling zal overkomen, met alle negatieve gevolgen van dien. Gehoorzaamheid zorgt ervoor dat het niet mogelijk is dat onze Heer als een dief terugkeert voor degene die waakzaam zijn.

Wij behoren Christus toe, vandaar dat we moeten leven met een houding van verwachting en geestelijke waakzaamheid. Paulus breidt dit thema van de vergelijking met de dief verder uit.

³Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten. ⁴Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen” (1 Thess. 5:3-4).

In vers 3 zegt Paulus dat het onverwachte verderf voor de goddelozen het gevolg is van de terugkeer van de Heer. Paulus vat de perceptie van de ongelovigen samen wanneer ze zeggen ‘vrede en veiligheid’. Tijdens

de grote verdrukking van de Antichrist zal de wereld ‘vrede en veiligheid’ ervaren voor degenen die de Antichrist trouw zijn. Paulus spreekt hier over een voorwaardelijke ‘vrede en veiligheid’ die voorafgaat aan de dag van de Heer. Deze ‘vrede en veiligheid’ zal echter een illusie zijn, een valse zekerheid voor de ongelovigen, omdat uiteindelijk onvoorziene rampspoed hen zal overkomen, net zoals plotselinge weeën een zwangere vrouw (zie Matt. 24:37-39).

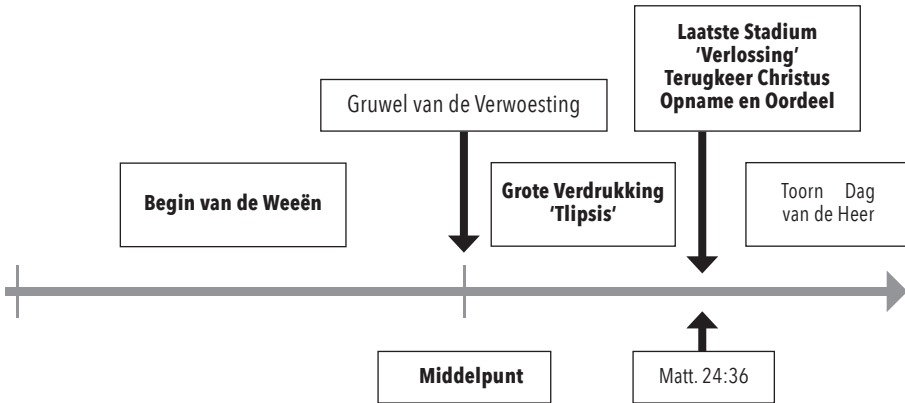
Paulus’ vergelijking met geboorteweën is ontleend aan een gedeelte uit het Oude Testament over de dag van de Heer (Jesaja 13:6-10). Omdat het verderf net zo plotseling zal komen als weeën, zo zullen ook de goddelozen zeker niet ontsnappen, zegt Paulus (zie ook Lukas 21:34-36; Op. 6:12-17; Jesaja 26:17-21).

We moeten oppassen dat we Paulus’ gebruik van de vergelijking van geboorteweën niet verwarren met het gebruik van dezelfde bewoording in Jezus’ rede op de Olijfberg. *“Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën”* (Matt. 24:8).

Paulus maakt op een andere manier gebruik van deze uitdrukking. Jezus past de metafoer van de geboorteweën toe op bepaalde gebeurtenissen vóór de grote verdrukking van de Antichrist, terwijl Paulus het toepast op de situatie van het begin van de toorn van de dag van de Heer ná de grote verdrukking. Zo gebruikt Jezus de metafoer van geboorteweën om te waarschuwen dat het einde nog niet is gekomen. *“Pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde...”*⁸*Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën”* (Matt. 24:6,8).

Paulus gebruikt de metafoer om aan te kondigen dat het einde is gekomen *“dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw”* (1 Thess. 5:3; zie ook Jesaja 13:7-8).

STADIA VAN GEBORTEWEEËN

De geruststelling van Paulus in vers 4 veronderstelt dat de Thessalonicenzen bang zijn dat ze niet aan de toorn van de dag van de Heer zullen ontsnappen. Paulus legt daarom de tegenstelling uit tussen de goddelozen die die dag niet zullen kunnen ontvluchten, omdat Christus voor hen terugkeert als een dief, met de gehoorzame en waakzame gelovigen die niet in de duisternis zijn, zodat die dag hen niet als een dief zal overvallen. Deze geruststellende belofte ondermijnt het idee van de pre-tribulatie gedachte dat Jezus in het geheim terugkeert als een dief voor Zijn gemeente. De vergelijking met de duisternis verwijst juist naar het gescheiden zijn van Christus en is in oppositie tegen God. Omgekeerd verwijst het ‘niet in de duisternis’ zijn naar de moraliteit van een kind van God.

Gelovigen moeten dus van nature geestelijk waakzaam en voorbereid zijn. Samengevat, de Thessalonicenzen stellen vragen over de tijden en gelegenheden van de dag van de Heer. Paulus legt uit dat de timing is gebaseerd op een geestelijke conditie die verband houdt met de vergelijking van een dief in de nacht. De dag van de Heer zal plaatsvinden wanneer de goddelozen vol vertrouwen zullen zeggen ‘vrede en veiligheid’, maar dan zal hun ‘een onverwacht verderf’ overkomen. Maar waakzame gelovigen zullen gereed zijn. 1 Thess. 5:1-4 leert niet dat we gereed en waakzaam moeten zijn omdat de dag van de Heer op handen is.

In plaats daarvan stelt Paulus hen gerust dat ze de dag van de Heer niet zullen ervaren (1 Thess. 5:9).

We gaan ons nu richten op het laatste deel van de Bijbel, het boek Openbaring. Dit boek laat ons kennismaken met systematische elementen van het oordeel die God zal uitvoeren op deze wereld.

Het Zevende Zegel: Aankondiging Oordeel

Jezus alleen is waardig (gemachtigd) de zegels te verbreken en de boekrol te openen om Zijn aardse Heerschappij terug te winnen. Dit doet Hij door de naties te veroveren die het koninkrijk van de duisternis vormen. Het verbreken van het zevende en laatste zegel kondigt de toorn van de dag van de Heer aan. Het openen van de boekrol introduceert de eerste fase van Gods toorn in een reeks bazuinoordelen. Dit zal worden gevolgd door de tweede fase, de finale van Gods toorn, de zeven schaaloordelen en Armageddon.

¹“En toen het Lam het zevende zegel geopend had, kwam er een stilte in de hemel van ongeveer een half uur. ²En ik zag de zeven engelen die vóór God stonden en aan hen werden zeven bazuinen gegeven. ³En er kwam een andere engel, die met een gouden wierookvat bij het altaar ging staan. Aan hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij dat samen met de gebeden van alle heiligen op het gouden altaar vóór de troon zou leggen. ⁴En de rook van het reukwerk steeg, met de gebeden van de heiligen, uit de hand van de engel op tot vóór God. ⁵En de engel nam het wierookvat en vulde dat met het vuur van het altaar en wierp het op de aarde, en er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving. ⁶En de zeven engelen die de zeven bazuinen hadden, gingen zich gereedmaken om op de bazuin te blazen” (Openbaring 8:1-6).

Voordat het eerste oordeel klinkt, is er een plechtig tafereel in de hemel wanneer het zevende zegel wordt geopend. Het is een stille opmaat naar de dag van de Heer toe. Dit is de enige plaats in het boek Openbaring waar stilte wordt genoemd. Vanuit het perspectief van de visie van pre-toorn (pre-wrath) is dit logisch. De opstanding en opname van Gods kinderen vond zojuist plaats (Openbaring 7:9-17); nu staat de toorn van de dag van de Heer op het punt te worden uitgevoerd. Dit moment van stilte in de hemel is het signaal van de angstaanjagende toorn van God die over de wereld komt.

De profeet Zefanja zegt het volgende over deze stilte:

“Wees stil voor het aangezicht van de Heere HEERE, want nabij is de dag van de Heere. Ja, de HEERE heeft een offer bereid, zijn genodigden geheiligd” (Zefanja 1:7).

Zacharias schrijft: *“Wees stil voor het aangezicht van de HEERE, alle vlees, want Hij is ontwaakt uit Zijn heilige woning” (Zacharia 2:13, zie ook Habakuk 2:20).*

Deze stilte dient de gerechtigheid van God en voor de uitvoering van Zijn rechterlijke macht. Zijn oordelen zijn waar, heilig en onberispelijk; geen enkel wezen kan zich ertegen verdedigen.

Zeven Kwellende Bazuinen van Gods Toorn

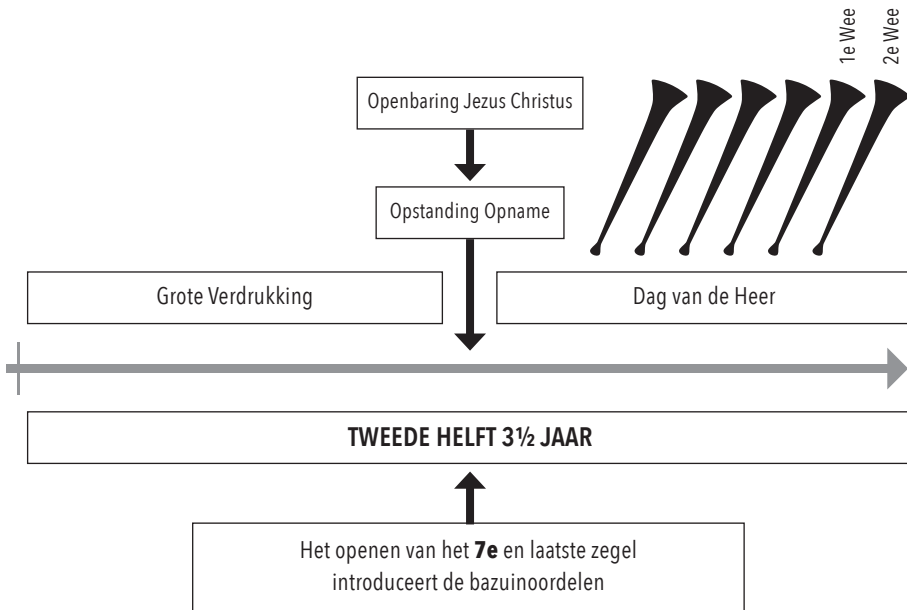
In het Oude Testament symboliseren bazuinen Gods tussenkomst in het leven van Zijn volk. In Openbaring 8:6 staan er zeven engelen voor God en aan elk van hen wordt een bazuin gegeven. De engelen die ‘voor God staan’ zijn een speciale orde van engelen. In deze context symboliseren de bazuinen een oordeelsstrijdkreet (denk hierbij bijvoorbeeld aan de zeven priesters die op zeven bazuinen blazen bij de val van Jericho, Jozua 6:4-9). Verder wordt ons verteld dat een andere engel met een gouden wierookvat bij het altaar gaat staan. *“Aan hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij dat samen met de gebeden van alle heiligen op het gouden altaar vóór de troon zou leggen” (Openbaring 8:3).*

Het geven van ‘reukwerk, samen met de gebeden’ suggereert dat het doel is om God te behagen, zodat Hij zal reageren. In deze context gaat het om voorbereidingen voor het oordeel. De gebeden die binnenkort beantwoord worden, omvatten hoogstwaarschijnlijk ook de gebeden van de martelaren van het vijfde zegel. *“En zij riepen met luide stem: tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen?”* (Openbaring 6:10).

Nadat de gebeden God hebben bereikt, wordt de stilte verbroken. *“En de engel nam het wierookvat en vulde dat met het vuur van het altaar en wierp het op de aarde en er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving”* (Openbaring 8:5). Dit zijn de standaard elementen van Goddelijke tekenen die de daaropvolgende bazuinoordelen inleiden. Het wierookvat diende eerder om het reukwerk te offeren met de gebeden van de heiligen, nu functioneert het om wraak te nemen. De krachtige voorstelling van het op aarde werpen van vuur zal worden herhaald in de bazuinoordelen (Openbaring 8:7-8). Er vond een grote aardbeving plaats bij het zesde zegel en hier zien we opnieuw een aardbeving, met nog meer te volgen. Deze aardbevingen zullen de goddelozen herinneren aan Gods soevereiniteit over de aarde, of beter gezegd, onder de aarde. We zullen deze combinatie van de Goddelijke tekenen ook op latere momenten zien (Openbaring 11:19; 16:18 en 4:5).

Kortom, het werpen van vuur, donderslagen, stemmen, bliksem en een aardbeving zijn Gods tekenen dat het nu Zijn tijd is. Er is geen uitstel meer en geen stilte. De engelen bereiden zich voor om de oordelen van God uit te voeren (lees Openbaring 8:7 t/m 9:21 voor het verslag van de bazuinoordelen).

ZES BAZUINEN: EERSTE FASE TOORN VAN GOD

Zeven Razendsnelle Schalen en Armageddon

We behandelen nu de tweede fase: het hoogtepunt van de toorn van de dag van de Heer dat zich manifesteert in de schaaloordelen met inbegrip van de slag bij Armageddon. Deze laatste reeks oordelen zal uitroeien wat er nog over is van het koninkrijk van het beest en Gods Koninkrijk op aarde terugvorderen voor de Heerschappij van Christus. De voltooiing van de zesde bazuin brengt ons tot het einde van de periode van 7 jaar, die vervolgens wordt gevolgd door periodes van dertig en vijfenveertig dagen (zie Daniël 12:9-13).

Kort nadat de periode van zeven jaar is voltooid, zal de zevende bazuin klinken en aankondigen dat God Zijn regering op aarde heeft gereclemeerd. De zevende bazuin is het 'derde wee' dat de hoogste intensiteit markeert van de toorn van de dag van de Heer, gemanifesteerd door de zeven schaaloordelen. Maar eerst is er de uitspraak over Gods terugvordering van Zijn Heerschappij op aarde.

¹⁴“Het tweede wee is voorbijgegaan. Zie, het derde wee komt spoedig.¹⁵En de zevende engel blies op de bazuin, en er klonken luide stemmen in de hemel, die zeiden: De koninkrijken van de wereld zijn van onze Heere en van Zijn Christus geworden, en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid” (Openbaring 11:14-15; zie ook Daniël 2:44).

‘De koninkrijken van de wereld’ zijn niets anders dan satans koninkrijk, die zich manifesteert via zijn slaafse volgeling, de Antichrist. De Antichrist zal 1260 dagen autoriteit worden gegeven om de wereld te regeren en om Gods kinderen te vervolgen (Dan. 7:25; Op. 13:5). Deze autoriteit begint halverwege de periode van 7 jaar, wanneer hij de veroorzaker is van de gruwel die verwoesting brengt (Daniël 9:27). Op het moment dat zijn autoriteit vervalst (aan het einde van de periode van 7 jaar) zal God formeel Zijn aardse Koninkrijk terugvorderen van satan bij het blazen van de zevende bazuin (Op. 11:15).

Gedurende de periode van dertig dagen zullen de schaaloordelen functioneren om Gods Koninkrijk aan te kondigen en de ondergang van het koninkrijk van de Antichrist uit te voeren. De schaaloordelen spelen een cruciale rol in de overgangsfase, waarin de heerschappij van de Antichrist wordt vervangen door de Heerschappij van Christus.

Satan zal zich echter verzetten tijdens deze overgangsfase. Hij zal weigeren om het gezag van Jezus als Koning te aanvaarden bij de aankondiging van de zevende bazuin. De Antichrist gaat de witte vlag niet hissen en zijn koninkrijk ook niet zomaar overhandigen. Nadat zijn gezag van 1260 dagen is verstreken, zal hij proberen (zonder succes) om zijn gezag, koninkrijk en volgelingen te behouden door oorlog te voeren tegen Christus. Hij gaat het uitvechten, ook al is zijn (door God toegestane) autoriteit verstreken. De eerste daad van Koning Jezus is daarom om preventief Zijn vijanden te slaan en uit te roeien die zich tegen Zijn Koninkrijk verzetten. Dat doet Hij door middel van de schaaloordelen en de strijd bij Armageddon, waar de ultieme vernietiging van de Antichrist wordt gerealiseerd (Openbaring 19:20).

De bazuinoordelen vereisen redelijk veel tijd om zich te ontvouwen; de vijfde bazuin bijvoorbeeld duurt vijf maanden (Op. 9:5,10). De aard en het doel van de schaaloordelen zullen zich daarentegen snel ontvouwen gedurende de dertig dagen die volgen op de periode van 7 jaar. De profeet Daniël levert het bewijs van deze extra periode van dertig dagen ná de periode van 7 jaar.

De gruwel van de verwoesting zal dertig dagen extra duren ná het einde van het gezag van de Antichrist van 1260 dagen.

“Van de tijd af dat het steeds terugkerende offer weggenomen zal worden en de verwoestende gruwel opgesteld zal zijn, zijn het duizend tweehonderdnegentig (1290) dagen” (Daniël 12:11).

Aan het einde van deze periode van dertig dagen zal het einde van de gruwel van de verwoesting samenvallen met de vernietiging van de verwoester (de Antichrist).

“Hij zal voor velen het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste” (Daniël 9:27).

Deze vernietiging van de verwoester (Antichrist) wordt afgebeeld in de nasleep van Armageddon, wanneer hij levend in de poel van vuur wordt gegooid (Openbaring 19:20). Daarom zullen de schaaloordelen inclusief de slag bij Armageddon zich ontvouwen gedurende de korte periode van dertig dagen. Deze korte periode van Gods laatste toorn komt ook tot uitdrukking in de beeldspraak van de schalen. Het Nieuwe Testament vermeldt minstens vijftien verschillende potten, schalen, manden en andere soorten vaten. De Griekse term voor deze specifieke ‘kom’ is *phiale*, wat een ‘brede, ondiepe kom’ betekent. De keuze voor dit woord is niet willekeurig, maar impliceert een snel oordeel. Het suggereert dat het legen van de inhoud van Gods laatste toorn snel zal gebeuren.

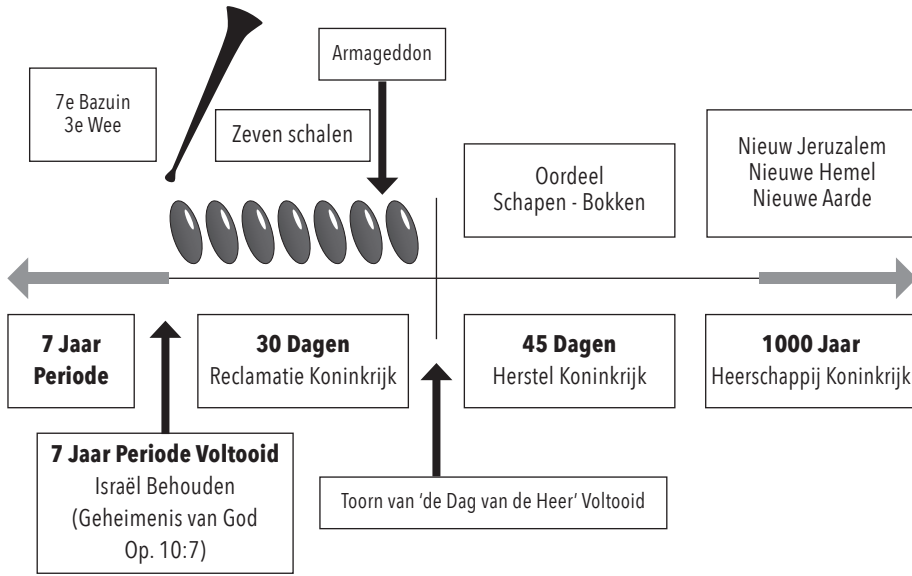
Deze beeldspraak van het legen van de schaalordelen is als een grote finale van een vuurwerkshow. Het past dus goed bij de korte periode van dertig dagen.

De zesde schaal is uniek ten opzichte van de andere schaalordelen, omdat het geen uitgesproken toorn omvat. Het beschrijft de voorbereiding van de climax van Gods oorlogs-oordeel over de naties en het koninkrijk van het beest. Er zit ironie in deze voorbereiding. Demonische krachten zullen de koningen van de aarde samenbrengen. De strijd is echter niet zozeer een strijd, maar een Goddelijke oproep voor de naties om te komen en hun oordeel te ontvangen. Deze zesde schaal onthult de beruchte apocalyptische locatie voor de strijd, waar de legers van de naties zich zullen verzamelen en uiteindelijk worden verslagen door de Heer en Zijn heilige legers.

“En hij verzamelde hen op de plaats die in het Hebreeuws Armageddon wordt genoemd” (Openbaring 16:16).

‘Armageddon’ wordt eenmaal genoemd in de Bijbel. Wat is de betekenis van Armageddon (*Harmagedon*)? Naar mijn mening is het beste begrip in de letterlijke zin: de berg van Megiddo. Er was een stad op een heuvel met de naam Megiddo met uitzicht op de vallei van Jizreël, die ook de vallei van Megiddo wordt genoemd²⁰ (lees Openbaring 15:1 t/m 16:21; 19:11-21 voor het verslag van de schaalordelen en de slag bij Armageddon).

NÁ DE PERIODE VAN 7 JAAR

De zevende bazuin wordt geblazen kort ná de voltooiing van de periode van 7 jaar, die de definitieve reeks van Gods oordelen van de schalen introduceert.

Conclusie

In Deel 3 heb ik uitgelegd wat de uitdrukking ‘de dag van de Heer’ betekent. Vervolgens behandelde ik de dag van de Heer zoals Jezus die kende van de Joodse profeten, gevolgd door Jezus’ onderwijs dat de opname zal plaatsvinden op dezelfde dag dat de toorn van de dag van de Heer begint. Daarna concentreerde ik mij op het onderwijs van Paulus over de dag van de Heer en sloot ik af met het boek Openbaring voor een systematische weergave van de oordelen.

We hebben onze studie over de terugkeer van Jezus afgerond. In Lukas 18:8 stelt Jezus de vraag: *“maar zal de Zoon des mensen, als Hij komt, wel het geloof op aarde vinden?”*

Deze onheilspellende vraag van Jezus houdt in dat er een verleiding zal zijn om van het geloof af te vallen.

In Zijn rede op de Olijfberg waarschuwt Jezus dat er tijdens de grote verdrukking concrete verleidingen zullen zijn voor de gelovigen, inclusief vervolging, bedrog en gemakzucht.

Het is absoluut noodzakelijk dat we ons hart voorbereiden om ‘overwinnaars’ te zijn voor wat misschien binnenkort staat te gebeuren. Dit is waarom Jezus waarschuwt:

“Zie, Ik heb het u van tevoren gezegd!” (Mattheüs 24:25)

BIJLAGEN

Bijlage 1

Parallellen tussen Jezus en Paulus

Er zijn dertig parallellen tussen het onderwijs van Jezus over Zijn terugkeer in Zijn rede over de laatste dingen op de Olijfberg en het onderwijs van Paulus over de terugkeer van Jezus in de brieven aan de Thessalonicenzen. Deze vergelijking van Schrift met Schrift toont de afhankelijkheid van Paulus van Jezus' rede over de laatste dingen op de Olijfberg. Deze parallellen moeten ons niet verrassen, omdat Paulus deze afhankelijkheid expliciet aangeeft “...met een woord van de Heere” (1 Thess. 4:15). Dit laat zien dat de rede van Jezus op de Olijfberg bedoeld is voor de gemeente.

Het is een grote vergissing om de waarschuwingen van Jezus in deze rede af te wijzen voor de huidige gemeente en ze alleen toe te passen op de gelovigen die leefden in 70 A.D. (preterisme) of op Joodse gelovigen in de komende periode van de ‘verdrukking’ (pre-tribulatie).

Op de volgende bladzijde ziet u een tabel met de parallellen.

JEZUS Matt. 24-25	Parallellen over de Tweede Komst	PAULUS I & II Thess.
24:3-4	Christus is de bron	I.4:15
24:3, 27, 37, 39	context: de parousia	I.4:15; II.2:1, 8
24:4-5, 23-26	laat u niet misleiden	II.2:3
24:6	word niet verschrikt	II.2:2
24:15	Antichrist gruwel verwoesting	II.2:4
24:21-22	oppositie door Antichrist	II.2:3-4, 8-9
24:24	bedrieglijke tekenen/wonderen	II.2:9-10
24:24	uitverkorenen niet verleid	II.2:9-14
24:12	wetteloosheid	II.2:3, 12
24:10-11	geloofsafval van velen	II.2:3
24:13, 22, 31, 40-41 (Lk 21:28)	gelovige overlevenden verlost	I.4:15, 17; 5:9; II.1:7
24:22, 29-31	dagen verdrukking ingekort	II.1:6-7; 2:8
24:27, 30	start van de parousia	I.4:15, II.2:1, 8
24:29-30	parousia volgt op Antichrist	II.2:8
24:27-30	universele waarneming	I.4:16; II.1:7-8
24:30	Jezus en wolken	I.4:17
24:30	kracht en heerlijkheid	II.1:9
24:31	aanwezigheid engelen	I.4:16; II.1:7
24:31	bazuingeschal	I.4:16
24:31	bijeenbrengen/vereniging	I.4:17; II.2:1
25:6	ontmoeting (<i>apantesis</i>)	I.4:17
24:37-41 (Lk 17:22-35)	'back-to-back' opname en toorn	II.1:6-10
24:37-41	'vrede en veiligheid'	I.5:3
24:43	dief in de nacht	I.5:2, 4
24:37-41 (Lk 21:34)	plotseling verderf goddelozen	I.5:2-3
24:29-30, 37-39	start 'dag van de Heer'	I.5:1-3, II.1:7-8
25:10-13 (Lk 21:36)	onontkoombaar voor onvoorbereide mensen	I.5:3
24:32-33	tijden, gelegenheden kennen	I.5:1
24:45-46	de gelovigen bij Zijn komst	I.5:4-5, 8
24:42-25:13 (Lk 21:34-36)	wees waakzaam en verwachtend	I.5:6-8

Bijlage 2

Voorstel Opbouw van het Boek Openbaring

De opbouw van het boek Openbaring is een algemeen punt van discussie. Er is echter overeenstemming over de basis van de structuur. Men is het eens dat de proloog wordt gevonden in Openbaring 1:1-8 of 1:1-20 en de epiloog in Openbaring 22:6-21. Er is ook een breed draagvlak over de duidelijkheid van de brieven aan de zeven gemeenten in de hoofdstukken 2-3.

Nu blijft de kern van het boek Openbaring over: Openbaring 4:1-22:5. Er zijn verschillende voorstellen gedaan met betrekking tot de structuur ervan. Sommigen menen een tijdelijk karakter te zien in de structuur vanuit het perspectief van Johannes. “*Schrijf nu op wat u hebt gezien, en wat is, en wat hierna zal geschieden*” (Op. 1:19). Een andere veel voorkomende rangschikking is literair van aard, waarin Johannes driemaal wordt opgeroepen om getuige te zijn van nieuwe visioenen (Op. 4:1-16:21; 17:1-21:8; 21:9-22:5).

Sommigen geven er de voorkeur aan, om Openbaring hoofdzakelijk te bekijken door de lens van een koninkrijksverdeling, waarin de eerste helft (1-11) vertelt over gebeurtenissen die zich ontvouwen tot Gods terugvordering van Zijn Koninkrijk en de nederlaag van satans koninkrijk. “*De koninkrijken van deze wereld zijn van onze Heere en van Zijn Christus geworden, en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid*” (Op. 11:15). De tweede helft (12-22) wordt opgevat als het herformuleren van deze gebeurtenissen door ze toe te lichten of uit te werken.

Ten slotte is de meest opvallende structuur die Johannes geeft het septet (set van zeven), waarvan er vijf series van zevens zijn of septetten.

Het eerste septet bevat de brieven aan de zeven gemeenten (2-3).

Het tweede septet is de boekrol verzegeld met zeven zegels (6:1-17; 8:1).

Het derde septet omvat de bazuinoordelen (8:2-9:21; 11:15-19). Het vierde septet omvat de schaaloordelen, waarvan wordt gezegd dat ze Gods laatste toorn bevatten (15:1-16:21).

Het vijfde septet, de enige die niet expliciet wordt opgesomd, omvat zeven visioenen die vergelijkbare kenmerken met elkaar delen (12-14).

Een ander literair fenomeen in het boek dat heel belangrijk is, maar soms geminimaliseerd, is het gebruik van tussengedeelten (parentheses). Tussengedeelten fungeren als pauzes in het verhaal en bieden ruimte aan de ontwikkeling van eerdere gebeurtenissen, voordat het verhaal weer verder gaat. Er zijn kleine tussengedeelten verspreid over het boek en twee grote tussengedeelten (12-14; 17:1-20:3).

De eerste helft van het boek, hoofdstuk 1-11, is opeenvolgend en tot en met de voltooiing van de periode van 7 jaar.

Hierna volgt het eerste grote tussengedeelte in hoofdstuk 12-14, dat een panoramisch beeld geeft van het koninkrijk-conflict tussen satan en God. Dit tussengedeelte beslaat de periode van de Messiaanse belofte tijdens de geschiedenis van Israël, richt zich vervolgens vooral op de grote verdrukking van de Antichrist en wordt afgesloten met de eschatologische oogsten van verlossing en oordeel bij de komst van Christus.²¹ Het verhaal gaat verder in Openbaring 15-16 met de schaaloordelen.

Het tweede grote tussengedeelte staat in de hoofdstukken 17:1-20:3. In dit gedeelte ontwikkelen zich een paar belangrijke gebeurtenissen, waaronder de zesde en zevende schaaloordelen, de grote hoer en de autoriteit van het beest, de vernietiging van de grote stad 'Babylon', God die verheerlijkt wordt vanuit de hemel, de bruiloft van het Lam en de nederlaag van de 'drie tegenstanders van God'.

Ten slotte benadrukt de conclusie van het boek het begin van het millennium in de hoofdstukken 20:4-22:21.

Ik wil een paar opmerkingen maken over het eerste grote tussengedeelte in Openbaring 12-14, zodat we het goed kunnen interpreteren in het licht van de algemene structuur in het boek. Ten eerste kunnen we niet afdwingen dat elk hoofdstuk in een chronologische volgorde staat.

Dat brengt ons namelijk in verwarring door de conflicterende gebeurtenissen die vooral in dit gedeelte worden beschreven. Zeker, het verhaal in Openbaring vertoont een algemene progressieve beweging. We weten bijvoorbeeld dat de climax in de hoofdstukken 19-22 volgen op het verhaal in de hoofdstukken 1-18; en het is vanzelfsprekend dat de hoofdstukken 6-22 volgen op de hoofdstukken 1-5. Hoewel de verhalende hoofdstukken over de zegels, bazuinen en schalen opeenvolgend zijn, zijn de hoofdstukken 12-14 bijzonder, omdat ze het verhaal in de hoofdstukken 8-11 niet chronologisch volgen. Verwijzingen in de hoofdstukken 12-14 geven bijvoorbeeld het begin van de acties van de Antichrist weer, terwijl het verhaal in de hoofdstukken 8-9 de bazuinoordelen beschrijft. Maar we weten dat Gods toorn niet begint vóór de vervolging van de gelovigen door de Antichrist. Dus hoe verklaart men deze uitzondering voor een anderszins opeenvolgend verhaal?

De kwestie van de chronologie van de hoofdstukken 12-14 wordt opgelost wanneer men erkent dat deze hoofdstukken functioneren als een tussengedeelte die zeven visioenen bevat. Ze dienen om het verhaal te onderbreken om zo de ontwikkelingen te beschrijven van eerdere gebeurtenissen, die voor een groot gedeelte tijdens de periode van 7 jaar zullen plaatsvinden. Daarna wordt het verhaal weer opgepakt in de hoofdstukken 15-16 waarin de schaaloordeelen worden beschreven die onmiddellijk ná de periode van 7 jaar zullen plaatsvinden.

Het literaire aspect van een tussengedeelte (parenthese) is niet uniek voor Openbaring. Het wordt ook gevonden in twee andere eschatologische passages: Mattheüs 24 en Daniël 7. Mattheüs 24:9-14 is een overzicht van de grote verdrukking, terwijl de verzen 15-28 een tussengedeelte is die deze informatie nader toelicht. Daniël 7:1-14 is een overzicht in verhaalvorm, dat wordt gevolgd door een tussengedeelte die de informatie over het vierde beest nader toelicht in de verzen 15-27.

Een overzicht van het boek Openbaring is nuttig, omdat je anders door de bomen het bos niet meer ziet en verdwaald raakt tussen de verzen. Zie hieronder mijn voorstel van de opbouw van het boek Openbaring.

PROLOOG EN ONTVANGERS

- Hoofdstuk 1 - Proloog
- 2-3 - De Zeven Gemeenten

VÓÓR DE DAG VAN DE HEER

- 4 - Een Visioen van Hemelse Aanbidding
- 5 - De Boekrol met Zeven Zegels en het Waardige Lam
- 6 - Opening van de Eerste Zes Zegels
- 7 - Beschermd: 144.000 uit de 12 Stammen van Israël Verzegeld
Verlost: een Ontelbare Schare

DE DAG VAN DE HEER

- 8 - Opening van het Zevende Zegel:
Oordelen Eerste Vier Bazuinen
- 9 - Vijfde Bazuin/Eerste Wee; Zesde Bazuin/
Tweede Wee

PERIODE VAN 7 JAAR VOLTOOID

- 10 - Sterke Engel en het 'Geheimenis van God'
Volbracht
- 11:1-13 - Voltooiing Bediening Twee Getuigen
- 11:14-19 - Zevende Bazuin/Derde Wee en
Terugvordering van Gods Koninkrijk

PARENTHESE 1: KOSMISCH CONFLICT

- 12 - Panorama van Satans Plannen
- 13 - Trouw aan de Antichrist of Jezus Christus
- 14 - Vrijgekocht: 144.000 uit de 12 stammen van Israël; Naderende Oordelen; Oogsten op de Aarde

DAG VAN DE HEER VOLTOOID

- Hoofdstuk 15 - Inleiding tot de Schaalordelen
16 - Zevende Bazuin/Voortzetting Derde Wee in
Zeven Schaalordelen

PARENTHESE 2: DE VAL VAN BABYLON EN ANTICHRIST

- 17 - De Grote Hoer en de Autoriteit van het Beest
18 - Verwoesting van de Grote Stad 'Babylon'
19:1-10 - God Verheerlijkt vanuit de Hemel; Bruiloft
van het Lam
19:11-20:3 - Nederlaag van de 'Drie Tegenstanders van God'

AANVANG MILLENNIUM EN VERNIEUWING

- 20:4-6 - Soorten Opstanding
20:7-15 - Satan en de Goddelozen Vergaan
21:1-22:5 - Nieuwe Hemel, Nieuwe Aarde, Nieuw Jeruzalem
22:6-21 - Epiloog

Bijlage 3

Verwachtend – Niet Imminent

Aangezien de toorn van de dag van de Heer op dezelfde dag begint dat God de rechtvaardigen bevrijdt (Lukas 17:22-35; 2 Thess. 1:6-10), zal dit gevolgen hebben voor de pre-tribulatie gedachte, die zegt dat Christus Zijn gemeente op elk moment kan opnemen. Deze visie leert dat er géén profetieën kunnen zijn die vóór de opname moeten plaatsvinden. De pre-tribulatie gedachte beweert dat als de Bijbel een gebeurtenis voorzegt die vóór de opname plaatsvindt, de terugkeer van Christus niet langer op elk moment (imminent) kan zijn. Maar leert de Bijbel dat Zijn terugkeer op elk moment kan plaatsvinden?

De Bijbel leert dat er vier expliciete profetieën zijn die vóór de dag van de Heer moeten plaatsvinden. Verwijzend naar het feit dat opname en toorn back-to-back is, zullen deze gebeurtenissen vóór de opname plaatsvinden. We hebben de tekenen aan de hemel al besproken, maar het is goed om het hier nog eens te vermelden.

³⁰Ik zal wondertekenen geven aan de hemel en op de aarde: bloed en vuur en rookzuilen. ³¹De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voor die dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende” (Joël 2:30-31).

Een tweede oudtestamentische profeet, Maleachi, voorzegt een andere gebeurtenis die zal plaatsvinden vóór de dag van de Heer.

“Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende dag” (Maleachi 4:5).

Johannes de Doper was een type van Elia, maar hij was niet de vervulling van de toekomstige bediening van Elia.

We hebben het nieuwtestamentisch onderwijs van de apostel Paulus behandeld, maar we zullen er nog één keer op ingaan. Hij voorziet ons van nog twee profetische gebeurtenissen die zullen plaatsvinden vóór de dag van de Heer (en daardoor vóór de opname). Hij schrijft:

1"En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, 2dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn. 3Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, 4de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet" (2 Thess. 2:1-4).

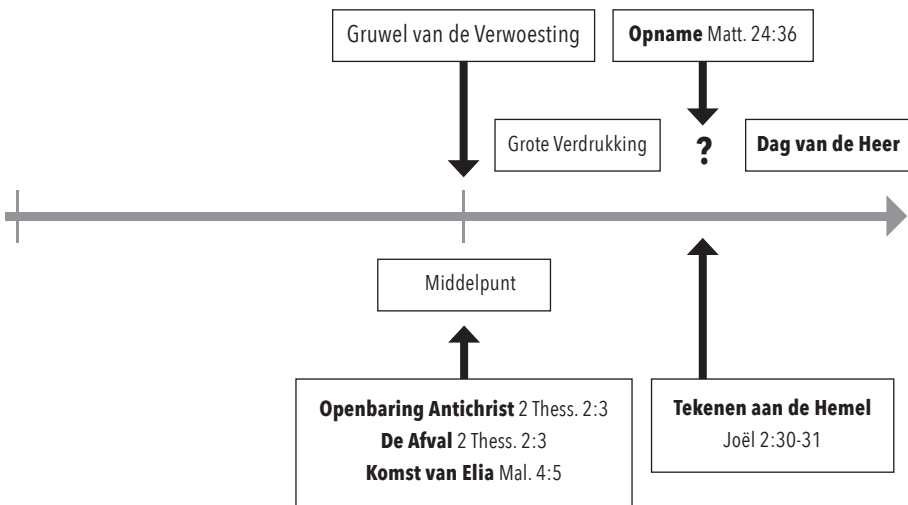
In deze passage is het opmerkelijk dat Paulus de opname (onze vereniging met Hem) nauw verbindt met de dag van de Heer. Dit komt omdat hij in de directe context uitlegt dat de toorn van God op dezelfde dag begint als Gods kinderen worden verlost van hun vervolging (2 Thess. 1:6-10). Hij noemt vervolgens twee gebeurtenissen die moeten plaatsvinden vóórdat de dag van de Heer begint, waardoor de gelovigen in Thessalonica worden gerustgesteld dat de toorn van de dag van de Heer nog niet heeft plaatsgevonden: 1) de afval en 2) de man van wetteloosheid (de Antichrist) die zal worden geopenbaard, en die *"als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet."*

Dus in plaats van een op handen zijnde terugkeer van de Heer, leert de Bijbel ons een verwachtende houding aan te nemen. De nieuwtestamentische schrijvers spreken hun gelovige tijdgenoten aan alsof de terugkeer van Christus in hun generatie zou kunnen gebeuren, maar niet voordat belangrijke profetische gebeurtenissen zullen plaatsvinden: de tekenen aan de hemel, de komst van Elia, de afval van het geloof en de openbaring van de Antichrist.

We zouden een vijfde profetische gebeurtenis kunnen toevoegen die moet plaatsvinden vóór de dag van de Heer: de ongelovige wereld die zegt ‘vrede en veiligheid!’ In zijn eerste brief aan de Thessalonicenzen leerde Paulus dat de wereld, die zich niet bewust is van de naderende toorn, deze slogan zal uitspreken vóór de dag van de Heer (zie 1 Thess. 5:3).

Het is mogelijk dat de huidige gemeente de generatie is die getuige zal zijn van deze gebeurtenissen. De tijd zal het leren. In de tussentijd moeten we waakzaam, gehoorzaam en trouw zijn aan onze Heer, anders zal Hij terugkomen op een moment in ons leven waarin we geestelijk niet voorbereid zijn om Hem te ontmoeten.

VERWACHTEND - NIET IMMIDENT

Vervolgens wil ik kort reageren op een vers uit de Bijbel die de visie van pre-tribulatie zou onderschrijven.

In Titus 2:13 staat: *“terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus.”* Dit vers wordt gebruikt als bevestiging van een opname vóór de grote verdrukking, maar het bevat geen spoor van bewijs dat Zijn komst op

elk willekeurig moment zou kunnen plaatsvinden. Dit vers leert eenvoudig dat onze zalige hoop ‘de verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus’ is. Pre-tribulatie leert dat de terugkeer van Jezus niet langer een zalige hoop kan zijn als er profetische gebeurtenissen moeten plaatsvinden vóór de opname. Maar waarom niet? Deze bewering is niet logisch. Ik kan me verheugen op de heerlijke tijd waarin de lentebloemen zullen bloeien, maar voordat dat gebeurt, moet de sneeuw eerst smelten. Ik kan ernaar uitzien om vader te worden, maar eerst moeten er een paar dingen gebeuren, tenzij er plotseling een ooievaar aan komt vliegen!

Om dus te zeggen dat de opname geen zalige hoop kan zijn als daar profetische gebeurtenissen aan moeten voorafgaan, is Bijbels gezien onlogisch. Petrus schrijft bijvoorbeeld:

11”Als deze dingen dus allemaal vergaan, hoedanig behoort u dan te zijn in heilige levenswandel en in godsvrucht; 12u, die de komst van de dag van God verwacht en daarnaar verlangt, de dag waarop de hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten. 13Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont” (2 Petrus 3:11-13).

Petrus leert dat we moeten wachten op de gezegende tijd van de nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, want de ‘belofte’ is dat u daar in ‘gerechtigheid woont’. Op hetzelfde moment dat wij verlangen naar dat gezegende tijdperk, beschrijft Petrus de komst van de dag van Gods toorn die vóór die gezegende tijd moet gebeuren. Er zijn dus voorbeelden in de Bijbel om te verlangen naar een gezegende tijd ook al zullen er andere gebeurtenissen aan vooraf gaan.

Bovendien is de Griekse term voor ‘verwachten’ (de zalige hoop verwachten) in Titus 2:13 *prosdechomai* wat eenvoudigweg betekent ‘uitkijken naar de vervulling van onze verwachting’. De term betekent nooit dat die verwachting imminent (zonder voorbode) is.

Een ander bezwaar dat ik regelmatig heb gehoord, is dat de zalige hoop op de wederkomst van Christus niet zalig is als de gemeente door de grote verdrukking van de Antichrist moet gaan vóór de opname. Men zegt dan meestal: “ik verwacht de Christus, niet de Antichrist.” Dit klinkt vroom, maar er schuilt geen Bijbelse inhoud achter deze uitspraak. Integendeel. Petrus bereidt de gemeente erop voor dat verdrukking de norm zal zijn tot aan de terugkeer van Christus.

¹²*”Geliefden, laat de hitte van de verdrukking onder u, die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwam.*

¹³*Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen” (1 Petrus 4:12-13).*

Petrus leert niet alleen dat de openbaring van Christus een tijd van vreugde zal zijn, maar hij leert ook dat de verdrukking die vlak daarvoor plaatsvindt, die terugkeer des te gezegender zal maken. Petrus zegt, wetende dat er moeilijke tijden komen, dat onze zalige hoop om bij de Heer te zijn, moet intensiveren, niet verminderen. Kortom, Petrus en Paulus spreken van de *doxa*, de glorie, van zijn openbaring/verschijning die een tijd zal zijn van gezegende vreugde.

Hier is nog iets om te overwegen. Voor welke groep gelovigen denkt u dat de terugkeer van Christus als gezegend zal worden beschouwd: zelfgenoegzame gelovigen die op hun bank hangen, televisiekijken en hun maag vullen? Of gelovigen die leven te midden van vervolging en die vasten en op God vertrouwen tijdens de dreiging van gevangenschap? Ik denk dat het antwoord duidelijk is. De grote verdrukking van de Antichrist zal het geloof van de gelovigen louteren en het zal een nóg groter verlangen opwekken om hun Redder en Bruidegom te ontmoeten. De zalige hoop is geen geheime opname zonder voortekenen. Het is onze Heiland zien en bij Hem zijn in onze verheerlijkte staat bij Zijn openbaring... *“terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus” (Titus 2:13).* De grote verdrukking zal die hoop verhoggen.

De leer van een ‘geheime opname’ is relatief nieuw in de kerkgeschiedenis. Het is afkomstig uit de negentiende eeuw door de theoloog John Nelson Darby van de Plymouth Brethren beweging. Als het tegenwoordig in andere delen van de wereld wordt gevonden, is het alleen omdat het is geëxporteerd door Amerikaanse en Britse zendelingen die de leer van de pre-tribulatie hebben onderwezen. Terwijl het label ‘pre-wrath’ (pre-toorn) en het onderwijs enkele decennia geleden werd ontwikkeld, reikt de essentie van het onderwijs van pre-wrath terug tot de vroege kerkperiode. Daarmee bedoel ik de kern van de zaak; de gemeente zal de verdrukking van de Antichrist ondervinden. Zeker, niet elke vroege kerkvader schreef over dit onderwerp in de eerste twee eeuwen. Maar iedereen die het aan de orde stelde, was eensgezind en schreef consistent dat de gemeente zal worden geconfronteerd met de Antichrist. De leer van de pre-tribulatie kan niet getuigen van deze historie. Het duurde meer dan zeventienhonderd jaar voordat iemand langskwam om het concept van de pre-tribulatie en een geheime opname vóór de komst van de Antichrist te introduceren.²²

Het is verstandig om te leren van degenen die ons zijn voorgegaan. De kerkgeschiedenis kan ons veel vertellen. Onze laatste autoriteit is echter het Woord van God en dat is waar we geïnspireerd onderwijs kunnen vinden voor geloof en praktijk. De Bijbel leert geen geheime opname (een opname zonder voortekenen). Dat is voor sommigen nieuw en uitdagend. Maar wij leven wél in de verwachting van Zijn komst. U bent misschien opgegroeid in een traditie van een op handen zijnde terugkeer van de Heer. Als dit u betreft, moedig ik u aan om net als de gelovigen in Berea alles te toetsen aan het Woord van God.

“En dezen waren edeler van gezindheid dan die in Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren” (Handelingen 17:11).

Aantekeningen / Verwijzingen

1. Harold W. Hoehner, *Chronological Aspects of the Life of Christ* (Grand Rapids: Zondervan, 1977), 115-39

2. The verb *gabar* is in the Hebrew hiphil stem, which expresses causative action. Ludwig Koehler and Walter Baumgarten, *The Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament*, electronic ed., trans. and ed. M.E.J. Richardson (Leiden: Brill, 2000; cf. J.G. Baldwin, *Daniel* (Downers Grove: InterVarsity, 1978), 171.

3. Throughout this book, unless otherwise noted, Greek definitions will be from *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, rev. and ed. Fredrick W. Danker, 3rd ed. (Chicago: University of Chicago Press, 2000).

4. Daniel Wallace, *Greek Grammar Beyond the Basics: An Exegetical Syntax of the New Testament* (Grand Rapids: Zondervan, 1996), 673. However, it is possible *oun* can sometimes indicate a ‘transition to something new.’ But in our context, there is no evidence of this because the narrative clearly shows that *oun* functions to show result or inference of the spiritual action the disciples are to take from the persecution in verses 9-14; in addition, starting with verse 15, *oun* develops the agent and nature of the persecution.

5. In Greek grammatical terminology, the article in this context likely indicates a ‘well-known’ sense. Daniel Wallace comments on this particular category, “The ‘well-known’ article points out an object that is well known”. *Greek Grammar Beyond the Basics*, 225. But this article could have an anaphoric sense, denoting a previous reference, since Paul states, “Surely you recall that I used to tell you these things while I was still with you” (2 Thess. 2:5). But the anaphoric article is broader than the well-known article and thus could include the well-known sense as well. The question Wallace says we must ask is, “Why is it well known?” *Greek Grammar Beyond the Basics*, 222. If the apostasy is caused by the

Antichrist's great tribulation (as I will argue above), then it could be the most significant (worst) case of apostasy in Jewish or Christian history.

6. Recently there has been groundbreaking research on this topic by Thessalonian scholar Colin R. Nicholl. He contends that the restrainer is Michael the Archangel, whose ministry ceases and causes the eschatological temple to be desolated by the Antichrist's great tribulation against God's people. See Nicholl's important article "Michael, The Restrainer Removed (2 Thess. 2:6-7)," *Journal of Theological Studies* 51 (2000): 27-53, A few years later he included this article in his important work on the Thessalonian epistles, *From Hope to Despair in Thessalonica: Situating 1 and 2 Thessalonians*, Society for New Testament Studies Monograph Series 126 (Cambridge: Cambridge University Press, 2004).

7. George Eldon Ladd, *The blessed Hope: A Biblical Study of the Second Advent and the Rapture* (Grand Rapids: Eerdmans, 1956), 6-7.

8. For my biblical support on this point, see *Antichrist Before the Day of the Lord*, 211-4.

9. G.K. Beale, *The Book of Revelation: A Commentary on the Greek Text* (Grand Rapids: Eerdmans, 1999), 381.

10. The Greek construction suggests that "the beasts" refers to the Antichrist and his religious accomplice. The first three entities, "sword, famine and pestilence," are functioning as "dative of means/instrument." The fourth entity, "the beasts," is functioning as the "ultimate agent" or more probable in this context, the "intermediate agent" with the ultimate agent being Death and Hades. In other words, this indicates that the beasts are agents themselves and may be using the sword, famine and pestilence as means to achieve an end. The tekst reads, "*apokteinai* [to kill] *en rhomphaia* [with sword] *kai en limo* [and with famine] *kai en thanato* [and with pestilence] *kai hypo ton therion tes ges* [and by the wild beasts of the earth]." The first three prepositional phrases that have *en* plus the dative indicate "means/instrument." The last prepositional

phrase *hypo* plus the genitive indicates the “ultimate agent” (or possible an intermediate agent). Wallace, *Greek Grammar Beyond the Basics*, 431-5. This is consistent with the fact that it will be Satan who will possess the Antichrist (see 2 Thess. 2:5-10; Rev. 13). And we know it will be the Antichrist who will kill believers by the “sword” and prevent anyone from buying food if they do not possess his mark (Rev. 13:4-10; 20:4).

11. In Greek grammatical terminology, the article in this context likely indicates a “well-known” sense. *Greek Grammar Beyond the Basics*, 225. Another category of the article this example may fall into is the “kataphoric article.” Wallace explains this second category: “The first mention, with the article, is anticipatory, followed by a phrase or statement that defines or qualifies the thing mentioned.” *Greek Grammar Beyond the Basics*, 220. In this case, the beasts are qualified as those “of the earth” (cf. Rev. 13:11; Dan. 7:17).

12. Johannes P. Louw and Eugene A. Nida, eds., *Greek-English Lexicon of the New Testament based on Semantic Domains*, 2nd ed., electronic ed. (New York: United Bible Societies, 1989).

13. Ceslas Spicq, *Theological Lexicon of the New Testament*, electronic ed., trans. and ed. James D. Ernest (Peabody: Hendrickson, 1994).

14. *Paul and the Parousia: An Exegetical and Theological Investigation* (Peabody: Hendrickson, 1997), 82.

15. Matt. 11:12; 12:29; 13:19; John 6:15; 10:12, 28-29; Acts 8:39; 23:10; 2 Cor. 12:2,4; 1 Thess. 4:17; Jude 1:23; Rev. 12:5.

16. For an expanded discussion of these four reasons, see *Antichrist Before the Day of the Lord*, 87-100.

17. For additional argumentation on the first reason, see *Antichrist Before the Day of the Lord*, 88-9.

18. For further argumentation that shows this group is the church and/or including all of God's people, see *Three Views on the Rapture: Pretribulation, Prewrath or Posttribulation*, 2nd ed., ed. Alan Hultberg (Grand Rapids: Zondervan, 2010), 129-37.

19. Louw and Nida, *Greek-English Lexicon of the New Testament*.

20. For more discussion on this, see *Antichrist Before the Day of the Lord*, 159-61.

21. For debate on whether the particular harvest mentioned in Revelation 14:14-16 depicts the rapture or a judgment harvest, see *Three Views on the Rapture*, 134-5.

22. The core of prewrath teaching is attested in the first century by the earliest Christian document outside the New Testament called the *Didache*, "the Teaching" (*The Teaching of the Twelve Apostles*). It is dated between A.D. 50-120. In addition to the *Didache*, there were seven subsequent early church documents and writers before A.D. 250 who all attest that the church will suffer during the Antichrist's persecution: *Epistle of Barnabas* (c.80-c. 100), *Shepherd of Hermas* (c. 95-c. 150), Justin Martyr (c. 110-c.165), Irenaeus (c. 120-c. 202), Tertullian (c. 145-c. 220), Hippolytus (c. 185-c. 235) and Cyprian (c. 200-c. 258). I have documented their actual statements in the appendix "What Did the Early Church Believe?" in *Antichrist Before the Day of the Lord*, 193-200.

Index Bijbelverzen

Genesis	Jesaja	11:36.....33, 87
6:11-13103	2:10-1168	11:36-12:3.....87
7:1-18104	2:10-2299	11:45.....44, 87
7:4.....104	2:11.....99	12:1.....44, 87
7:11.....104	2:19-2168	12:2.....87, 88
7:13.....104	699	12:9-13114
19:23-28.....105	1399, 100	12:11.....22, 33, 116
	13:1.....99	
Exodus	13:6-10109	Joël
19:16.....81	13:6-1399	1-2:1197
20:18.....81	13:7-8109	2:1-1198
	13:9-1064	2:12-2797
Leviticus	13:12.....100	2:28-3:21.....97
26:26.....54	24:18-2066	2:30-31 ..64, 98, 100, 106, 128
	24-27.....100	3:1-2.....98
Numeri	26:17-21109	3:12-1698
10:2-1081	2796	3:14-1598
	40-66.....96	3:17-2198
Jozua	Jeremia	Obadja
6:4-9.....112	30:8-996	1:15-1796
Job	Ezechiël	Micha
33:22.....56	4:16.....54	4:6-8.....96
38:17.....56		
Psalmen	Daniël	Habakuk
6:5.....56	2:44.....115	2:20.....112
49:14.....56	7125	
97:4.....70	7:1-14125	Zefanja
116:3.....56	7:15-27125	1:1-3.....101
	7:17136	1:2101
Spreuken	7:23.....55	1:7112
2:18.....56	7:25.....33, 115	1:14-18101
5:5.....56	922	2:2-3.....101
7:27.....56	9:24.....22	3:8101
	9:27.....22, 33, 47, 115, 116	3:9-2096, 101
	10-12.....43	

Zacharia

2:13.....112
14.....96

Maleachi

4:5.....106, 128

Mattheüs

2:2.....64
6:25-34.....54
11:12.....136
12:29.....136
13:19.....136
13:40-41.....30
23:39.....26
24.....34, 70, 86, 92, 93, 125
24:25.....13, 24
24:1-2.....25
24:1-3.....25
24:3.....26, 70, 103, 122
24:3-4.....122
24:4-5.....30, 93, 122
24:4-8.....25, 27, 53
24:6.....109, 122
24:6-7.....93
24:7.....93
24:8.....109
24:9.....32, 93
24:9-13.....39
24:9-14.....25, 29, 31, 32, 125
24:10-11.....122
24:11.....30
24:12.....30, 122
24:13.....30, 122
24:14.....93
24:15.....29, 31, 32, 33, 47,
.....77, 86, 87, 122
24:15-28.....25, 31, 32, 125
24:15-31.....87

24:20-26.....32
24:21.....33, 87
24:21-22.....62, 64, 77, 93, 122
24:22.....12, 34, 87, 91, 122
24:23-26.....35, 39, 70, 122
24:24.....122
24:25.....14, 84, 119
24:27.....70, 89, 103, 122
24:27-30.....122
24:27-31.....89
24:28.....70
24:29.....63, 64, 89, 93, 100
24:29-30.....91, 122
24:29-31.....25, 77, 92, 122
24:30.....68, 71, 93, 103, 122
24:30-31.....89, 93
24:31.....30, 62, 72, 73, 81, 84,
.....85, 86, 87, 91, 92, 94, 122
24:32-33.....122
24:32-51.....89
24:32-25:30.....25
24:36.....20, 62
24:37.....122
24:37-39.....109, 122
24:37-41.....93, 103, 122
24:39.....122
24:40-41.....122
24:42-25:13.....122
24:43.....108, 122
24:45-46.....122
25:6.....122
25:10-13.....122
25:31-46.....25
27:52-53.....82

Markus

4:17.....29
13.....13, 24
13:12.....29

13:22.....46
14:27.....29
14:29.....29

Lukas

9:26.....81
12:39-40.....108
17:22-27.....103
17:22-35.....122, 128
17:28-35.....105
18:7-8.....58
18:8.....14, 119
19:41-44.....25
21.....13, 24
21:25-27.....67
21:25-28.....65, 92
21:26.....68
21:28.....92, 122
21:34.....122
21:34-36.....109, 122
21:36.....122

Johannes

6:15.....136
6:39.....35
10:12.....136
10:28-29.....35, 136
11:43.....80
16:21.....33

Handelingen

1:8.....72
1:9-11.....80
1:11.....68
2:20.....71
8:39.....136
17:11.....15, 133
23:10.....136

Romeinen	5:2.....122	2:12.....122
1:18-32.....100	5:2-3.....122	2:13.....39
12:19.....58	5:3.....104, 108, 109, 122, 130	2:15.....39
	5:3-4.....108	
1 Korinthe	5:4.....102, 108, 110, 122	1 Timotheüs
6:14.....76	5:4-5.....122	4:1.....39
10:13.....35	5:6-8.....122	6:14.....71
15:51-52.....81	5:8.....122	
	5:9...16, 38, 57, 102, 110, 122	2 Timotheüs
2 Korinthe	5:23-24.....35	4:8.....71
4:14.....76		
12:2.....136	2 Thessalonicenzen	Titus
12:4.....136	1:6-7.....77, 122	2:13.....71, 130, 131, 132
	1:6-10.....122, 128, 129	
Filippenzen	1:7.....34, 37, 81, 105, 122	1 Petrus
1:6.....35	1:7-8.....122	1:5-6.....35
	1:8.....105	4:12-13.....132
Kolosenzen	1:9.....122	5:4.....71
3:4.....71	1:10.....105	2 Petrus
	2:1.....37, 85, 92, 122	2:5.....103
1 Thessalonicenzen	2:1-4.....106, 129	3:10.....108
1:5-10.....38	2:1-10.....36	3:11-13.....131
3:6.....75	2:2.....37, 38, 39, 48, 122	
4:13.....75, 79	2:3.....14, 30, 39, 122	1 Johannes
4:13-18.....26, 74, 106	2:3-4.....33, 38, 122	2:28.....71
4:14.....76, 78, 79	2:3-8.....43	3:2.....71
4:15.....77, 79, 121, 122	2:4.....40, 41, 43, 122	Judas
4:15-17.....88	2:5.....107, 134	1:23.....136
4:15-18.....37, 76, 105	2:5-10.....136	
4:16.....79, 81, 122	2:6-7.....42, 44, 135	Openbaring
4:16-17.....68, 76, 80	2:7.....40	1.....126
4:16-18.....77	2:8.....40, 45, 122	1-5.....125
4:17.....30, 77, 82, 85,	2:8-9.....122	1-11.....123, 124
.....122, 136	2:9.....46	1-18.....125
5:1.....122	2:9-10.....46, 122	1:1-8.....123
5:1-2.....107	2:9-12.....39	1:1-20.....123
5:1-3.....122	2:9-14.....122	1:5-6.....91
5:1-4.....106, 110	2:10.....39	1:7.....68, 71
5:1-11.....107	2:11.....39	

AANTEKENINGEN / VERWIJZINGEN

1:19.....	123	8:1-6.....	111	14.....	78, 126
2-3.....	123, 126	8:2-9:21.....	123	14:9-12.....	50
3:3.....	108	8:3.....	112	14:9-13.....	56
3:4-5.....	78	8:5.....	113	14:12.....	14
3:18.....	78	8:6.....	112	14:14-16.....	137
4.....	126	8:7-8.....	113	15.....	126
4:1-16:21.....	123	8:7-9:21.....	113	15-16.....	124, 125
4:1-22:5.....	123	9.....	126	15:1-16:21.....	117, 123
4:5.....	113	9:5.....	62, 96, 116	15:6.....	78
5.....	126	9:10.....	96, 116	16.....	126
5:9.....	91	9:18.....	55	16:15.....	108
5:10.....	91	10.....	126	16:16.....	117
6.....	90, 92, 93, 126	10:7.....	96	16:18.....	113
6-22.....	125	11:1-13.....	126	17.....	127
6:1-2.....	93	11:13.....	55	17:1-20:3.....	124
6:1-6.....	52	11:14-15.....	115	17:1-21:8.....	123
6:1-17.....	123	11:14-19.....	126	17:8.....	40
6:3-4.....	93	11:15.....	115, 123	17:11.....	40
6:5-6.....	93	11:15-19.....	123	17:14.....	78
6:7-8.....	54, 93	11:19.....	113	18.....	127
6:9.....	57	12.....	126	19-22.....	125
6:9-11.....	56, 93	12-14.....	123, 124, 125	19:1-10.....	127
6:10.....	34, 113	12-22.....	123	19:7-8.....	78
6:10-11.....	57	12:5.....	136	19:11-21.....	117
6:11.....	91	12:7-17.....	44	19:11-20:3.....	127
6:12-13.....	100	12:12.....	43, 46	19:14.....	78, 79
6:12-17.....	66, 92, 93, 109	12:17.....	43, 46	19:17-18.....	78
6:15-17.....	68	13.....	49, 56, 78, 126, 136	19:19-20.....	45
7.....	90, 92, 93, 126	13:3.....	55	19:20.....	56, 115, 116
7:9.....	58, 78, 91	13:3-4.....	49	20:4.....	56, 136
7:9-17.....	91, 93, 112	13:3-6.....	33	20:4-6.....	127
7:13.....	91	13:4-10.....	136	20:4-22:21.....	
7:13-14.....	58	13:5.....	115	124.....	
7:14.....	91	13:7-8.....	55	20:7-15.....	127
7:16-17.....	91	13:7-10.....	34	20:10.....	56
8.....	126	13:10.....	56	20:14.....	56
8-9.....	125	13:11.....	136	21:1-22:5.....	127
8-11.....	125	13:12-14.....	49	21:9-22:5.....	123
8:1.....	90, 92, 123	13:14-18.....	50	22:6-21.....	123, 127

Over de Auteur

Alan E. Kurschner, PhD, is a Biblical Scholar and author. He is dedicated to the mission of proclaiming the gospel message of the Christian faith with the hope and promise of the second coming of Jesus Christ.

Dr. Kurschner teaches eschatology from a futurist, premillennial, and prewrath perspective and is the author of '*Antichrist Before the Day of the Lord: What every Christian Needs to Know about the Return of Christ*'.

You can find more information at www.alankurschner.com and www.eschatos.nl

